

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 25 de novembre de 2019.

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el vint-i-cinc d'octubre de 2019, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Margarita Marí Klose, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Maria Buhigas i San José, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereá, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Oscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti i Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

La Sra. Alcaldessa anuncia la incorporació de la Sra. Francina Vila, del grup Junts per Catalunya, i tal com s'acaba d'expressar en la seva presa de possessió, reitera que lamenten la posició en què es troba el Sr. Quim Forn, i confia que pugui sortir ben aviat.

A) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

Es dóna per llegida l'acta de la sessió ordinària celebrada el 30 de setembre de 2019, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

B) Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Credencial expedida per la Junta Electoral de Zona expressiva de la designació de la Ima. Sra. Francina Vila i Valls com a regidora d'aquest Ajuntament en substitució de l'Im. Sr. Joaquim Forn i Chiariello; i acta de la presa de possessió que tingué lloc el dia 25 d'octubre de 2019.

2. Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que designa l'Im. Sr. Eloi Badia Casas president de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona, en substitució de la Ima. Sra. Janet Sanz Cid.

3. Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que delega en la presidenta de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona la facultat de dur a terme els actes de tota mena que calguin per a la recuperació de béns de domini públic adscrits al Servei de mercats zonals i especials, inclosos els desnonaments administratius.

4. Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que designa com a representants de l'Ajuntament de Barcelona al Consell General del Consorci del Besòs les persones següents:

- Ima. Sra. Lucia Martín González, en substitució de la Sra. Laia Ortiz Castellví.
- Im. Sr. David Escudé Rodríguez, en substitució del Sr. Josep Maria Montaner Martorell

5. (756/19) Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que cessa com a personal d'alta direcció, en el càrrec de gerent, amb efectes 30 de setembre de 2019, les persones següents:

- Sr. Francesc Jiménez Gusi, gerent del Districte de Sants-Montjuïc
- Sr. Jordi Sánchez Masip, gerent de l'Institut Municipal de Serveis Socials

6. (759/19) Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que nomena personal d'alta direcció, adscrit en el lloc de gerent, amb efectes 1 d'octubre de 2019, les persones següents:

- Sra. Laia Claverol Torres, gerent de l'Institut Municipals de Serveis Socials
- Sra. Sònia Frias Rollón, gerent del Districte de Sants-Montjuïc

7. (778/19) Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que cessa com a personal d'alta direcció, en el càrrec de gerent, amb efectes 30 de setembre de 2019, les persones següents:

- Sr. Pere Camps Harder, gerent del Districte de Gràcia
- Sra. Mònica Mateos Guerrero, gerent del Districte de Ciutat Vella

8. (779/19) Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que nomena personal d'alta direcció, adscrit al lloc de gerent, amb efectes 1 d'octubre de 2019, les persones següents:

- Sra. Maria Pilar Miràs Virgili, gerent del Districte de Gràcia
- Sra. Yolanda Hernández Darnes, gerent del Districte de Ciutat Vella

9. (770/19) Decret de l'Alcaldia, de 26 de setembre de 2019, que nomena el Sr. Miquel Rodríguez Planas, Comissionat de l'Agenda 2030, amb efectes 30 de setembre de 2019.

10. Decret de l'Alcaldia, de 3 d'octubre de 2019, que nomena el Sr. Jordi Guillen Sarrat membre del Consell Municipal del Districte de Les Corts, en substitució del Sr. Antoni Coll Tort.

11. Decret de l'Alcaldia, de 3 d'octubre de 2019, que modifica l'apartat tercer del Decret de l'Alcaldia, de 9 de novembre de 2017 (S1/01 2017-3484), relatiu a la composició de la Comissió del Padró Municipal d'habitants, que queda integrada per les següents persones:

- El/la regidor/a de Drets de Ciutadania i Participació o persona en qui delegui.
- El/la comissionat/da d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon govern.
- El/la gerent de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI.
- El/la gerent de Recursos
- El secretari general o persona en qui delegui.
- El/la directora/a de la Direcció de Serveis d'Informació i d'Atenció Ciutadana o persona en qui delegui.
- El/la directora/a de la Direcció de Serveis de la Secretaria General o persona en qui delegui.
- El/la cap del Departament de Població i Processos Electorals o persona en qui delegui.
- Un representant de la Guàrdia Urbana.
- Un representant de l'Institut Municipal d'Informàtica
- Un representant de la Direcció de Serveis d'Inspecció de la Gerència d'Urbanisme.

12. Decret de l'Alcaldia, de 3 d'octubre de 2019, que cessa el Sr. Jordi Campillo Gámez, com a personal d'alta direcció en el càrrec de gerent de l'Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, amb efectes del dia 6 d'octubre de 2019.

13. Decret de l'Alcaldia, de 3 d'octubre de 2019, que nomena personal d'alta direcció, adscrit en el lloc de gerent, el Sr. Javier Matilla Ayala, gerent de la Gerència de l'Arquitecte en Cap i encomanar-li, sense retribució, les funcions com a gerent de l'Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, amb efectes 7 d'octubre de 2019.

14. Decret de l'Alcaldia, de 8 d'octubre de 2019, que designa com a presidents, vicepresidents i membres dels òrgans de govern dels Organismes Autònoms Municipals i Entitats Públiques Empresariales, les persones que s'assenyalen a continuació:

Institut Municipal d'Informàtica

Consell Rector

Presidenta:	Ima. Sra. Laia Bonet Rull
Vicepresident:	Im. Sr. Joan Subirats Humet
Membres:	Sr. Arnau Monterde Mateo
	Sr. Jordi Pericàs Torguet
	Sra. Marta Continente Gonzalo
	Sr. Xavier Patón Morales
	Sr. Xavier Boneta Lorente
	Sra. Lidia Garcia Soler
	Sr. Francisco Rodríguez Jiménez
	Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell

Sr. Marc Rodés Salanqueda
Sr. Juan del Olmo Fernández
Sr. Miguel Raposo Riesco
Sr. Carlos Rivadulla Olivas
Sra. Elisa López Robles

Institut Municipal d'Hisenda

Consell Rector

Presidenta: Ima. Sra. Montserrat Ballarín
Vicepresident: Im. Sr. Jordi Martí Grau
Membres: Im. Sr. Jordi Castellana Gamisans
Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda
Sr. German Prado Pérez
Sr. Xavier Cañigueral González
Sr. Albert Guivernau Molina
Sr. Agustí Abelaira Dapena
Sr. Albert Dalmau Miranda
Sr. Jordi Ayala Roqueta
Sr. Josep Medrano Molina
Sr. Carlos Vivas Urieta
Sr. Eusebio Mesa Moreno
Sra. Angel Javier Domínguez

Institut Municipal d'Educació

Consell Rector

President: Im. Sr. Joan Subirats Humet
Vicepresidenta: Ima. Sra. Margarita Marí Klose
Membres: Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas
Ima. Sra. Neus Munté Fernández

Sr. Josep María González Murt
Sra. Anna Pina Sánchez
Sra. Marta Sendra Ibáñez
Sra. María Truñó Salvadó
Sra. Sonia Fuertes Ledesma
Sra. Marta Clari Padrós
Sra. Sandra Escapa Solanas
Sr. Ricard Fernández Ontiveros
Sra. Mercè Massa Rincón
Sr. Jaume Blasco Julià (suplent)
Sr. Oscar Rebollo Izquierdo (suplent)
Sra. Laia Claverol Torres (suplent)
Sr. Carlos Arias Casal (suplent)
Sra. Mireya Giménez Pérez
Sra. María José Jurado Díaz

Institut Municipal de Mercats

Consell Rector

Presidenta: Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña

Vicepresident: Im. Sr. Jordi Martí Grau

Membres: Im. Sr. Jordi Castellana Gamisans

Ima. Sra. Neus Munté Fernández

Im. Sr. Francisco Sierra López

Im. Sr. Josep Bou Vila

Ima. Sra. Eva Parera Escrichs

Sr. Albert Dalmau Miranda

Sr. Francesc Povedano Hinojosa

Sr. Álvaro Porro González

Sr. Artur Àngel Góngora
Sra. María Masclans i Vales
Sr. Alexandre Goñi Febrer
Sr. Constantino Mora Boj
Sr. Salvador Capdevila Nogué
Sra. Katy Rus Rodríguez
Sr. Toni Díaz Lucena

Institut Municipal del Paisatge Urbà i Qualitat de Vida

Consell Rector

Presidenta: Ima. Sra. Janet Sanz Cid
Vicepresidenta: Ima. Sra. Laia Bonet Rull
Membres: Ima. Sra. Lucia Martín González
Ima. Sra. María Buhigas San José
Im. Sr. Jordi Martí Galbis
Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves
Im. Sr. Josep Bou i Vila
Ima. Sra. Eva Parera Escrichs
Sra. Gemma Arau Ceballos
Sra. Laia Núñez Calvet
Sr. Francisco Javier Burón Cuadrado
Sr. Roger Clot Duñach
Sr. Alberto Lacasta Huelin
Sra. Laia Grau Balagueró
Sr. Xavier Matilla Ayala
Sr. Isaac Hita Ortíz

Institut Municipal de Parcs i Jardins

Consell d'Administració

President:	Im. Sr. Eloi Badia Casas
Vicepresidenta:	Ima. Sra. Rosa Alarcón Montañés
Membres:	Im. Sr. Jordi Coronas Martorell
	Sra. Francina Vila Valls
	Sr. Javier Heredero Esteban
	Sr. Miguel Raposo Riesco
	Sr. Josep Lascuráin Golferichs
	Sra. Laia Grau Balagueró
	Sr. Frederic Ximeno Roca
	Sra. Laia Núñez Calvet
	Sr. Alberto Lacasta Huelin
	Sr. Roger Clot Duñach
	Sr. Ignacio J. Moratinos Salor

Institut Municipal d'Urbanisme

Consell d'Administració

Presidenta:	Ima. Sra. Janet Sanz Cid
Vicepresidenta:	Ima. Sra. Laia Bonet Rull
Membres:	Ima. Sra. Lucía Martín González
	Ima. Sra. María Buhigas San José
	Im. Sr. Jordi Martí Galbis
	Sr. Koldo Blanco Uzquiano
	Sr. Eduardo Bolaños Rodríguez
	Sr. Oriol Balaguer Julià
	Sra. Laia Grau Balagueró
	Sr. Xavier Matilla Ayala

Sra. Gemma Arau Ceballos

Sr. Roger Clot Duñach

Sr. Ivan Marzá Viola

Sra. Laia Núñez Calvet

Sra. Lídia García Soler

Institut de Cultura

Consell d'Administració

President:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vicepresident:

Im. Sr. Francesc X. Marcè Carol

Membres:

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda

Sr. Josep M. González Murt

Sr. Alfredo Bergua Valls

Sra. Mercedes Basso de Ros

Sra. María Truñó Salvadó

Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Antonio Ramírez González

Sra. Núria Sempere Comas

Sr. Eduard Escoffet Coca

Sra. Teresa Badia Dalmases

Sra. Arantxa García Terente

Institut Municipal de Persones amb Discapacitat

Consell Rector

Presidenta:

Ima. Sra. Margarita Marí Klose

Vicepresidenta:

Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Membres:

Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés

Ima. Sra. Neus Munté Fernández

Sr. Nicolás Ortíz Cuevas

Sra. Inmaculada Delgado Álvarez

Sr. Guillermo Basso de Ros

Sr. Antoni Serratosa Serdà

Sr. Ricard Fernández Ontiveros

Sra. Carme Riu Pascual

Sr. José M. Esteban Lupiañez

Sr. Emilio Suárez Sánchez

Sr. Bertrand de Five Pranger

Sr. Edgard Vinyals Rojas

Sr. Xavier Comín del Castillo

Sra. Montserrat Vilarrasa Monclus

Sra. Encarna Muñoz Chamorro

Sra. Dolors Luna Santana

Sra. Neus Mora Fernández

Institut Barcelona Esports

Consell Rector

President:

Im. Sr. David Escudé Rodríguez

Vicepresidenta:

Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Membres:

Im. Sr. Marc Serra Solé

Ima. Sra. Elisenda Alamany Gutiérrez

Sra. Francina Vila Valls

Sr. Pedro Miret Betanzos

Sr. Alfredo Bergua Valls

Sr. Jorge Amilibia Estrany

Sr. Xavier Patón Morales

Sr. Carlos Hornero Sánchez

Sr. Antoni Camps Campos (en representació del personal)

Institut Municipal de Serveis Socials

Consell Rector

Presidenta: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Vicepresidenta: Ima. Sra. Margarita Marí Klose

Vocals: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Ima. Sra. Lucia Martín González

Sra. Sonia Fuertes Ledesma

Sr. Josep de Barberà Johera

Ima. Sra. Eva Parera Escrichs

Sra. Ma. Esperanza Borrull Bori

Sr. Daniel Martínez Rodríguez

15. Decret de l'Alcaldia, de 8 d'octubre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona en els Consorcis que es relacionen, les persones següents:

Consorci d'Educació de Barcelona:

Consell de Direcció

Vicepresident: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Membres: Ima. Sra. Margarita Mari Klose

Sra. Maria Truñó Salvadó

Sra. Marta Clari Padrós

Consorci de l'Habitatge de Barcelona:

Junta General

Vicepresidenta: Ima. Sra. Lucia Martín González

Membres: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Francisco Javier Burón Cuadrado

Sra. Àngels Mira Cortadellas

Sra. Laia Claverol Torres

Consorci de Biblioteques de Barcelona:

Consell General

President: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Membres: Im. Sr. Jordi Martí Grau
Sra. María Truñó Salvadó
Sr. Khalid Ghali Bada
Sra. Marta Clari Padrós
Sra. Mònica Mateos Guerrero
Sra. Maite Català Pujol
Sr. Dani Granados Ginés

Comissió Executiva

President: Im. Sr. Joan Subirats Humet
Membres: Sra. Maria Truñó Salvadó
Sra. Marta Clari Padrós
Sra. Mònica Mateos Guerrero

Consorci del Mercat de les Flors:

Consell General

President (p.d.): Im. Sr. Joan Subirats Humet
Vocals: Sra. Marta Clari Padrós
Sra. Yolanda Pàmies Rimbau
Sra. Pía Mazuela Coll

Consorci del Museu de Ciències Naturals de Barcelona:

Consell General

President (p.d.): Im. Sr. Joan Subirats Humet
Vocals: Sra. Maria Truñó Salvadó
Sra. Teresa Franquesa Codinach

Sr. Carles Vicente Guitart

Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Lluís Farré Estrada

Comissió Delegada

Membres:

Sra. Maria Truñó Salvadó

Sra. Teresa Franquesa Codinach

Sr. Carles Vicente Guitart

Consorti Auditori i Orquestra:

Consell Rector

President:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Bernat Dedéu Pastor

Sr. Dani Granados Ginés

Sr. Josep Maria Vallès Casadevall

Sr. Joan Manuel del Pozo Álvarez

Comissió Executiva

President:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Dani Granados Ginés

Consorti de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona:

Consell General

Vicepresident 1r pd:

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Vocals:

Sra. Mónica Mateos Guerrero

Sr. Carles Vicente Guitart

Sr. Dani Granados Ginés

Comissió Executiva

Vocal: Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Consorti del Gran Teatre del Liceu:

Junta de Govern

Vicepresident (pd): Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals: Im. Sr. Jordi Rabassa Massons
Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol
Sra. Marta Clari Padrós
Sra. Mònica Mateos Guerrero

Comissió Executiva

Vocals: Im. Sr. Joan Subirats Humet
Sra. Marta Clari Padrós

Consorti Institut Ramon Llull:

Junta Rectora

Vicepresident 2n (pd): Im. Sr. Joan Subirats Humet
Vocals: Sra. Marta Clari Padrós
Sr. Esteve Caramés Boada

Consell de Direcció

Vicepresident segon: Im. Sr. Joan Subirats Humet
Vocals: Sra. Marta Clari Padrós
Sr. Esteve Caramés Boada

Consorti Museu d'Art Contemporani de Barcelona:

Consell General

Vocals: Im. Sr. Joan Subirats Humet
Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Sra. Isabel Balliu Badia

Sr. Ignasi Aballí Sanmartí

Sr. Dani Granados Ginés

Sr. Carles Vicente Guitart

Sra. Pilar Conesa Santamaría

Comissió Delegada

President:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Sra. Isabel Balliu Badia

Sr. Carles Vicente Guitart

Consorti Museu Nacional d'Art de Catalunya:

Patronat

Vicepresident:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Jordi Carulla Font

Comissió Delegada

Vicepresident:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals:

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol

Sra. Marta Clari Padrós

Consorti del Palau de la Música Catalana:

Patronat

Vicepresident:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Representant:

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Comitè Executiu

Representant: Im. Sr. Jordi Martí Grau

ConSORCI del Pla de Rehabilitació i Equipament de Teatres de Barcelona:

Junta de Govern

Vocals: Sra. Mònica Mateos Guerrero

Sr. Esteve Caramés Boada

Comissió Tècnica

Membre: Sr. Enric Torrellas Figueras

Sr. Àlex Rigola Montes

ConSORCI Parc de Salut de Barcelona

Consell Rector

Vicepresident: Sr. Davide Malmusi

Vocals: Sra. Carolina Recio Cáceres

Sr. Albert Cañís Pedreny

Sr. Ricard Fernández Ontiveros

ConSORCI Sanitari de Barcelona

Junta General

Vicepresidenta: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Membres: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Sr. Davide Malmusi

Sr. Ricard Fernández Ontiveros

Comissió Permanent

Vicepresidenta: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Membre: Sr. Davide Malmusi

Hospital de la Creu Roja:

Comissió Delegada

Vocal: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

ConSORCI de Salut i d'Atenció Social de Catalunya (CSC):

Junta General

Representant: Sr. Davide Malmusi

ConSORCI Casa Àsia:

Consell Rector

Membres:

- Excma. Sra. Ada Colau Ballano
- Ima. Sra. Laia Bonet Rull
- Sr. Xavier Patón Morales
- Sr. Felip Roca Blasco
- Sr. Esteve Caramés Boada
- Sr. Miquel Rodríguez Planas

Comissió Delegada

Membres:

- Ima. Sra. Laia Bonet Rull
- Sr. Xavier Patón Morales

ConSORCI del Campus Interuniversitari Diagonal-Besòs:

Consell General

Presidenta (p.d.): Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Vocals:

- Im. Sr. Joan Subirats Humet
- Im. Sr. David Escudé Rodríguez

ConSORCI del Parc Natural de la Serra de Collserola:

Assemblea General

Membre: Sr. Frederic Ximeno Roca

Comissió Executiva

Membres

- Ima. Sra. Janet Sanz Cid
- Im. Sr. Eloi Badia Casas
- Im. Sr. Albert Batlle Bastardas

ConSORCI Besòs TORDERA:

Junta General

Representant: Sr. Frederic Ximeno Roca

CONSORCI UNIVERSITAT INTERNACIONAL MENÉNDEZ I PELAYO BARCELONA-CENTRE ERNEST LLUCH:

Consell General

Membres: Excma. Sra. Ada Colau Ballano

Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado

16. Decret de l'Alcaldia, de 8 d'octubre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a les Fundacions que es relacionen, les persones següents:

Fundació del Gran Teatre del Liceu

Patronat

Vicepresident (pd): Im. Sr. Joan Subirats Humet

Vocals: Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Josep Maria Vallès Casadevall

Fundació Joan Miró – Centre d'Estudis d'Art Contemporani

Patronat

Membres: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Sra. Marta Clari Padrós

Comissió Delegada

Membre: Sra. Marta Clari Padrós

Fundació Orfeó Català – Palau de la Música Catalana

Membre del Patronat: Im. Sr. Jordi Martí Grau

Fundació Teatre Lliure – Teatre públic de Barcelona

Membre Patronat: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Junta de Govern

Membre: Sra. Marta Clari Padrós

Fundació Privada Joan Brossa

Membre Patronat: Sra. Marta Clari Padrós

Fundació Privada Museu Marítim i Drassanes Reials de Barcelona

Patronat

Vicepresident primer: Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Patrò: Sr. Dani Granados Ginés

Fundació Privada Biblioteca Pública Arús

Membres Patronat: Im. Sr. Jordi Martí Grau

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Fundació Artur Martorell

Membre Patronat: Sra. Maria Truñó Salvadó

Fundación Consejo España-China

Membres Patronat: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Felip Roca Blasco

Fundación Consejo España-India

Membres Patronat: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Felip Roca Blasco

Fundación Consejo España-Japón

Membres Patronat: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Sr. Felip Roca Blasco

Barcelona Olímpica

Membre Patronat: Im. Sr. David Escudé Rodríguez

Centre d'Informació i Documentació Internacionals a Barcelona, Fundació Privada (CIDOB)

Vocal Patronat: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Centro de Estudios Internacionales

Membre Patronat: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

17. Decret de l'Alcaldia, de 8 d'octubre de 2019, que: Primer.- Deixa sense efecte els nomenaments dels següents membres en el Patronat de la Fundació Museu Picasso: Sr. Jaume Asens Llodrà i Sra. Pilar Soldevila García. Segon.- Designa com a membres en el Patronat de la Fundació Museu Picasso: l'Im. Sr. Francesc Xavier Marcè Carol i la Sra. Mònica Mateos Guerrero. Tercer.- Proposa al Patronat de la Fundació Museu Picasso la designació

com a membres de la Comissió Executiva les persones següents, com a president, l'Im. Sr. Joan Subirats Humet, i com a membres: la Sra. Marta Clari Padrós i els Srs.: Joan Oliveras Bagués i Lluís Jou Mirabent.

18. Decret de l'Alcaldia, de 8 d'octubre de 2019, que designa l'Im. Sr. David Escudé Rodríguez president del patronat de la Fundació per la Navegació Oceànica Barcelona, en substitució de la Sra. Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar.

19. Decret de l'Alcaldia, de 9 d'octubre de 2019, que nomena l'Ima. Sra. Laia Bonet Rull com a representant de l'Ajuntament de Barcelona a l'Assemblea General del Consorci local Localret.

20. Decret de l'Alcaldia, de 9 d'octubre de 2019, que Primer.- Proposa a l'Assemblea general del Consorci Localret la designació dels representants de l'Ajuntament de Barcelona en la Comissió Delegada de l'esmentat Consorci, les persones següents:

Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda

Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves

Im. Sr. Francisco Sierra López

Im. Sr. Josep Bou Vila

Segon.- Proposa a l'Assemblea general del Consorci Localret la designació dels representants de l'Ajuntament de Barcelona en el Consell d'Administració de l'esmentat Consorci, les persones següents:

Im. Sr. Joan Subirats Humet

Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell

Ima. Sra. Maria Luz Guilarte Sánchez

Im. Sr. Oscar Ramírez Lara

I, Tercer.- Deixa sense efectes els anteriors nomenaments de representants de l'Ajuntament de Barcelona al Consorci Localret.

21. Decret de l'Alcaldia, de 14 d'octubre de 2019, que designa membres del Consell d'Administració de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona les persones següents:

Presidenta:

Ima. Sra. Lucia Martín González

Vicepresidenta:	Ima. Sra. Margarita Marí Klose
Membres:	Ima. Sra. Janet Sanz Cid
	Ima. Sra. Laia Bonet Rull
	Ima. Sra. Eva Baró Ramo
	Im. Sr. Jordi Martí Galbis
	Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves
	Im. Sr. Óscar Ramírez Lara
	Ima. Sra. Eva Parera Escrichs
	Sr. Ricard Fernández Ontiveros
	Sr. Francisco J. Buron Cuadrado
	Sra. Vanesa Valiño Esparducer
	Sra. Gemma Arau Ceballos
	Sra. Laia Grau Balagueró
	Sr. Pablo Romero Arroyo

22. Decret de l'Alcaldia, de 14 d'octubre de 2019, que designar primer.- Designa representants de l'Ajuntament de Barcelona als Instituts que es relacionen, les persones següents:

Institut Municipal d'Educació

Membres Consell Rector:	Sra. Raquel Pérez Rojo, en substitució de la Sra. Mireya Giménez Pérez
	Sr. Jordi Collet Sabé

Institut Municipal de Parcs i Jardins

Consell d'Administració

Membre:	Sr. Enric Gornés Cardona, en substitució del Sr. Roger Clot Duñach
---------	--

Institut Municipal d'Urbanisme

Consell d'Administració

Membre:	Sr. Javier Burón Cuadrado, en substitució de la Sra. Lúdia García Soler
---------	---

Fundació Mies Van der Rohe

Consell d'Administració

Presidenta:	Ima. Sra. Janet Sanz Cid
Vicepresidenta:	Ima. Sra. Lucia Martín González
Membres:	Ima. Sra. Maria Buhigas i San Jose
	Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda
	Sr. Javier Heredero Esteban
	Sr. Miguel Torrubiano Blanco
	Sra. Mònica Tàrrega Klein
	Sr. Javier Matilla Ayala

I, Segon.- Deixar sense efecte la designació del Sr. Isaac Hita Ortíz com a membre del Consell Rector de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i Qualitat de Vida.

23. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona a les Fundacions que es relacionen, les persones següents:

Fundació Dieta Mediterrània

Membre Patronat:	Sr. Álvaro Porro González
------------------	---------------------------

Fundació Privada Antoni Tàpies

Membre Patronat:	Im. Sr. Joan Subirats Humet
------------------	-----------------------------

Fundació Privada Bioregió de Catalunya

Membre Patronat:	Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado
------------------	---------------------------------

Fundació Privada Festa Major de Gràcia

Membre Patronat:	Im. Sr. Eloi Badia Casas
------------------	--------------------------

Fundació Privada Instituto de Salud Global Barcelona

Membre Patronat:	Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell
------------------	---------------------------------

Fundació Privada Mobilitat Sostenible i Segura

Membre Patronat:	Ima. Sra. María Rosa Alarcón Montañés
------------------	---------------------------------------

Fundació Privada de la Pagesia de Catalunya

Membre Patronat:	Sr. Álvaro Porro González
------------------	---------------------------

Fundació Privada Parc Científic de Barcelona

Membre Patronat: Im. Sr. Joan Subirats Humet

24. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que proposa a la Junta General de Fira 2000, SA la designació de representants de l'Ajuntament de Barcelona al Consell d'Administració de l'esmentada societat, les persones següents:

Im. Sr. Jaume Collboni i Cuadrado

Im. Sr. Jordi Martí Grau

Sra. Sara Berbel Sánchez

25. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que nomena regidor/a adscrit/a de Districte els/les regidors/es següents:

Districte de Ciutat Vella

Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila

Im. Sr. Francisco Sierra López

Districte de l'Eixample

Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila

Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves

Districte de Sants-Montjuïc

Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña

Ima. Sra. Maria Buhigas i San José

Ima. Sra. Maria Magdalena Barceló Vereá

Districte de les Corts

Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans

Im. Sr. Joaquim Forn i Chiariello

Ima. Sra. Maria Luz Guilarte Sánchez

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans

Im. Sr. Jordi Martí Galbis

Im. Sr. Francisco Sierra López

Im. Sr. Oscar Ramírez Lara

Districte de Gràcia

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Im. Sr. Max Zañartu i Plaza

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda

Im. Sr. Francisco Sierra López

Districte d'Horta-Guinardó

Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Im. Sr. Joaquim Forn i Chiariello

Ima. Sra. Maria Luz Guilarte Sánchez

Districte de Nou Barris

Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Im. Sr. Jordi Martí Galbis

Ima. Sra. Maria Magdalena Barceló Vereá

Im. Sr. Josep Bou i Vila

Districte de Sant Andreu

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Ima. Sra. Neus Munté Fernández

Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves

Districte de Sant Martí

Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda

Ima. Sra. Maria Magdalena Barceló Verea

26. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que cessa la Sra. Pilar Soldevila García, com a personal directiu, en el lloc de treball de director/a de Coordinació i Projectes Estratègics, amb nivell de destinació 30, de la Gerència Municipal, amb efectes 31 d'agost 2019.

27. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que cessa el Sr. Frederic Ximeno Roca, com a personal d'alta direcció en el càrrec de gerent de l'Institut de Parcs i Jardins, amb efectes del dia 14 d'octubre de 2019.

28. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que nomena el Sr. Francesc Jiménez Gusi, com a personal d'alta direcció en el càrrec de gerent de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins, amb efectes del dia 15 d'octubre de 2019.

29. Decret de l'Alcaldia, de 15 d'octubre de 2019, que fixa els serveis mínims atesa la convocatòria de vaga general prevista pel dia 18 d'octubre de 2019.

30. Decret de l'Alcaldia, de 17 d'octubre de 2019, que designa el Sr. Miquel Rodríguez Planas representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de l'Institut Barcelona d'Estudis Internacionals, Fundació Privada (IBEI), en substitució del Sr. David Llistar Bosch.

31. Decret de l'Alcaldia, de 17 d'octubre de 2019, que fixa els serveis mínims atesa la convocatòria de vaga prevista per als dies 21 d'octubre, 12 de novembre i 20 de desembre de 2019 que afecta al personal de les Unitats de Gestió Administrativa dels Centres de Serveis Socials (inclòs equip volant), i els serveis EAIA, SADEP, SARA, EDEIAR i Oficina de Prestacions, i personal auxiliar administratiu i administratiu de l'Institut Municipal de Serveis Socials.

32. Decret de l'Alcaldia, de 18 d'octubre de 2019, que designa representants de l'Ajuntament de Barcelona en els Consorcis que es relacionen, les persones següents:

Consorci d'Educació de Barcelona:

Consell de Direcció

Membre suplent: Sra. Ana Terra Sans

Membre suplent: Sra. Sonia Fuertes Ledesma

Membre suplent: Sra. Margarita Tossas Marqués

Membre suplent: Sr. Oscar Rebollo Izquierdo

Consorci per a la Normalització Lingüística:

Membre Ple: Sra. Marta Clari Padrós

Membre C. Administració: Sra. Marta Clari Padrós

Consorti del Museu de Ciències Naturals de Barcelona:

Vocal Consell General: Sr. Lluís Farré Caubet, en substitució del Sr. Lluís Farré Estrada

33. Decret de l'Alcaldia, de 18 d'octubre de 2019, designar membres de l'Assemblea General del Consorci Agència Local d'Energia de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, les persones següents:

President: Im. Sr. Eloi Badia Casas

Vicepresidenta: Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Membres: Sr. Enrique Gornés Cardona

Sra. Sara Berbel Sánchez

Sr. Jordi Campillo Gámez

Sr. Frederic Ximeno Roca

Sr. Miquel Rodríguez Planas

b) Mesures de govern

1. Impuls de les Indústries Creatives.

El Sr. Marcé assenyala que la importància de les indústries creatives a Barcelona resulta evident, atès que configuren un perímetre que mobilitza més de vint-i-tres mil establiments, i mou 135.000 llocs de treball, amb una previsió de creixement molt remarcable.

Reconeix que ha costat definir de manera clara què són, i que poden arribar a ser, les indústries creatives, i per això proposen una manera d'abordar el sector definint-lo com el conjunt d'empreses que utilitzen el coneixement i la creativitat de manera intensiva per esdevenir una realitat econòmica. Indica que, entès d'aquesta manera, es pot convenir que aquestes indústries són un sector essencial per a l'economia de la ciutat, tant per la seva capacitat intrínseca de generar riquesa com per la seva capacitat d'aportar valor afegit a la indústria tradicional.

Comenta que aquestes indústries inclouen el disseny en totes les seves expressions; així, moda, gastronomia creativa, videojocs, gaming, programàtica o arquitectura són alguns dels sectors que s'inclouen en el seu àmbit, però també s'han de tenir en compte molts aspectes dels sectors editorial, audiovisual o musical. I diu que tot això és sense comptar els múltiples sectors que sorgeixen de la hibridació de tots plegats.

Fa avinent que l'objectiu d'aquesta mesura és donar visibilitat i carta de naturalesa pròpia a uns sectors que fins ara han viscut aixoplugats entre l'àmbit de les polítiques culturals, que els han aportat una gens menyspreable capacitat conceptualitzadora, i les polítiques econòmiques, que els han proporcionat recursos i solucions puntuals.

Considera, tanmateix, que cal reconèixer que tot plegat no ha permès l'impuls polític, tècnic i econòmic que mereixen aquestes empreses en plena època de transformació digital i de globalització econòmica.

Indica que aquesta mesura intenta aportar algunes solucions a aquest dèficit amb el doble objectiu d'adequar-se a una realitat cada vegada més present en el marc de les polítiques culturals i econòmiques de la UE, i en segon lloc, invertir una tendència evident i estadísticament demostrable de progressiva pèrdua de poder, influència i lideratge en el terreny de les indústries creatives respecte a Madrid, cosa que és rellevant no només en termes de mercat espanyol, sinó també llatinoamericà i respecte altres capitals europees.

Per aquest motiu, assenyala que proposen unes línies d'actuació que inclouen, en primer lloc, convertir el museu Disseny Hub Barcelona (Dhub) en el centre neuràlgic de les indústries creatives a Barcelona, tant per la seva ubicació geogràfica a la ciutat –Glòries i 22@–, com per la seva mateixa especificitat fundacional. Comenta que una segona línia és dotar aquest equipament amb capacitat de governança per fer front al conjunt de programes que caldrà desplegar per consolidar una política d'indústries creatives.

Afegeix que també està previst impulsar un clúster amb el conjunt d'agents privats que configuren els diversos sectors de les indústries creatives a Barcelona.

Continua explicant que entre aquestes línies d'actuació hi ha la de convertir Barcelona en una capital internacional en matèria formativa en l'àmbit de les indústries creatives i la seva gestió. Igualment, també es preveu mapificar la ciutat i la seva àrea d'influència metropolitana per conèixer, diversificar i consolidar els diversos sectors en què s'ubiquen amb densitat remarcable aquestes indústries.

Comenta que, de la mateixa manera, es proposa la incorporació progressiva d'altres àmbits de creació que tenen evidents components econòmics i empresarials. I afegeix que també es vol elaborar un pla sistemàtic per internacionalitzar les indústries creatives de Barcelona; i, finalment, crear un programa cultural específic que faciliti una major socialització de les indústries creatives, amb l'objectiu de millorar la percepció local sobre la seva importància.

La Sra. Sendra agraeix al Sr. Marcé la presentació d'aquesta iniciativa, i observa que tenen temps fins al desembre per aportar-hi visions i esmenes.

Recapitula que el 2006 la UNESCO i la UE van proposar d'ampliar el concepte de la cultura i, per tant, obrir el camp de les indústries creatives, cosa que aquest país no va fer, i quan ho ha intentat sempre l'ha situat en l'àmbit de l'economia, i aquesta vegada ho fa novament. Entén que això respon als perfils dels dos grups de govern i de les persones que lideren l'àrea.

En conseqüència, demana en aquest sentit que allò que es disseny es pensi considerant que Barcelona necessita un gran centre de polítiques culturals que tingui una visió global de les polítiques de suport a la creació i de consolidació internacional; que actuï amb línies coherents amb els instruments de què disposa i amb les polítiques que estableix.

Diu que li fa la sensació que hi ha una certa confusió, atès que havia entès que hi havia dues mesures, una sobre indústries creatives, i una altra sobre el Dhub. Observa que es vol convertir aquest equipament en l'epicentre de tot, i alerta que això el pot acabar matant.

Conclou, doncs, que s'aborda d'una manera molt àmplia allò que necessiten les indústries creatives, però amb una expressió pressupostària i de governança ineficient. Precisa que l'aportació estimada per a aquesta mesura és aproximadament d'un milió i mig d'euros, i amb un Dhub que ara com ara no té una governança capaç. Reconeix no ha existit una mirada i suport institucional sobre les indústries creatives, però la realitat és que existeixen i que hi ha motors en tots els camps, entre els quals esmenta el còmic, els videojocs, les arts visuals o la música electrònica, àmbits que necessiten tots ells una estratègia pròpia.

Remarca que existeixen molts espais que podrien esdevenir motors per situar la ciutat com un referent en diferents camps de la indústria creativa. Considera que centralitzar-ho tot en el Dhub, perjudica el mateix equipament i, alhora, les indústries creatives, tret que existeixi una manera d'abordar els dos cassos.

Valora, doncs, que es pretén fer un petit Icube amb un pressupost limitat, i partint de l'epicentre del Dhub hi ha el risc de matar-lo.

Avisa que tenen reptes molt grans que la governança que es proposa en la mesura no podrà abordar; altrament, diu que cal fer un mapa formatiu del sector atès que situació actual és dispersa, no reglada i majoritàriament privada en tots els àmbits de les indústries creatives.

El Sr. Mascarell reitera, com ja va comentar al Sr. Marcé en la reunió en què presentar la iniciativa, que la mesura de govern els sembla oportuna, sobretot si tenen en compte que durant el mandat anterior es va fer molt poca cosa en aquest àmbit.

Fa avinent que la predisposició del seu grup està fonamentada en la convicció que ja van expressar en la comissió de Cultura del dia 17, i també en la proposició que no es va poder presentar atès l'acte de protesta del seu grup com a conseqüència de les sentències del TS.

Assenyala que sempre han defensat que la cultura a Barcelona funciona com un sistema de vasos comunicants, de manera que les entitats i les iniciatives de base, les institucions culturals de capitalitat, el patrimoni i les empreses creatives i culturals són elements essencials perquè la cultura de la ciutat, i la seva mateixa dinàmica global, funcioni.

Aprofita per esmentar un seguit d'aspectes d'aquesta iniciativa que, al seu parer, poden generar dificultats o no donar un bon rendiment a la proposta. Així, assenyala que una ciutat forta en l'àmbit de les indústries creatives necessita dos pilars fonamentals: un bon projecte cultural de ciutat, global, compartit i col·laboratiu en què participi el conjunt de la dinàmica de la ciutat i, a més, que estigui ben concertat amb les polítiques generals del govern de la Generalitat. I, en segon lloc, indica que al costat de la ciutat cal que participi un estat que li doni suport i no pas que li faci competència.

Entén que difícilment podran admetre que un dels principals enemics de les indústries creatives de Barcelona han estat històricament, i són actualment, les polítiques estatals, ja que l'estat té una tendència reconeguda per afavorir indiscriminadament Madrid en perjudici de Barcelona; recorda a tall d'exemple que Arco va començar a Barcelona i avui és a Madrid,

també la Col·lecció Thyssen havia de ser a Barcelona, i la producció de cinema i televisió ha canviat de ciutat perquè el suport s'obté a Madrid i no pas a Barcelona.

Per tot plegat, confirma que fan costat a aquesta iniciativa, i que miraran d'afavorir que el teixit d'empreses culturals es dinamitzi. I assegura que estan convençuts que es pot situar Barcelona entre les cinc ciutats punteres del món en indústries creatives, i alerta que allò que cal és que el govern de la ciutat desplegui aquesta iniciativa amb el suport del conjunt de grups municipals, i amb voluntat de pacte amb el govern de la Generalitat, i entenent perfectament el paper que correspon a l'estat en relació a Barcelona i que no exerceix.

La Sra. Barceló, després d'agrair la presentació de la mesura, recorda el que ja va expressar en la seva presentació dimarts passat, i és que el govern municipal té una forma molt curiosa de fer-ho. Així, comenta que se'ls diu que estan oberts a les observacions dels grups, però els lliuren una mesura ja ben enquadrada.

Manifesta, doncs, que si l'haguessin tingut abans, aquesta iniciativa, ara es podria estalviar de fer un seguit d'aportacions.

Diu que quan es fa referència al personal i a la despesa en recerca, desenvolupament i innovació tecnològica de les empreses culturals a Catalunya estaria bé remetre's a les dades de 2016 en comptes de les de 2014. Igualment, assenyala que quan es parla de les fàbriques de creació es fa referència al 2015, i recorda que l'octubre de 2017 el govern va presentar una mesura per impulsar-les amb una inversió de més de dos milions d'euros; per tant considera que hauria estat adequat parlar-ne en aquesta mesura.

Coincideix amb el Sr. Marcé amb què el Dhub s'ha de potenciar, i valoren que pot ser un bon espai per donar visibilitat al clúster de les indústries creatives. Igualment, confirma que donen suport a la idea que aquest equipament com un territori Lab, un particular showroom per potenciar les indústries creatives de diferents àmbits.

Afegeix que en la mesura també es fa referència al 22@, i consideren que estaria bé tinguessin clar realment què volen fer-ne, ja que com va recordar el Sr. Corbacho en la comissió d'Urbanisme, sembla que encara no ho saben. En aquest sentit, fa referència al pla que es va presentar el mandat passat per al Poblenou, amb un 22@ més inclusiu i sostenible, i que el grup del PSC, com també l'oposició, va votar en contra. I aprofita per recomanar-los que tinguin present l'opinió de quaranta professionals en les al·legacions al pla, en el sentit que el 22@ no ha de perdre el seu esperit innovador i creatiu.

Assegura que el seu grup pot compartir el llistat d'intencions i objectius de la mesura, però avisa que governar la ciutat és una altra cosa. Demana, doncs, que en un termini curt els presentin la mesura amb un calendari, actuacions concretes i amb el pressupost adaptat a cadascuna; altrament, serà una mesura més com les que es van presentar durant el mandat anterior i no van aportar gairebé res a la cultura de Barcelona, que estat quatre anys paralitzada.

El Sr. Ramírez agraeix al regidor Marcé la presentació de la mesura, i celebra el canvi d'actitud del govern municipal en aquesta matèria enfront de la paràlisi i el poc entusiasme

que va manifestar l'anterior govern municipal, i que va fer fracassar projectes tan ambiciosos per a la ciutat com el Zona Onze, semblant a aquesta mesura que presenten.

Es felicita, doncs, per aquesta actitud més proactiva envers les indústries creatives; i recorda que en comissió ja van denunciar l'altre dia la manca d'un projecte cultural sòlid, consensuat i integrador per a Barcelona.

Dit això, valora molt positivament aquesta iniciativa, que presenta una foto fixa molt ben documentada i realista d'aquestes indústries, que abasta un nombre, tot i que imprecís, d'empreses culturals que inclouen arts visuals i escèniques, disseny, publicitat, edició, gamig o videojocs que tenen en comú la creativitat, el capital intel·lectual i les noves tecnologies.

Precisa que en aquesta mesura s'assenyala que el 49,5% dels llocs de treball derivats d'aquestes activitats es concentren a Barcelona; de manera que és evident que per importància i per pes comercial calia una iniciativa com la que els presenten; i, sense partir de zero, pot ajudar a canviar un model productiu excessivament vinculat al turisme o a la construcció.

Reconeix, doncs, que aquesta mesura és molt necessària per donar més impuls a la cultura creativa, i al fet que aquesta indústria no s'ha de convertir en una arma política perquè significaria el seu fracàs.

Observa que han comptat fins a quaranta-sis iniciatives concretes adreçades a la creació del clúster, algunes de les quals molt ambiciosos atès que traspassen els límits de l'àmbit municipal i transcendeixen la ciutat en favor d'una veritable internacionalització, cosa que és un objectiu desitjable però, alhora, molt complicat d'aconseguir.

En conseqüència, ofereix el suport i l'ajuda del seu grup per incrementar i millorar en allò que es pugui aquesta iniciativa.

Afegeix que en consonància amb aquests objectius troben a faltar una aposta clara pel partenariat publicoprivat, que al seu parer és molt important per a molts àmbits d'actuació municipal, però en aquest encara més, ja que a més de ser convenient és necessari si no volen que aquesta mesura no acabi sent una mera declaració d'intencions o un brindis al sol.

Finalment, diu que els preocupa la nova posició que es vol donar al Dhub, que volen situar com la nova institució en què pivota el clúster, i tem que això impliqui més burocràcia, i no entenen per què no ha de portar la gestió l'ICUB; i els sorprèn que no se li vulgui atorgar aquest paper actiu i vertebrador.

La Sra. Parera fa una valoració molt positiva d'aquesta mesura de govern, i en vol destacar un parell d'aspectes que consideren molt interessants. En primer lloc, fa referència a la col·laboració publicoprivada amb la creació del clúster, que entenen com una bona manera de fer política per part de l'administració en aquest sector, i en altres, perquè és la millor via perquè les polítiques públiques siguin més eficaces. Afegeix que també serveix per facilitar la confiança amb l'administració i, sobretot, perquè facilita molt la interlocució amb el sector, cosa que afavoreix les polítiques que es posen en marxa.

Destaca, en segon lloc, la creació de dinàmiques internacionals previstes, i remarca que sempre han defensat que Barcelona és una capital oberta al món i amb amplitud de mires, i valoren que en aquesta mesura això es té en compte. Insisteix en la importància de vincular la marca Barcelona a les indústries creatives perquè pot ajudar a recuperar el prestigi de la ciutat que, malauradament, està posat en qüestió.

Observa que es critica que Madrid rep moltes ajudes, però creu que han de ser molt conscients i fer una autocrítica quant a en què contribueixen a què les empreses i els projectes es quedin a Barcelona. Diu que no es poden posar una bena als ulls davant de la situació que estan vivint a Catalunya.

Finalment, alerta del risc que observen en aquest projecte, i és que el seu lideratge està repartit en dues regidories totalment diferenciades, la de Cultural i la d'Indústries Creatives, cosa que pot arribar a generar algun problema pel que fa al seguiment i l'aplicació de les mesures.

El Sr. Marcé agraeix a tots els grups la bona acollida d'aquesta mesura, així com la constatació que s'afronta amb rigor i serietat.

Comenta que la mesura és molt complementària a la feina de l'ICUB i de la política cultural de la ciutat, i confirma que tots són conscients que cal evitar la duplicitat de regidories. Recorda que és vicepresident de l'ICUB i que se sent plenament integrat en la seva governança.

Reconeix que actualment tenen una situació de desequilibri respecte al potencial creatiu de la ciutat i la seva escenificació real, així com la capacitat d'exercir-lo en l'àmbit estatal i internacional.

Quant al fet que moltes empreses culturals han marxat a Madrid, remarca que ha dit clarament que és un objectiu resoldre-ho, però que entrar ara en les raons per què ha passat implicaria un nou debat.

Confirma que ha utilitzat estadístiques homologades i coherents, i per això calia trobar un punt en què hi fossin totes, que és el 2015; reconeix que n'hi ha d'anys posteriors, però no de tot.

Pel que fa a la col·laboració publicoprivada, observa que està implícita ja que els sectors productius són essencialment privats.

Posa en relleu, finalment, que una mesura de govern és un pla d'intencions i, per tant, un llibre obert per treballar-hi, i aprofita per reiterar que hi són tots convidats per convertir-la en un instrument essencial que pugui contribuir al traspàs imprescindible d'una part de la vella economia a la nova.

2. Pla per la prevenció de l'addicció al Joc 2019-2023. Amb la Salut no s'hi juga.

La Sra. Tarafa presenta la mesura per fer front a les addicions a les xarxes, les pantalles i el joc patològic amb l'objectiu principal de vetllar per la salut dels veïns i les veïnes, especialment dels més joves.

Confirma que hi ha moltes evidències que aquesta tipologia de jocs tenen un impacte molt negatiu sobre la salut, i volen que Barcelona sigui una ciutat referent en la prevenció del joc i en el decreixement del joc addictiu que s'ha instaurat. En aquest sentit, comenta un seguit de dades que considera que poden ajudar a entendre la importància del problema, com és que hi ha un 60,2% de la població espanyola entre 15 i 64 anys ha jugat una o varies vegades en un any; i se sap que el nombre de jugadors online s'ha triplicat del 2015 al 2017, amb un impacte especial entre la població jove. Precisa que hi ha un 0,4%, unes vint mil persones, addictes al joc o amb trastorn de joc patològic a Catalunya; i si es pren el segment de joves entre 12 i 17 aquest percentatge es multiplica entre dues i quatre vegades, amb un impacte molt fort en els joves de la ciutat.

Afegeix que també està demostrat que la proximitat i la facilitat d'accés fa que hi hagi més persones que juguin, i més que desenvolupin un trastorn de joc patològic; així doncs, el fet de tenir una casa d'apostes, un bingo o un casino al costat de casa, o tenir-lo de manera normalitzada en xarxa, fa que s'incrementi el nombre de persones amb aquesta mena de trastorn.

Per aquesta raó, perquè amb el joc no s'hi juga i perquè han de tenir una tolerància zero quant al joc patològic, a Barcelona han desenvolupat aquesta mesura que consta de cinc grans pilars.

Així, en primer lloc, hi ha l'ús de totes les eines d'àmbit urbanístic, que inclouen la suspensió de llicències i la posterior aprovació del pla especial urbanístic que regularà la implantació d'aquesta mena d'establiments de joc a la ciutat, de manera que quan un tanqui no se'n pugui obrir un altre, i permetrà establir criteris més restrictius que els vigents.

En segon lloc, esmenta la iniciativa de prohibir la publicitat i el patrocini d'aquest negocis o xarxes en el transport metropolità i a la via pública. En tercer lloc, hi ha inhibir les connexions a les web de joc en les dependències municipals, així com la incorporació de clàusules en la contractació pública i en les subvencions de mesures de prevenció del joc, que van des de les inhibicions esmentades a programes de formació en matèria de salut laboral.

Explica que un altre eix de la mesura és desenvolupar un programa específic de prevenció al joc patològic adreçat a totes les escoles de la ciutat. I, finalment, hi ha prevista una campanya de sensibilització específica per explicar i donar eines a la població per prevenir l'addició al joc.

Remarca que aquest ajuntament ha aprofitat bona part de les escoles de què disposa com a ens local, i ha treballat conjuntament amb el Col·legi de Psicologia i de la Sepsas-Sociedad Española de Salud Pública; i subratlla que és essencial que totes les institucions vagin en la mateixa direcció per poder acabar amb el joc patològic, perquè amb la salut no s'hi juga.

La Sra. Benedí, després d'agrair a la regidora Tarafa la presentació d'aquesta mesura, destaca que segons dades de Sant Joan de Déu del 2019 el nombre de jugadors infantils s'ha quadruplicat en només dos anys, i un estudi fet per la Comissió d'Apuestas suggereix que quatre-cents cinquanta mil infants entre 11 i 16 anys aposta periòdicament, i que aquest és un nombre molt més elevat que els que han provat la droga, l'alcohol o el tabac.

Remarca que el joc online és una autèntica caixa de saqueig que constantment exposa infants i joves al joc. Assenyala que la llei prohibeix l'accés al joc a menors, però tanmateix es calcula que un 10% dels adolescents han jugat alguna vegada, atès que el joc en línia resulta molt més atractiu per als joves i és la causa principal de ludopatia entre els menors de 26 anys.

Constata, doncs, que el joc patològic és un problema important de salut pública reconegut per l'OMS. Per tant, apunta la necessitat que la societat s'adoni que en aquest problema s'hi han d'implicar tant les famílies, les escoles, l'educació en el lleure o entitats esportives. Subratlla que cal parlar obertament dels perills del joc amb els infants des de ben petits i en tots els àmbits en què participen, alhora que s'ha de fer una tasca de pedagogia a les aules a fi que els joves i adolescents coneguin els riscos d'una activitat que els pot acabar duent a la presó. En aquest sentit, comenta que un de cada tres jugadors ha comès actes delictius per poder jugar amb els consegüents problemes amb la justícia.

Confirma que, atès aquest estat de coses, Salut Pública de Catalunya fa mesos que treballa en una llei d'addicions que inclourà la ludopatia, i s'implantarà amb tota probabilitat en el termini màxim d'un any.

Referint-se al contingut de la mesura, observa que l'única proposta mitjanament concreta és la del pla especial urbanístic per limitar el nombre d'establiments dedicats al joc, però que no solucionarà el problema d'arrel.

Constata, igualment, que és incompleta perquè només s'ha pensat en la regulació respecte a centres de salut i educatius, però s'oblida l'educació en el lleure com és el cas dels agrupaments escoltes o els esplais, i tampoc s'hi esmenten les biblioteques i els equipaments esportius. Això no obstant, diu que en l'informe que es presenta a l'inici de la mesura es confirma que les apostes esportives tenen un volum del 71,5% el 2017, i de ben segur que ara el percentatge ja és més elevat.

Afegeix que entenen en el seguiment de la mesura s'hi hauria d'incorporar el Consell de Joventut de Barcelona, atès que les seves aportacions poden ser molt enriquidores.

Quant a les actuacions incloses en la mesura, considera que són molt genèriques i cap no entra al detall; en aquest sentit, posa com a exemple que l'estratègia de prevenció universal en l'àmbit educatiu no s'esmenta que quan un docent detecta el cas d'un infant per al qual el joc ha passat de ser un entreteniment a una necessitat s'ha d'alertar pares i mares perquè es posin en contacte amb els professionals sanitaris del seu CAP.

Conclou, doncs, que la mesura és molt necessària malgrat que entenen que cal més concreció, i ofereix la col·laboració del seu grup.

La Sra. Munté confirma que subscriuen la necessitat d'abordar de manera decidida la problemàtica del joc patològic, i recorda que el seu grup parlamentari al Congrés de Diputats va registrar el 25 de febrer passat una proposició no de llei sobre la publicitat dels jocs online en horari infantil.

Entenen que és adequat que, dins del seu marc competencial, aquest ajuntament dugui a terme accions per lluitar contra una greu problemàtica biopsicosocial. Precisa que en l'apartat

de regulació del joc d'aquesta mesura es fa esment a la normativa catalana, que limita i restringeix l'activitat relativa al joc.

Apunta que no s'estendrà en les causes patològiques, en l'impacte del joc addictiu en la salut, ja que estan a bastament explicades en la mesura, però precisa que hi ha dades que són molt preocupants, com el percentatge recollit en un estudi recent de l'hospital de Bellvitge que confirma que el 37% de joves ha començat a jugar abans de l'edat legal.

Afegeix que se sap que les apostes esportives són la primera activitat de joc online, amb un volum d'operacions de més de noranta set milions d'euros. I remarca que la publicitat, sobre la qual ja ha alertat el Consell de l'Audiovisual de Catalunya que cal evitar-la, continua present en molts esdeveniments esportius, en alguns casos protagonitzada per esportistes amb gran predicament entre els més joves. Constata, doncs, que això només es pot solucionar legislant, tal com ja s'ha fet a Itàlia.

Pel que fa al contingut de la mesura que els presenten, confirma que en comparteixen els objectius i les actuacions, tanmateix diu que volen fer algunes aportacions. Precisa que l'actuació cinquena, que parla d'incidir en l'alumnat d'infantil i primària a fi que cada centre educatiu disposi d'un programa, entenen que també cal incidir en els centres de secundària i proporcionar eines als joves i també a les famílies. Indica que en aquest sentit, el Centre per a Famílies amb Adolescents pot tenir un paper molt rellevant.

Afegeix que proposen una actuació nova que entenen que es pot subsumir en l'actuació vuitena de la mesura de govern que proposa una campanya de comunicació que alerti dels riscos del joc, amb fullets i cartells en els centres d'infantil i primària, secundària i equipaments esportius, espais adreçats a joves, CAP, sinó que també proposen una campanya online amb anuncis en les principals xarxes socials que són les més emprades pel públic juvenil.

Assegura que confien en l'efectivitat de la mesura i en el treball coordinat entre les diferents administracions, mitjans de comunicació i professionals de la salut.

La Sra. Barceló considera que aquesta mesura no és un pla de prevenció de l'addicció al joc, sinó que el que busca és el titular que Barcelona no tindrà més cases d'apostes.

Reconeix que els establiments de joc han d'estar regulats a Barcelona, i certament ho fa la Generalitat amb la Llei 15/1984 i el Decret 37/2010 que prohibeix la instal·lació de salons de joc en edificis institucionals, sanitaris, docents i a menys de cent metres de centres educatius. Igualment, confirma que estan d'acord amb el govern municipal amb què calen més lleis per regular la publicitat dels jocs d'atzar.

Reitera, però, que el que avui presenten no és un pla de prevenció. I aprofita per evidenciar les contradiccions en què ha incorregut la regidora en la seva intervenció. Observa que ha parlat de l'increment del nombre de persones amb problemes d'addicció al joc, cosa ben certa ja que ha augmentat un 52% el percentatge de persones, majoritàriament joves, que demanen tractament en centres de rehabilitació per dependència a noves tecnologies, internet, videojocs o al mòbil. Adverteix, però, que les dades no es poden barrejar, ja que no és el mateix utilitzar un joc puntualment, ser un jugador social o un jugador patològic.

Comenta que la Sra. Tarafa ha fet referència a la implantació d'una mesura perquè els treballadors municipals no puguin accedir a jocs online, i pregunta si això respon al fet que s'ha detectat algun problema, ja que el seu grup confia que els empleats municipals treballen durant el seu horari laboral. Alerta, en aquest sentit, que les prohibicions no poden ser l'única mesura per solucionar el problema d'addició; així, diu que hi ha persones que tenen un problema d'addició a l'alcohol però hi ha molts establiments on en poden trobar lliurement.

Assegura que li preocupa l'increment de les addicions a les noves tecnologies, però també que el govern presenti un pla de prevenció que no ho és; no ho és ni per la magnitud del pla, i per la barreja de conceptes.

Constata, en aquesta línia, que durant el mandat passat no es van treballar les addicions a les noves tecnologies com calia; per tant, aprofita per preguntar quan presentaran un veritable pla per a les addiccions que afecten la població de la ciutat.

El Sr. Ramírez agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern, així com la disponibilitat de la regidora Tarafa per poder discutir i participar en aquesta iniciativa.

Manifesta que el seu grup sempre ha donat importància a la salut mental, ja que tal com confirmen les dades de l'OMS una de cada quatre persones patirà un problema de salut mental al llarg de la seva vida.

Pel que fa a les dades que s'ofereixen en aquesta mesura sobre l'augment del trastorn de joc patològic, així com de la prevalença d'aquest trastorn entre la població més jove, confirma que valoren molt positivament que Barcelona compti amb un Pla integral de prevenció d'addició al joc 2019-2023 amb unes mesures que el seu grup subscriu plenament.

Observa, però, que troben a faltar en aquesta mesura més concreció sobre el pla esmentat, així com la descripció d'instruments necessaris per poder dur a terme les actuacions que es proposen.

Reconeix que el joc patològic s'acaba convertint en un problema de salut amb conseqüències molt remarcables en la salut, independentment de l'edat, el gènere, origen i situació socioeconòmica de les persones. Posa en relleu que les dades són esgarrifoses, ja que el joc d'atzar online és el doble d'addictiu que el presencial i, per això, defensen l'acció integral amb caràcter transversal, que actuï des de la prevenció, l'atenció precoç i que es preocupi en l'àmbit de la derivació, tractament, rehabilitació i reinserció social.

Constata que entre el segment de població més jove les visites als centres d'atenció mental s'han intensificat, sense que es presti una atenció precoç a aquest trastorns, que s'accentuen i afecten la futura vida adulta, i la reinserció a l'àmbit educatiu i laboral.

Afegeix que troben a faltar en l'àmbit preventiu la potenciació d'activitats d'oci alternatives al joc, i del comportament afectiu dels joves i adults a fi d'incrementar les habilitats genèriques per al desenvolupament individual i la seva integració social.

Manifesta que estaran molt atents al funcionament de la mesura perquè els preocupa la tendència del govern municipal a la prohibició. Observa que l'ús excessiu de prohibicions, com la suspensió de llicències i les incloses en el pla especial urbanístic, no són la via per treballar

en la prevenció de les addiccions. Altrament, en comptes de prohibir, diu que el seu aposta més aviat per una millor gestió dels problemes.

Això no obstant, valora que la mesura és un bon inici i un bon pla per lluitar contra els problemes de les addiccions, i per això ratifica el seu compromís a lluitar per la salut, en aquest cas vinculada als problemes derivats del joc addictiu.

La Sra. Parera considera que no són aquí per fer allò políticament correcte sinó per ser eficaços; així, diu que entenen que aquestes mesures que els proposen són més aviat declaracions d'intencions, tot i que benvingudes.

Observa que la regulació dels establiments de joc d'apostes a Barcelona ja és vigent, i diu que no veuen què s'hi guanya en voler exportar el problema a altres municipis regulant només a la ciutat. Valora que això no resol el problema real de les addiccions al joc online, especialment entre el col·lectiu dels adolescents i menors d'edat, amb un risc molt elevat de convertir-se en jugadors patològics. Alerta que això comporta la derivada de l'addició a les noves tecnologies. Reconeix, en aquest sentit, que tenen competències molt limitades en aquest àmbit, i que el fet que estiguin distribuïdes entre l'estat, la Generalitat i l'Ajuntament dificulta molt prendre mesures conjuntes, però també els obliga a treballar plegats.

En aquesta línia, fa notar que moltes de les formacions dels grups municipals tenen presència al Parlament i al Congrés, i en els respectius governs, i entenen que és des d'allà i des d'aquí que han de treballar conjuntament en l'adopció de mesures més eficaces.

Esmenta que la publicitat en horari infantil s'explica perquè es fa durant els partits de futbol, atès que les cases d'apostes són els principals patrocinadors dels esdeveniments esportius i fiscalment aporten molt a l'estat, cosa que és un problema i requereix polítiques valentes. Altrament, comenta que esportistes com Rafa Nadal o Cristiano Ronaldo promouen el joc online, i són alhora un referent per a adolescents i menors d'edat; es refereix, també, a l'imminent celebració de l'IESport, que és una porta d'entrada a l'addicció al joc i a les apostes esportives. Es pregunta, doncs, per què no es demana a la Generalitat que prohibeixi l'ús dels mòbils als centres educatius públics i concertats; i expressa la necessitat que la Generalitat, favorable a l'ús dels mòbils en aquests centres amb finalitats educatives, hauria de fer una reflexió profunda del que significa l'addicció a les pantalles.

Insisteix que tenen obligació de protegir aquests col·lectius de menors d'edat que tenen el risc real de caure en l'addicció.

La Sra. Tarafa agraeix les aportacions, però diu que li sorprèn que de vegades els sembli insuficient el que fan com a administració municipal en un assumpte que és, principalment, competència de la Generalitat i de l'estat.

Confirma, doncs, que aniran incorporant les aportacions, i remarca que no tot està fet, ja que quan a Barcelona es tanca una casa d'apostes, a dia d'avui se'n pot tornar a obrir una altra.

Pel que fa a la distància que marca el marc regulador existent és de cent metres respecte a un centre educatiu o sanitari, que consideren realment escassa. Per tant, el pla especial urbanístic que proposen podrà establir criteris molt més restrictius ampliant les distàncies i els tipus de centres.

Conclou que no totes les mesures han de ser prohibicionistes, i constata que en la mesura un 65% estan orientades a la prevenció i a l'acompanyament.

Remarca que en aquest cas es posa damunt la taula un assumpte molt invisibilitzat en l'administració municipal, però avisa que la resta d'administracions implicades han de fer la feina que els pertoca; i observa que tan regulat no deu estar el tema quan se'ls escapa una superfície de set mil metres quadrats a Vila-seca i Salou que el 2018 va obtenir una llicència per ubicar-hi un espai de jocs i entreteniment; ni quan el ministre Montoro va reduir de cinc punts la tributació de les cases d'apostes a internet.

Assegura que com a administració local estan utilitzant totes les esclatxes, i convida tothom a treballar en les mesures proposades durant l'any d'aturada de les llicències, i en fer de pont amb les altres administracions que tenen un gran pes específic en un tema clau de salut pública com el que els ocupa.

La Sra. Barceló insisteix que durant l'anterior mandat no es va fer res al respecte, i en el Pla de Drogues únicament hi ha dos punts que s'hi refereixen, i que no s'han desenvolupat; i en el Pla de Salut Mental s'hi fa una única referència, mentre que en el pla Barcelona Salut als Barris del 2018 només es va fer una intervenció a Ciutat Vella.

Demana a la regidora Tarafa que convoqui els grups a parlar i a desenvolupar el pla per la prevenció a l'addicció al joc a Barcelona. I reitera que el que avui els presenten tan sols significa un titular: "A Barcelona no hi haurà cases d'apostes", però remarca que el problema del joc requereix molt més que això, vol un pla amb mesures concretes.

La Sra. Tarafa assegura que tenen tota la intenció de treballar-ho plegats; tanmateix, diu que li sorprèn el to de la regidora Barceló, ja que han treballat conjuntament amb el Col·legi de Psicologia en la redacció de la mesura, i els ha agraït la feina feta, i divuit municipis els han trucat aquesta setmana per expressar que volen continuar treballant en el tema.

Informes

Part decisòria / executiva

Ratificacions

Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. Designar com a representants de l'Ajuntament de Barcelona al Consell General del Consorci del Centre de Cultura Contemporània. Casa de Caritat les persones següents: com a vicepresidenta l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano, i com a vocals: l'Im. Sr. Joan Subirats Humet i les Sres.: María Truñó Salvadó i Marta Clari Padrós.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

2. Designar com a membres del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet les persones següents: l'Im. Sr. Joan Subirats Humet, en substitució del Sr. Jaume Asens Llodrà; l'Im. Sr.

Jordi Rabassa Massons, en substitució de la Sra. Pilar Miràs Virgili; la Sra. Maite Català Pujol, en substitució del Sr. Ricard Viñes Ribas i el Sr. Manuel Mallo Gómez, en substitució del Sr. Xavier Patón Morales.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

3. (20190117) Aprovar l'expedient 20190117 de reconeixement de crèdit atesa la necessitat de regularitzar les despeses a favor de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, amb CIF Q0801820B, per import de 921,93 euros, i a favor de l'Institut Català del Sòl, amb CIF Q0840001B, per import de 10.640,19 euros, despeses realitzades l'any 2016 i 2017, respectivament, i no reconegudes en l'exercici que li corresponien. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 921,93 euros, a favor l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, amb CIF Q0801820B, i per un import de 10.640,19 euros, a favor de l'Institut Català del Sòl, amb CIF Q0840001B, ambdues despeses a càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. (01 OOFF2020) Aprovar provisionalment la modificació per a l'exercici de 2020 i successius de les Ordenances fiscals següents: Ordenança fiscal general; núm. 1.1. Impost sobre béns immobles; núm. 1.2. Impost sobre vehicles de tracció mecànica; núm. 1.3. Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana; núm. 1.4. Impost sobre activitats econòmiques; núm. 2.1. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres; núm. 3.1. Taxes per serveis generals; núm. 3.2. Taxes per serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvament; núm. 3.3. Taxes per serveis urbanístics; núm. 3.4. Taxes per serveis relatius a sacs i contenidors de runa i altres serveis mediambientals; núm. 3.5. Taxes de clavegueram; núm. 3.6. Taxes de mercats; núm. 3.7. Taxes pels serveis de registre, prevenció i intervenció sanitària relatius a animals de companyia; núm. 3.8. Taxes per prestacions de la Guàrdia Urbana i circulacions especials; núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis; núm. 3.11. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general; núm. 3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública; núm. 3.13. Taxes per serveis culturals; núm. 3.14. Taxes per serveis especials d'enllumenat públic; núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals; núm. 3.16. Taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil; núm. 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aigua, i hidrocarburs; núm. 4. Contribucions especials; Categories fiscals de les vies públiques de la Ciutat; sotmetre les esmentades Ordenances fiscals a informació pública per un termini de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província, dins dels quals els interessats podran examinar l'expedient i presentar les reclamacions que estimin oportunes. Tenir per aprovada definitivament la modificació de les ordenances fiscals en el supòsit que no es presentin reclamacions.

La Sra. Ballarín indica que amb aquesta presentació de les ordenances fiscals s'inicia un camí que hauria d'acabar en el ple del desembre amb l'aprovació definitiva de l'expedient. Observa, doncs, que tenen temps per endavant per dialogar i poder introduir aportacions i esmenes.

Indica que per al 2020 presentaran un pressupost ambiciós i expansiu que permeti reforçar les polítiques socials, l'activitat econòmica i augmentar el volum d'inversió. Reconeix que caldrà que es preparin per fer front a un entorn macroeconòmic canviat i amb perspectives moderades de creixement.

Precisa que per cobrir les despeses del 2020 tenen previst rebre majors ingressos, en primer lloc de transferències d'altres administracions; així, per part de l'estat preveuen ingressar 85 milions d'euros més que enguany, i de la Generalitat està previst que quan s'aprovi el recàrrec sobre la taxa turística podran rebre uns vint milions d'euros addicionals; i també reforçaran els ingressos tributaris propis fent un ús responsable de l'autonomia financera municipal. Precisa que per aconseguir-ho proposen actualitzar les taxes i impostos per adaptar-les a la realitat a fi d'obtenir 82 milions d'euros més, que els permetran fer front a l'emergència climàtica i lluitar contra la contaminació, garantir un espai públic de qualitat enfront el seu ús intensiu i potenciar l'activitat econòmica.

Destaca, com a principals novetats, una baixada del tipus impositiu de l'IBI del 0,75 actual al 0,66 amb l'eliminació dels topalls. Fa avinent que això els permetrà acabar amb algunes incoherències com ara que dins d'un mateix edifici un pis més petit i amb un valor cadastral més baix pagués més IBI que un altre de més gran i amb un valor cadastral més elevat. Afegeix que, si existeixen dificultats per al seu pagament, es mantindrà la política actual d'ajuts per fer un IBI més just i equitatiu.

Indica que també plantegen actualitzacions de tributs com l'ICIO o l'impost de vehicles, situant-los al nivell d'altres ciutats com l'Hospitalet o Sant Cugat; i preveuen, igualment, l'actualització de les taxes de grua, clavegueram o terrasses a la via pública.

Quant a les terrasses, apunta que la revisió de la taxa és fruit de la necessitat d'actualitzar la classificació dels carrers adaptant-los a la realitat actual. Precisa que la classificació dels carrers es corresponia al segle passat, és a dir, que era anterior al 2000, i l'actualització s'ha fet tenint en compte el valor comercial, l'ús de la via i l'increment de la demanda de taules; alhora que també s'han pres com a referència els preus d'altres ciutats europees.

Posa la rambla del Raval com a exemple que les taxes actuals han quedat obsoletes, ja que quan es va fer la classificació vigent dels carrers aquesta rambla no existia, de manera que se li aplica actualment una de les taxes més baixes de la ciutat.

Comenta que l'increment de les taxes de terrasses s'ha modulad per zones, tenint molt de compte i afectant més les que són més atractives comercialment. En aquest sentit, comenta el cas del passeig de Gràcia, on actualment una taula amb quatre cadires paga diàriament 1,05 euros, mentre que amb la proposta que presenten aquest preu es pot incrementar fins a 4,35 euros. Assenyala, tanmateix, que hi casos de decrement de la taxa, com per exemple a la Via Júlia, on es passa de 0,55 euros per taula amb quatre cadires es passa a 0,49 euros diaris.

Pel que fa a les àrees verda i blava, explica que també es proposa un increment de preu per acostar el de l'àrea blava al preu d'aparcament en pàrquing, tenint en compte criteris mediambientals segons l'etiqueta del vehicle.

Afegeix que proposen l'eliminació de la taxa d'inici de l'activat econòmica; la modificació de l'IBI per la utilització de l'energia solar, de manera que es pugui aplicar també a edificis destinats a usos terciaris. I explica que, malgrat que no apareix reflectida en les ordenances, han començat a treballar la proposta de la taxa de l'última milla als grans operadors que no paguen cap tribut a Barcelona.

El Sr. Castellana observa que en aquest debat parlen essencialment de la capacitat de l'Ajuntament per poder desenvolupar polítiques a la ciutat, amb els consegüents impactes que això té per a la ciutadania pel que fa a la cohesió i de redistribució, entre més.

Recorda que un article que van publicar, a principis de setembre, amb el president del grup municipal Ernest Maragall, van apuntar els criteris que defensarien a l'hora de treballar el binomi ingressos i ordenances fiscals, a més d'ingressos provinents d'altres administracions, i despesa associats, ja que és complicat de separar el debat d'ingressos i el de despeses perquè van estretament vinculats.

Indica que van marcar quatre objectius: la lluita contra la desigualtat social amb l'habitatge en primer pla; l'augment del poder adquisitiu de les classes populars i treballadores; el compromís decidit contra el xoc climàtic; i la millora dels serveis públics, començant per la seguretat i la convivència.

Avisa que han de ser conscients, però, de l'encotillament a què els sotmet la llei reguladora d'hisendes locals i el marc legal que els envolta, i que limita molt la política fiscal a escala local. Precisa que es tracta d'un marc que si bé descentralitza certes competències, sobretot centralitza la capacitat de generar dèficit, cosa que provoca situacions com ara que les administracions amb major capacitat de gestió de l'estat del benestar no puguin desenvolupar les polítiques que volen; mentre que l'estat, en els seus pressupostos del 2019, es va permetre el luxe d'eleva la despesa militar al nivell més alt de la història. I afegeix que han de ser conscients de situacions tan surrealistes com ara que la llei permet una modificació de l'IBI a famílies nombroses i no la permet en el cas de famílies monoparentals, fet que els porta a haver de regular les bonificacions a aquestes famílies mitjançant subvencions; i en el cas de les bonificacions d'aquest mateix impost per renda també s'ha de fer de la mateixa manera.

Conclou, en conseqüència, que resulta complicat innovar en matèria fiscal a escala local, i que un dels reptes és el canvi de marc legal. Això no obstant, ratifica que el seu grup va dir que contribuiria a l'impuls de la ciutat, ja que com a força més votada a la ciutat tenen aquest deure amb la ciutadania, i per aquest motiu anuncia que han elaborat dues propostes que la Sra. Ballarín ha citat en la seva intervenció, i posa en valor que durant el poc temps que porten de mandat han fet l'esforç de centrar aquests dos temes, que són la capacitat del turisme com a un dels factors econòmics principals, i que pot fer una contribució molt més elevada a la ciutat; i l'ús intensiu de l'espai públic, especialment en els sectors tecnològics que entren en competència amb el comerç de proximitat, que és un dels tresors de la ciutat que cal preservar.

Entrant en l'anàlisi de la proposta, fa avinent que existeixen qüestions que han de continuar valorant i treballant, i vincular la nova taxa de recollida de residus domiciliaris a un canvi de model de la contracta; alhora que volen acabar d'analitzar altres àmbits, entre els quals l'augment de la taxa de mercats, de clavegueram o de terrasses.

Finalment, comenta una qüestió essencial com la necessitat de revisió de la taxa de l'IBI, atès que no té sentit fer una revisió cadastral si després no es mouen els topalls d'aquest impost, fet que genera situacions de desigualtat fiscal importants que són inacceptables.

La Sra. Artadi posa en relleu que el començament de la tramitació de les ordenances fiscals és un dels moments importants de l'exercici, i que ha d'anar acompanyat per l'inici de la tramitació del pressupost per la banda de la despesa, impossible de dissociar, i amb la qual acabaran marcant la prioritat de les polítiques, dels projectes i dels programes. Per tant, comparteix la necessitat de fer un debat més general, ja que si no se sap concretament a què es volen destinar els recursos, no es pot explicar per què s'exigeix a la ciutadania fer uns determinats esforços.

Considera que l'inici d'aquesta tramitació marca, d'una banda, quin és el tarannà del govern i, d'altra banda, la necessitat de fer una valoració de la fiscalitat, si aquestes ordenances són positives o no en el moment que viu exactament la ciutat. En aquest sentit, confirma que el seu grup, d'entrada, no fa una valoració positiva ni del tarannà ni de les ordenances. Reconeix, però, que les ordenances s'han d'aprovar abans del 31 de desembre d'enguany, i apunta que molts ajuntaments tenen la previsió de tancar-les abans de l'estiu i comencen a negociar-les després de les vacances.

Lamenta, doncs, que aquí no s'hagi fet així, tal com demostra que la Sra. Ballarín ha dit que a partir d'ara en podrien començar a parlar, i entenen que és massa tard. Admet que hi han mantingut una reunió, però assegura que no disposen de prou informació, i no saben si la negociació es retarda per problemes interns del govern o si és que ja compten amb el suport de Barcelona pel Canvi i altres forces per tirar endavant.

Centrant-se en les ordenances, diu que hi troben a faltar un augment de la tarifació social, que no hi han detectat cap increment de la progressivitat en el sistema de protecció de les famílies i les persones més vulnerables. Altrament, constata que es produeix un increment de gairebé trenta milions d'euros en la recaptació de l'IBI que, casualment, no apareix en la nota de premsa, i també un augment de l'ICIO, que s'acabarà traduït en un augment del cost de la construcció i, finalment, en el preu de l'habitatge. Afegeix que també hi ha un augment de preu de les zones blava i verda; uns augments que repercuteixen no només en la ciutadania sinó també en l'activitat econòmica de terrasses i mercats.

Conclou, doncs, que aquestes ordenances no només no incrementen la redistribució sinó que tampoc no ajuden a enfortir ni l'activitat econòmica ni a protegir les famílies, en un moment en què tot alerta que s'està produint un alentiment de l'economia.

Observa que entre els pocs consensos que hi ha entre els economistes, un és que cal fer polítiques anticíclics, cosa que significa que davant d'un alentiment de l'economia cal enfortir la demanda interna. Constata, però, que amb aquestes ordenances es fa exactament el contrari.

Assegura que els sorprèn la passivitat del govern que, tenint totes les eines disponibles, permet l'endeutament d'un ajuntament que està sanejat, que ocupa un bon lloc en el ràting i que està per sota de la mitjana espanyola i de la catalana, i no evita carregar pressió fiscal en les famílies i els negocis per protegir les rendes baixes i, sobretot, per ajudar a compensar l'alentiment de l'economia, que també els arribarà per la demanda exterior.

La Sra. Guilarte afirma que Barcelona és una de les ciutats amb més pressió fiscal d'Espanya, i qualifica aquesta proposta d'ordenances fiscals per al 2020 d'"impuestazo" en tota regla. Constata que s'incrementa la pressió i l'esforç fiscal, provocant que encara sigui molt més difícil viure a Barcelona.

En conseqüència, el seu grup demana al govern municipal que retiri aquest projecte d'ordenances fiscals perquè resulta obvi que ni és el moment, ni són les maneres. I li retreu la voluntat d'apujar els impostos a tota la ciutadania i, en definitiva, a les empreses, a les Pime i als autònoms, als comerços, a la restauració i el sector turístic entre més.

Observa que tota Europa està donant mostres de desacceleració, i que a Catalunya, a més, els ERO han afectat prop d'un 43% més de treballadors enguany; i que les dades de l'enquesta de població activa del tercer trimestre indiquen que estan en els pitjors registres d'ençà del 2012, en plena crisi. I afegeix que a tot plegat, a Barcelona cal sumar-hi els efectes del procés etern, que mina l'activitat econòmica, ara amb molta més virulència, tot i que sospita que és un dels seus objectius.

Constata que, en aquest escenari, el govern municipal vol aplicar un "impuestazo" general. Així, fa notar a la Sra. Ballarín que s'apugen els impostos a tots els ciutadans, tot i que ho vulguin vestir de baixada del tipus impositiu, però en abaixar els topalls el que fan apujar els impostos a tothom, en major o menor mesura. Afegeix que també restringeixen les bonificacions de les emissions zero, amb la qual cosa s'apugen els costos per a transportistes i autònoms, és a dir, a tothom qui no pot renovar el seu vehicle.

Comenta que, igualment, s'incrementa la taxa de clavegueram a tota la ciutadania d'un 40%, una taxa que es paga amb el rebut de l'aigua i, per tant, que afecta directament l'economia familiar; posa en relleu que també s'incrementa el preu de les àrees verda i blava d'aparcament, de manera que un vehicle mitjà pagarà en una zona verda entorn de quatre euros l'hora. Confirma que amb tot això no només afecten la ciutadania en el seu dia a dia, sinó també moltes zones comercials.

Finalment, posa l'exemple de les terrasses, a les quals sembla que els ha caigut una maledicció amb aquest govern. Observa, en aquest sentit, que el PSC fa els càlculs per taula i dia, però si es fan per un mínim de quatre taules i mensualment, la xifra pot arribar a ser desorbitada.

Conclou que allò que suposarà finalment aquesta pujada d'impostos és una davallada del marge propi de l'autònom o de l'empresa, i que empitjorarà la viabilitat del negoci i posarà en risc alguns llocs de treball, i en alguns casos acabarà revertint en els clients. Apunta que, en definitiva, als restauradors se'ls redueix l'espai de les terrasses, i després vénen els escamots separatistes i els les cremen, mentre que l'Ajuntament té la felicitosa idea de, fins i tot,

quadruplicar-los les taxes. Adverteix que si allò que pretenen és adaptar la realitat dels carrers el primer que han de fer és mirar com estan aquests carrers.

I repeteix al govern municipal que atengui el sentit comú i retiri aquest projecte d'ordenances fiscals per al 2020; i tot i que alguns grups es poden abstenir, el que succeirà finalment és que serà la ciutadania qui pagarà la garrotada.

El Sr. Bou manifesta que per avaluar el projecte d'ordenances fiscals del govern municipal és fonamental tenir en compte el context econòmic actual i les perspectives de futur. Confirma que qualsevol que s'interessi per la conjuntura econòmica pot comprovar que els principals organismes econòmics nacionals, i internacionals, coincideixen en què la desacceleració econòmica serà més intensa del que es preveia, agreujada pel Brexit o la guerra comercial; i posa en relleu que a Espanya a tot això cal sumar-hi, lamentablement, la inestabilitat política per les reiterades convocatòries electorals en pocs anys, així com la tensió i la inseguretat causades pel procés separatista.

Avisa que, davant d'aquesta situació de desacceleració econòmica i d'incertesa, el govern municipal ha de fer les reformes necessàries per afavorir l'activitat econòmica i generar llocs de treball. En aquest sentit, posa en relleu que el PP sempre ha dit que la millor política social és la creació d'ocupació. I remarca que això també incideix en les polítiques socials adreçades a les persones que més ho necessitin, especialment les famílies nombroses i les monoparentals, les persones amb discapacitat, amb rendes baixes, aturades de llarga durada, vidus i vídues.

Alerta que per aconseguir aquests objectius són imprescindibles reformes, entre les quals, la reducció de la pressió fiscal; la reforma i optimització de l'administració, i la simplificació de les ordenances i tràmits municipals; inversió eficaç, amb l'impuls i promoció de sectors fonamentals per a l'economia barcelonina.

Reconeix, però, que aquestes reformes que ha esmentat no són una prioritat per al govern municipal; així, contràriament, quant a la pressió fiscal es constata el mateix afany de recaptació dels darrers anys, que ha espremut literalment la ciutadania, i que ha fet de Barcelona la ciutat amb taxes i impostos més elevats.

Tot seguit, se centra a comentar algunes de les mesures incloses en aquest projecte d'ordenances fiscals; en primer lloc, quant a l'IBI, assenyala que tot i la rebaixa del tipus impositiu, l'eliminació dels topalls, que beneficiava especialment els propietaris d'immobles amb valor cadastral no superior a tres-cents mil euros, significa, a la pràctica, un increment del rebut d'un 5,46% de mitjana, i perjudica les rendes més baixes. Insisteix que el tipus impositiu que pateixen és, ara com ara, un 60% superior al de Madrid, i encara s'apujarà més; així, a banda del tipus fixat per aquest ajuntament, han de pagar, a més, el recàrrec fixat per l'Àrea Metropolitana. Igualment, es refereix a l'eliminació de la bonificació pel pagament per domicialització bancària, i que no s'han incrementat les bonificacions a les famílies nombroses o amb membres amb discapacitat.

Pel que fa al transport privat, diu que el seu grup dóna suport a noves mesures a favor de millorar el medi ambient i la qualitat de l'aire; tot i que alerta que això no s'aconseguirà amb més pressió fiscal, amb l'augment de les tarifes de les àrees verda i blava, o reduint o

eliminant la majoria de bonificacions als vehicles, que l'única cosa que aconseguirà serà perjudicar les rendes més baixes i petites empreses.

El Sr. Valls diu, en primer lloc, que el marc macroeconòmic en què es basen aquestes ordenances i els futurs pressupostos no és realista. Precisa que ja no és realista la previsió de creixement, la de transferències de l'estat i de la Generalitat no té prou garanties, i l'estimació de l'increment de la recaptació municipal que es fa tampoc. Afegeix que encara que alguns dels increments proposats puguin estar justificats pel que fa als costos dels serveis, o perquè pretenen actualitzar tarifes després d'anys de congelació, la seva aplicació de cop i uniforme és socialment regressiva, i tindria un impacte negatiu en l'activitat econòmica, en el pitjor moment.

Observa que cal preguntar-se per què aquest increment de les taxes es fa ara, i per què no es va fer el que calia durant el mandat anterior; sospita que ara pretenen netejar, de certa manera, el passat.

Remarca que es tracta d'unes pujades que perjudicarien, principalment, les rendes més baixes, cosa que no hauria de fer una administració pública quan hi ha indicadors que alerten d'una imminent fase de recessió econòmica, i quan l'Ajuntament hauria de fer costat als més humils, i ajudar al manteniment del teixit econòmic que sosté l'ocupació. Constata que aquestes ordenances fiscals només ajudarien a augmentar l'impacte de la recessió.

Diu que se'ls ha anunciat un pressupost expansiu, cosa que ja veuran, però l'únic que s'expandirà de manera immediata, si no es modifica aquesta proposta d'ordenances fiscals, són les taxes i els impostos que paga la ciutadania a Barcelona, també els qui generen ocupació i activitat econòmica com són les empreses i els comerços. Remarca que són uns ingressos expansius amb efecte contractiu en l'economia. Afegeix que, a canvi, no saben on anirà destinat aquest increment de taxes perquè desconeixen el pressupost d'inversió.

Entén, en conseqüència, que s'està presentant una notable pujada de les taxes, en conjunt un increment del 27% i en alguns casos, com el del sector de la restauració, aquest increment pot arribar al 400%, que Barcelona i la seva ciutadania no pot assumir. En aquest sentit, posa com a exemple que una empresa de restauració amb terrassa amb catorze taules està pagant noranta mil euros de taxes, i si s'aprovés la modificació de l'ordenança en pagaria tres-cents noranta mil. Pregunta si algú creu que podrà mantenir les catorze, ja que probablement el que farà serà tancar-ne algunes, potser un terç. Afirmar que no és moment d'assumir aquesta proposta d'ordenances fiscals, que suposen un error de comunicació, econòmic i estratègic.

Observa, a més, que arran de moltes situacions viscudes durant aquest estiu Barcelona va saltar als mitjans internacionals com una ciutat insegura, mentre que ara han viscut la violència dels recents aldarulls contra la sentència, i que a qui més han perjudicat ha estat al sector de la restauració, els comerços, l'economia en definitiva.

Considera, doncs, que s'ha de revisar en profunditat aquest projecte d'ordenances fiscals, i avança el vot contrari del seu grup.

La Sra. Ballarín comença recordant que la fiscalitat municipal té un pes molt limitat respecte a la totalitat de tributs que es paguen a altres administracions com l'IRPF, IVA o l'impost de societats, i que influeixen de manera decisiva a incentivar o desincentivar les activitats econòmiques.

Feta aquesta puntualització, replica que, per molt que es repeteixi, Barcelona no és la ciutat més cara de l'estat; i precisa que el rànquing tributari de 2017 fet per l'ajuntament de Madrid explica que Barcelona ocupa en tributació pel que fa a l'IBI, el lloc vint-i-unè, el dinovè en l'IAE, el vint-i-quatrè en l'impost de vehicles, o el trenta-vuitè quant a l'ICIO. Assegura, per tant, que no sap d'on treuen aquesta afirmació taxativa que fan alguns respecte a què Barcelona és la ciutat més cara.

En referència a la progressivitat, qüestionada per la Sra. Artadi, indica que plantegen una mesura molt progressiva, i és que cadascú pagui l'IBI en funció del valor cadastral del seu immoble; reconeix que hi ha una pujada lineal del 5,46%, però molt allunyada del 7,37% que va aplicar l'alcalde Trias durant el seu mandat.

Afegeix que amb el nou tipus impositiu que proposen, l'IBI se situa molt per sota de ciutats com Reus, Tarragona, Lleida o Girona, amb tipus per sobre del 0,90%.

Precisa que també estan proposant una actualització de taxes, moltes de les quals no es revisaven i estaven congelades des del 2010 com és el cas de l'ocupació de l'espai públic, les taxes de mercats o la de la grua, congelada des del 2009, que provoca que el preu de la grua només cobreix el 75% del seu cost real, i el 25% restant recau en tots els contribuents.

Destaca també que juntament amb aquestes ordenances fiscals es planteja continuar de manera efectiva amb la lluita contra el frau fiscal, i plantegen un pla de frau zero millorant els processos de gestió i d'inspecció; afegeix que volen traslladar el missatge que tothom ha de pagar allò que li pertoca sense excepcions.

Per acabar, reitera l'oferiment del govern per continuar treballant conjuntament amb els grups.

La Sra. Artadi avança que el seu grup farà una abstenció crítica, i demana més lideratge per disposar de els eines necessàries, més rigor en l'actuació, més transparència envers l'oposició i, sobretot, amb la ciutadania. I també demana que deixin de parlar sempre del que fan els altres i que assumeixin la seva responsabilitat.

La Sra. Guilarte diu que els 82 milions d'euros que el govern vol treure de les butxaques de totes les famílies de Barcelona, dels autònoms i de les Pime, per a l'única cosa que serveixen és per tapar una pèssima gestió, i les afirmacions que faran tot allò que no s'ha fet fins ara, cosa que no es creuen.

Subratlla que Barcelona no necessita més recaptació sinó millor gestió, cosa que ambdós socis de govern no tenen intenció de fer. Igualment, rebutja l'argument que les taxes s'apugen perquè fa molt de temps que no s'han tocat, que considera només una mostra de pur afany recaptatori, sense cap pla al darrere ni tampoc sentit comú.

La Sra. Ballarín afirma que actuen amb total transparència i rigor, i reitera la mà estesa per continuar treballant en unes ordenances que els permetin fer el pressupost que necessita la ciutat, amb coherència entre ingressos i despeses.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Mascarell, Martí Galbis i Vila, i el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

5. (F-1903) Aprovar el Pla Econòmic i Financer Consolidat 2019-2020 de l'Ajuntament de Barcelona (Exp. F-1903) que consta a l'expedient, en virtut de Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera; i la seva tramesa als òrgans competents de la tutela financera de l'Ajuntament de Barcelona per a la seva aprovació.

Es retira el dictamen precedent.

6. (2019/414) Aprovar l'expedient 2019/414 de reconeixement de crèdit per un import de 260,57 euros atesa la necessitat de regularitzar les despeses a favor de CAIXABANK,S.A. amb CIF A08663619 i no reconegudes en l'exercici que li corresponien. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa per un import de 260,57 euros, amb càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document, a favor de CAIXABANK,SA, amb CIF A08663619.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

7. (E.07.6025.17) Desestimar les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentada per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de la finca municipal resultant UP1 de l'Operació jurídica complementària del Projecte de reparcel·lació, en la modalitat de compensació bàsica, del Projecte d'actuació urbanística del Pla de Millora Urbana de la Zona d'Actuació LCR – La Clota reordenació, situada a l'Av. de l'Estatut de Catalunya núm. 15-17, aprovada pel Plenari del Consell Municipal, en sessió de 29 de març de 2019, per a destinar-la a la construcció d'un edifici d'habitatges de protecció oficial en règim de lloguer i de venda en dret de superfície, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB, de 28 d'agost i de 27 de setembre de 2019, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

La Sra. Alcaldessa informa que els punts 7 a 13 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament.

La Sra. Martín indica que aquests punts fan referència de la cessió a l'IMHAB d'uns solars municipals que ja es va portar al ple del març, però que s'han endarrerit arran de les al·legacions del grup del PP i d'una associació de veïns de Sant Andreu.

Precisa que es tracta de nou solars que suposaran uns sis-cents vuitanta habitatges, que formen part dels més de quatre mil sis-cents que es van endegar el mandat passat, i que s'aniran incorporant al parc municipal els propers anys.

Recorda que el 80% d'aquests més de quatre mil sis-cents habitatges seran de lloguer assequible, cosa que suposa més habitatge públic de lloguer del que mai s'havia fet a la ciutat; i diu que malgrat totes les dificultats que comporta, atès que finançar habitatge de lloguer és molt més car que si es de venda, ho poden fer perquè compten amb finançament europeu. Observa que vendre solars municipals per fer-hi habitatge lliure seria molt més ràpid i rendible per a l'Ajuntament, però entén que tothom té present on els han portat aquestes actuacions i, per tant, opten clarament per anar en una altra direcció.

Concreta que un 40% d'aquests habitatges es destinaran al lloguer, i el 60% seran habitatges amb dret de superfície durant setanta-cinc anys, fórmula que permet que l'Ajuntament mantingui la titularitat del sòl, alhora que té un dret de compra preferent en acabar el termini de cessió dels edificis d'habitatges.

Quant a les al·legacions presentades pel grup del PP, celebra la seva preocupació per fer més habitatge de lloguer, i confia que sigui sincera, ja que el que passa actualment és que estan patint les conseqüències de l'absoluta despreocupació del PP al respecte durant dècades.

En referència a les al·legacions presentades per veïns i veïnes de Sant Andreu, comenta que va tenir l'oportunitat de traslladar-los personalment que el fet que es porti a aprovació la cessió d'un solar a cooperatives de cohabitatge i a dret de superfície no canvia el balanç global dels projectes de Casernes, on hi haurà un 80% destinat a lloguer social.

Demana als grups municipals, per tant, que s'avinguin a desencallar aquests expedients.

La Sra. Baró reitera que el model d'habitatge públic del grup d'ERC passa per incrementar el lloguer, i justifica aquesta observació perquè dels 682 habitatges que es podrien fer en els solars públics que els ocupen, i que es van portar a aprovació en el ple del març passat, només entre 192 i 218 segons les seves estimacions aniran al parc de lloguer assequible de la ciutat, cosa que suposa entre un 28% i un 31%, i que no va en la línia que necessita la ciutat.

Recorda que en el seu moment el seu grup es va abstenir quant a la cessió dels solars, però atès que avui es voten les al·legacions, manifesta que comparteixen el cent per cent de les que va presentar l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar. I assenyala que si bé el govern n'estima algunes, des del seu punt de vista desestima les més importants.

En conseqüència, anuncia el vot contrari als punts 7, 8, 9, 10, 12 i 13, i favorable al punt 11.

El Sr. Martí Galbis anuncia el vot favorable del seu grup pel que fa a les al·legacions.

Seguidament, diu a la regidora Martín que durant el mandat de l'alcalde Trias van ser els primers a deixar de vendre sòl públic. I justifica el vot favorable en aquest cas perquè ja ho

van fer en el Pla pel Dret a l'Habitatge aprovat el mandat passat, que estableix molt clarament que s'han de mantenir posicions de col·laboració de l'Ajuntament amb diferents entitats i empreses sense ànim de lucre i ànim de lucre limitat; igualment, que cal fer un esforç per fer grans promocions i eixamplar el parc d'habitatge públic de lloguer assequible. I precisa que això ho han de fer no només amb l'operador municipal sinó també amb la resta.

Igualment, confirma que estan d'acord amb què no només siguin les persones vulnerables que tinguin accés a aquestes promocions, sinó també les persones, col·lectius i famílies que, amb majors ingressos, tenen impossibilitat d'accedir al mercat lliure.

El Sr. Corbacho anuncia que el seu grup vota a favor d'aquests punts, però puntualitza, atès que tots ells fan referència a promocions d'habitatge públic a preu assequible, que durant el mandat passat l'alcaldeessa va rebre una crítica de tots els grups municipals, inclòs el seu actual soci de govern, en el sentit que havien fracassat amb la seva promesa de fer quatre mil habitatges durant el mandat.

Constata, tot i que admet que cal esperar, que no es posen les piles com convindria, i confia que no s'acabi el mandat amb un nou fracàs en aquest àmbit, sobretot perquè es carregarien l'esperança de moltes persones que esperen un habitatge públic a preu assequible i en règim de lloguer.

Recorda, per acabar, que l'objectiu hauria de ser que el 75% de tots els habitatges públics que es promoguin fos en règim de lloguer.

El Sr. Bou fa referència a les al·legacions que va presentar el seu grup en el sentit que les promocions es destinessin íntegrament a lloguer assequible i social, atesa la gran demanda insatisfeta a la ciutat, sobretot per part dels col·lectius vulnerables amb moltes dificultats per accedir a un habitatge; i, en segon lloc, que siguin gestionades per l'Ajuntament mitjançant l'IMHAB per garantir la transparència i evitar l'arbitrarietat en les adjudicacions.

Comenta que algú ha dit que és més rendible per a l'Ajuntament construir habitatge que llogar-lo, i considera que això és el que diu una empresa privada i no pas una administració pública. I avança que el seu grup farà una abstenció en tots els punts.

El Sr. Valls anuncia l'abstenció del seu grup en tots els expedients, i expressa la seva gran preocupació per la situació de l'habitatge a Barcelona.

Afegeix a tot el que s'ha dit sobre la situació econòmica i d'un futur gens clar, que hi ha dades referents a l'habitatge durant el primer de l'exercici autènticament preocupants. Entén, per tant, que un proper ple hauran de parlar de les mesures que cal prendre i de canviar de rumb, atès el de desequilibri econòmic, la inseguretat jurídica i la mesura de la reserva del 30% de les noves promocions estan matant qualsevol possibilitat d'inversió en l'habitatge a la ciutat.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

8. (DP-2019-27369) Desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya en l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de la finca de propietat municipal situada a la Gran Via de les Corts Catalanes núm. 832-838, acordada per aquest Plenari en sessió de 29 de març de 2019, per a destinar-la a la construcció d'un edifici d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer i dret de superfície, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB de 23 de juliol i de 27 de setembre de 2019, respectivament, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament al·ludit; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Almany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

9. (DP-2019-27371) Desestimar les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya en l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de la finca de propietat municipal situada al carrer Rossend Arús núm. 36-38, acordada per aquest Plenari en sessió de 29 de març de 2019, per tal de dur a terme una rehabilitació integral de la construcció existent, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB de 23 de juliol i 27 de setembre de 2019, respectivament, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament al·ludit; autoritzar a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona a licitar i constituir un dret real de superfície, respecte l'esmentada finca, per un termini de setanta cinc anys, prorrogable per quinze més, a favor de cooperatives d'habitatge, per tal de dur a terme una rehabilitació integral de la construcció existent, transmetre el dret d'ús dels habitatges rehabilitats i desenvolupar un projecte de cohabitatge, reservant-se l'IMHAB la titularitat del local en planta baixa, la rehabilitació del qual abonarà a la cooperativa adjudicatària, així com a percebre, en el seu cas, l'import que es determini en concepte de contraprestació, formalitzant tots els documents públics i privats necessaris per a la seva instrumentalització, tot això amb subjecció als principis de la contractació pública; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Almany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

10. (DP-2019-27414) Desestimar les al·legacions primera i segona i estimar les al·legacions tercera i quarta presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya de l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de la finca 1F07a de propietat municipal situada amb front al carrer Mossén Amadeu Oller ubicada al Complex de Can Batlló, acordada per aquest Plenari en sessió de 29 de març de 2019, per a destinar-la a la construcció d'un edifici d'habitatges amb protecció oficial en règim de venda de dret de superfície, de conformitat amb els informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB de 30 de juliol i de 27 de setembre de 2019, respectivament, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament al·ludit; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

11. (DP-2019-27415) Desestimar les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya de l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de la finca municipal situada al carrer Badajoz núm. 11-15, que es correspon amb la Finca Resultant núm. 4 del Projecte de Reparcel·lació del Polígon d'Actuació del Pla de Millora Urbana de l'illa delimitada dels carrers d'Àvila, del Doctor Trueta, de Badajoz i de l'avinguda Icària, aprovada pel Plenari del Consell Municipal, en sessió de 29 de març de 2019, per a licitar i constituir un dret de superfície a favor d'un tercer promotor per tal que promogui la construcció i la gestió d'una promoció d'habitatges amb protecció oficial destinada a lloguer assequible, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB, de 22 de juliol i de 27 de setembre de 2019, respectivament, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

12. (DP-2019-27416) Desestimar les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya de l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de les finques municipals identificades

com a Finca Resultant núm. R4-e del Projecte de reparcel·lació del PAU 2 de la MPGM de les Casernes de Sant Andreu i Sector III de la Modificació del PGM de Sant Andreu-Sagrera, i la identificada com Finca 1F07b del Polígon d'Actuació 1 del Sector 1 i Polígon d'Actuació 2 del Sector 2 de la MPGM en l'àmbit discontinu Batlló-Magòria (Unitat de Projecte 5b), amb front al carrer Constitució 43, acordada per aquest Plenari en sessió de 29 de març de 2019 per a destinar-les a la construcció d'edificis d'habitatges de protecció en règim de lloguer, en el marc de la promoció del model d'habitatge cooperatiu, mitjançant les corresponents licitacions dels diferents projectes de cohabitatge, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB, de 28 d'agost i de 27 de setembre de 2019, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada les cessions; formalitzar les cessions, fent esment de l'afectació de les finques a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Almany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

13. (DP-2019-27419) Desestimar les al·legacions presentades pel Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya de l'Ajuntament de Barcelona; desestimar les al·legacions primera i segona i estimar l'al·legació tercera presentades per l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en el tràmit d'informació pública de la cessió gratuïta a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) de les finques municipals situades al Pg. de Torras i Bages núm. 126-128, i c. de la Constitució núm. 49, aprovada pel Plenari del Consell Municipal, en sessió de 29 de març de 2019, per a destinar-les a la construcció d'edificis d'habitatges de protecció oficial en règim de venda en dret de superfície, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics, Gestió del Patrimoni i Contractació de l'IMHAB, de 28 d'agost i de 27 de setembre de 2019, que s'adjunten a efectes de motivació; i com a conseqüència, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Almany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

14. (DP-2019-27620) Cedir gratuïtament a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona, la finca de propietat municipal Bloc I del PERI del sector preestablert de remodelació dels habitatges de Trinitat Nova (carrer de Palamós núm. 70-84), grafiada en el plànol que consta a l'expedient, per a destinar-la a la construcció i gestió d'un edifici d'habitatges de protecció oficial en règim de venda en dret de superfície, d'acord amb el que s'estableixen en els articles 49 i 50 del Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, de 17 d'octubre de 1988; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovada la cessió; formalitzar la

cessió, fent esment de l'afectació de la finca a la dita finalitat que està garantida amb clàusula de reversió automàtica en els termes de l'article 50 del Reglament esmentat; i facultar l'Alcaldia per a realitzar totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Maragall, Alaman, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez.

15. (DP-2018-27218) Declarar, a l'empara de l'article 20 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels Ens Locals, desafectada del domini públic la finca de propietat municipal situada a l'avinguda Vallcarca núm. 200-220; adscriure al Patrimoni Municipal d'Urbanisme la finca desafectada; constituir respecte l'esmentada finca un dret real de superfície a favor de la Generalitat de Catalunya, per un termini de setanta-cinc anys i amb caràcter gratuït, per a destinar-la a la ubicació i gestió de l'Institut d'Educació Secundària Vallcarca per tal de cobrir les necessitats en educació obligatòria; sotmetre l'expedient a informació pública durant un termini de trenta dies i, si no s'hi formulen reclamacions o al·legacions, tenir per aprovat definitivament el present acord; formalitzar el dret de superfície d'acord amb les condicions del document annex, que s'aprova; inscriure'l en el Registre de la Propietat; i facultar l'Alcaldia per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

16. Ratificar el Decret de l'Alcaldia, de 16 d'octubre de 2019, que designa la Comissió encarregada d'efectuar el sorteig entre els electors pel nomenament de presidents i vocals que hauran de constituir les Meses Electorals, per la dissolució del Congrés dels Diputats i del Senat, i fixa el dia 19 d'octubre per a celebrar-lo.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

17. (802/2019) Modificar els annexos 1 i 2 de l'Acord del Consell Plenari del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos; instar als ens adherits a l'Acord de Condicions de Treball i Conveni Col·lectiu de l'Ajuntament de Barcelona perquè adoptin els acords que corresponguin en els seus respectius òrgans de govern, en relació a la modificació de l'annex 1, per tal de garantir la seva adopció i el manteniment del principi d'harmonització respecte als criteris generals i d'acord amb els seus estatuts; publicar aquest acord i els seus annexes a la Gasetta Municipal, al web municipal i al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

18. (2019/603) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a títol pòstum al Sr. Aladino Nespral Amores, com a referent dels drets de la comunitat LGTBI i pel seu treball en favor de la convivència i la diversitat, per la seva implicació en diferents projectes socials i culturals de la ciutat i per la creació de la Fundació Arena.

La Sra. Alamany comenta que la història dels moviments socials sempre té protagonistes i impulsors a qui cal reconèixer l'esforç, com és el cas que els ocupa.

Recorda que farà un any que va morir, als 66 anys, Aladino Nespral, que va ser un home amb una llarga trajectòria vital i empresarial, i destaca la seva dedicació constant i permanent a favor dels drets del col·lectiu LGTBI.

Considera que, en un moment en què els drets d'aquest col·lectiu es veuen amenaçats per l'aparició de discursos d'odi, no només és necessari saldar el deute amb el reconeixement als qui sempre hi van ser, sinó anar fent més extensiva la referencialitat i el reconeixement de persones LGTBI a la ciutat.

Posa en valor que Nespral hi va ser sempre fent costat a les entitats LGTBI, i va obrir diversos locals de festa i oci que van ajudar a visibilitzar i a normalitzar un col·lectiu que, sovint, era discriminat i diana de l'homofòbia i de la LGTBI-fòbia.

Reconeix que no poden dir que ja han arribat on voldrien, però si hi són més a prop és gràcies a persones com Aladino Nespral, gràcies al qual al barri de l'esquerra de l'Eixample es va començar a gestar el que s'anomena Gaixample. Remarca que va ser un precursor i va obrir camí a tota la comunitat.

Entenen que tot el seu bagatge, impuls i motivació per donar suport a entitats i associacions LGTBI per desenvolupar projectes socials i culturals, fan Aladino Nespral més que digne mereixedor de la medalla d'or al mèrit cívic d'aquest ajuntament, a títol pòstum.

La Sra. Pérez valora que la concessió d'aquesta medalla és un bonic homenatge al Sr. Nespral. Fa notar que en l'enunciat de la proposta es destaca que va esdevenir un referent, i remarca que quan les administracions públiques encara ni es plantejaven fer polítiques socials, ni de defensa de drets LGTBI ell va ser un pioner. Així, posa en relleu els projectes socials que va endegar adreçats, majoritàriament, a homes homosexuals seropositius, en un moment en què el VIH era una pandèmia, i es palesava el rebuig i el silenci envers les persones afectades.

Destaca, en segon lloc, la posada en marxa d'espais de socialització, i que va ser el primer a obrir un local marcadament gai, que va ser la llavor del conegut avui com a Gaixample, i que ho va fer en un moment en què no era una obvietat la possibilitat de relacionar-se i expressar-se en llibertat per al col·lectiu.

El Sr. Collboni fa referència a la procedència asturiana d'Aladino Nespral, i explica que va deixar un lloc de treball a principis dels noranta com a director financer de Carburos Metàlics amb la sola idea de tenir un punt de trobada de la comunitat gai a la ciutat, i que ell trobava a faltar. Posa en valor que va posar parets de vidre a locals on abans només es podia accedir trucant a la porta. Remarca que aquest fet va significar un revulsiu i un canvi fonamental al centre de la ciutat.

Comenta que Punto BCN, el primer bar obertament gai de la ciutat, va significar l'epicentre del naixement del Gaixample; i Aladino Nespral va continuar fent la doble tasca d'emprenedor de l'àmbit LGTBI i d'home compromès amb aquesta comunitat des del sector empresarial, fent allò que no feien les administracions públiques com donar suport a polítiques adreçades,

en primer lloc, a homes seropositius, però també amb la Fundació Arena fent projectes de suport a la gent gran gai i lesbiana que, encara, necessiten polítiques de suport actives per part de l'administració. Es refereix també a la seva faceta de precursor de l'associacionisme empresarial LGTBI a Barcelona, i que va ser un dels fundadors d'ACEGAL, associació que aplega empresaris LGTBI.

Posa en valor que tot plegat ho va fer amb molta modèstia i sense especial rellevància pública, però tots els qui el van conèixer i van seguir de prop la seva activitat en aquells anys li estaran sempre agraïts.

El Sr. Martí Galbis destaca que amb la concessió d'aquesta medalla Barcelona honora Aladino Nespral, impulsor del Gaixample i moltes altres iniciatives empresarials, que reunia en la seva persona la filantropia, l'activisme, la cultura i la visibilització de tota una comunitat que durant molt de temps, massa, ha viscut sota la repressió.

Posa en valor, doncs, que va dedicar tota la seva vida al benestar i al progrés de la comunitat LGTBI, a fer normal allò que ja ho és, poder estimar qui es vulgui i com es vulgui en tots els àmbits de la vida.

Destaca que va ser empresari pioner de l'oci gai a la Barcelona preolímpica, impulsor de la Pride, que ja s'ha convertit en un dels grans esdeveniments de la ciutat i que l'ha fet seu; promotor de la Fundació Arena que ha fet molt per la comunitat LGTBI de Barcelona, amb premis culturals, beques, pisos compartits per a gais seropositius, i el projecte de residències per a gent gran del col·lectiu LGTBI.

Destaca, doncs, que aquesta medalla és un reconeixement a la seva persona, a la seva feina ingent, però també el reconeixement a tota una comunitat que lluita per una societat més justa i compromesa amb els drets humans, individuals i col·lectius.

El Sr. Sierra saluda els membres de la comunitat LGTBI que avui els acompanyen.

Observa que pràcticament s'ha dit tot d'Aladino Nespral en les intervencions precedents, tot i així vol posar en relleu la Fundació Arena, que d'ençà del 2002 duu a terme una important tasca en benefici de la comunitat LGTBI i per a la ciutat, i que d'ençà del 2004 proporciona habitatges compartits per a persones seropositives. Remarca aquest fet perquè les persones que reben un alt honor com és una medalla de la ciutat han de tenir un bagatge a la ciutat, i en aquest cas el requisit es compleix àmpliament.

Confirma, per tant, el vot favorable del seu grup a la concessió d'aquesta medalla, i diu que ho fan amb l'orgull d'honorar la comunitat LGTBI i contribuir a la seva visibilització.

El Sr. Bou constata que la ciutat ha de ser exemple de pluralitat, diversitat, feina i inclusió, i Barcelona s'ha de convertir en llar de milers de persones que decideixen quedar-s'hi, emprendre o arrelar-hi, i posa en valor que totes les persones que s'hi impliquen han contribuït a fer de Barcelona una de les millors ciutats del món.

Destaca la implicació d'Aladino Nespral en el desenvolupament de diversos projectes socials i culturals del col·lectiu LGTBI mitjançant la Fundació Arena. Posa en relleu, igualment, la seva faceta empresarial, de creador d'ocupació i de riquesa per a la ciutat. Constata que a més de

ser un bon cap, tal com diuen molts dels seus treballadors, va generar ocupació amb els diferents espais d'oci que va crear; va tirar endavant esdeveniments culturals, i durant molt de temps va finançar pisos d'acollida per a gais seropositius sense recursos.

Per tot plegat, el seu grup també expressa el seu suport a la concessió d'aquesta medalla.

El Sr. Valls confirma que ja s'ha dit tot d'Aladino Nespral amb paraules emotives, especialment les de Jaume Collboni. Per tant, diu que només li resta subscriure que ha estat un home clau per al col·lectiu LGTBI, referent en moments complicats, empresari i un home valent que va viure sempre amb la cultura i amb el col·lectiu.

Remarca que, sobretot, va fer de Barcelona una ciutat referent per al col·lectiu i va dinamitzar una zona, l'esquerra de l'Eixample, que avui dia té molta vitalitat.

Celebra, doncs, que amb la concessió d'aquesta medalla s'honori un ciutadà que ha contribuït a canviar en profunditat la ciutat, la tasca del qual ha esdevingut un exemple.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

19. (2019/604) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a títol pòstum al Sr. Miquel Valls Maseda, per la seva tasca com a president de la Cambra de Comerç de Barcelona, des d'on va saber anteposar els interessos de Barcelona i de Catalunya a les discrepàncies polítiques a través del consens.

El Sr. Puig comenta que en una ocasió Manuel Azaña va elogiar Catalunya afirmant que els catalans, entre l'individu i l'estat, col·loquen un conjunt complex d'entitats intermèdies. Ho valora com un gran elogi, perquè les democràcies liberals són inviables sense aquest conjunt d'entitats, del qual forma part la Cambra de Comerç. Remarca la història de la institució i el fet que el seu antecessor remot, el Consolat de Mar, fos suprimit en el marc d'un programa despòtic, el Decret de Nova Planta, i restituït amb el nom de Junta de Comerç per la pressió insistent de la societat civil barcelonina.

Constata la importància d'aquesta mena d'entitats, però perquè siguin vives hi ha d'haver persones que s'hi impliquin, que deixin de banda els seus interessos privats i es dediquin a dirigir els interessos públics. Posa en relleu que Miquel Valls va ser president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona durant disset anys, un llarg període de temps que implica molta dedicació a la modernització i a la internacionalització de l'economia de la ciutat.

Confirma, per tant, que en reconeixement a aquesta implicació que el seu grup votarà favorablement a la concessió de la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a Miquel Valls.

El Sr. Martí Grau destaca la figura de Miquel Valls com a empresari de llarga trajectòria, i president de la Cambra de Comerç d'ençà del 2002 i fins pràcticament fa pocs mesos. Igualment, posa en valor el seu paper molt actiu en el marc de la Fira de Barcelona, un altre projecte públic bàsic en l'activitat econòmica de la ciutat.

Comenta que va tenir ocasió de tractar amb ell durant molts anys, especialment aquests darrers, que no han estat fàcils; i destaca que un mèrit principal de Miquel Valls és que

durant la seva presidència es va produir una conjuntura de crisi molt profunda però va aconseguir mantenir la Cambra malgrat els canvis legislatius que van fer decreixer significativament els ingressos provinents de les quotes camerals; i, a més, va tenir un paper molt destacat perquè durant aquests anys Fira de Barcelona pogués superar la crisi amb molt bona nota i molt millor que les altres fires amb què competia tant a Espanya com a Europa.

Considera que només aquests dos aspectes ja mereixerien la concessió d'aquesta medalla.

Tanmateix, i entrant en un terreny més personal, entén que allò més rellevant és que en les moltes ocasions que va poder tractar amb Miquel Valls hi va discrepar en gairebé tot, amb la seva visió de l'economia, amb la de la ciutat i el paper que havia de tenir, i tampoc van coincidir quant a les relacions que havia de tenir Catalunya i Espanya, però sempre mantenien un somriure als llavis. Diu que vol remarcar això perquè, en moltes ocasions, la concessió de medalles d'aquest ajuntament no respon amb les coincidències ideològiques, sinó perquè reconeixen que una ciutat complexa, conflictiva, amb persones que pensen molt diversament tothom té la seva aportació significativa, i manifesta que se sent particularment satisfet per aquest reconeixement de la ciutat a Miquel Valls.

El Sr. Collboni, en primer lloc, saluda la família de Miquel Valls que avui els acompanya; i reconeix que l'atorgament d'aquesta medalla, malauradament a títol pòstum, la ciutat li hauria d'haver fet en vida sens cap mena de dubte.

Com s'ha dit, reitera que les institucions econòmiques de Barcelona, entre les quals la Cambra de Comerç o la Fira, han estat els autèntics motors de la prosperitat de la ciutat en la seva etapa contemporània. I entén que segurament és així perquè estan per damunt de les circumstàncies, de les crisis econòmiques, de les tensions polítiques que ha viscut la ciutat i el país els darrers temps.

Remarca que Miquel Valls va encarnar com ningú aquest esperit de les institucions econòmiques barcelonines de tenir la capacitat de sumar el teixit empresarial, de buscar les complicitats publicoprivades imprescindibles per tirar en davant els grans projectes que han transformat Barcelona. I reconeix que Miquel Valls ho va fer d'una manera intel·ligent, constant, honrada i sincera.

Afegeix que també va tenir ocasió de tractar-lo molt, probablement amb més punts de coincidència amb els seus punts de vista que el Sr. Martí, i posa en valor que, a més, va acarar amb encert, en moments molt complicats, els canvis a Fira de Barcelona, i destaca la seva ponderació i intel·ligència política, així com que la capacitat d'interlocució amb tothom va ser clau per desllorigar una situació molt complicada.

Considera que aquesta actuació amb Fira de Barcelona és un bon exemple del que representa Miquel Valls i el deute que hi té la ciutadania pel seu llegat.

El Sr. Martí Galbis se suma a la benvinguda a la família de Miquel Valls, al qual avui la ciutat concedeix el màxim honor de la ciutat, que fou president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació durant els últims disset anys.

Destaca de la seva trajectòria l'impuls que va saber donar a la Cambra, sense el qual no s'hauria assolit l'actual pes i dimensió de la institució; com tampoc no hauria estat possible

situar les reclamacions davant del greu dèficit d'infraestructures al nivell de consens aconseguit gràcies al seu bon fer i la seva capacitat de lideratge.

Constata que sempre va lluitar perquè Catalunya rebés unes inversions adequades al seu pes social i econòmic, com també ho va fer per una gestió catalana d'una infraestructura tan important per al país com l'aeroport del Prat.

Afegeix que va ser defensor del model de col·laboració públicoprivat, el model Barcelona. I posa en valor les bases sòlides que ha deixat amb les quals els proper anys podran continuar desenvolupant l'economia de la ciutat i del país, atès que la Cambra ultrapassa la ciutat estricta de Barcelona.

Reconeix que l'empremta de Miquel Valls restarà viva durant molt de temps, tant a la Cambra com a la ciutat i el país, i per això valoren justa i adequada aquesta alta distinció i reconeixement de la ciutat.

La Sra. Guilarte també saluda els familiars en començar la seva intervenció.

Constata que l'homenatge que fa avui Barcelona a un il·lustre ciutadà, es fa a un barceloní que va ser president superior de Cambres de Comerç d'Espanya, de l'Associació de Cambres de Comerç de la Mediterrània i president de la Cambra de Comerç els darrers disset anys. Destaca que Miquel Valls ha representat l'esperit i la tenacitat en la defensa dels interessos econòmics de Barcelona i de Catalunya que han caracteritzat la Cambra durant tot el seu mandat; afegeix que ha estat un ferm defensor de la col·laboració públicoprivada, del consens i de la gestió eficient. Remarca que gràcies a això va aconseguir mantenir sanejada i amb superàvit la gestió econòmica de la institució; i subratlla que va apostar per la ciutat de Barcelona i Catalunya com a motors econòmics d'Espanya.

Comenta que també va ser un europeista convençut, que va saber veure oportunitats més enllà de les fronteres, i que va impulsar una Fira i un aeroport de referència internacional.

Confirma, doncs, que amb la concessió d'aquesta medalla la ciutat fa un reconeixement a un home de cultura i de gestió i, sobretot, un barceloní impulsor del desenvolupament i creixement econòmic de la ciutat.

El Sr. Bou posa en valor l'esforç d'un home que d'ençà del 2002 es va prendre la Cambra com una feina de plena dedicació.

Assenyala que ell també va tenir ocasió de tractar-hi sent president d'Empresaris de Catalunya, i explica que tenia la màxima d'estar sempre en la defensa de l'economia i les empreses de Catalunya, comptant, també, amb les d'Espanya.

Destaca que sempre va intentar ser una veu dialogant i de consens enfront de la polarització i la inestabilitat política que afectava, i que afecta, Catalunya; i durant molts anys va ser un referent per al sector del comerç, i un gran promotor de la competitivitat de les empreses i la seva obertura als mercats internacionals.

Parafraseja Josep Pla, que va assegurar que era més difícil descriure que opinar, i que tothom opinava, i diu que això li ajuda a descriure un home que també ha treballat per la ciutat fent-

la molt millor, com tants altres homes i dones que creen, inspiren i promouen la marca Barcelona.

Finalment, ratifica que el seu grup votarà rotundament a favor de la concessió d'aquesta medalla al Sr. Miquel Valls.

El Sr. Valls recorda que fa uns mesos Miquel Valls el va rebre en el marc de la campanya de les municipals per a un debat amb els empresaris a la Cambra de Comerç, i com un home que s'estimava Barcelona, Catalunya i Espanya, defensor de les empreses, parlava amb molta estima de la institució que presidia.

Descriu Miquel Valls com un home a qui agradava el diàleg, un català i un barceloní implicat, que sens dubte va ser exemple de com gestionar una institució sense sectarisme, i en moments complicats fent avançar la Fira i l'aeroport.

Afegeix que també va treballar per mantenir una imatge impecable de la Cambra de Comerç, una de les grans institucions de la ciutat i que representa les elits tan criticades però tan necessàries per a Barcelona. Conclou, doncs, que va ser un referent, i considera que la seva forma de dirigir la Cambra ha de ser un exemple per a tots els presidents que vinguin en el futur.

Finalment, la Sra. Alcaldessa expressa el condol i saluda la representació de la família de Miquel Valls que avui assisteix al ple.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

20. (049/2019 SG) Modificar l'acord del Plenari del Consell Municipal de 16 de juliol de 2019 – relatiu a l'establiment de dedicacions, retribucions, assistències i indemnitzacions dels membres de la Corporació i dels consellers i conselleres de Districte- en l'únic sentit d'addicionar, al final de la lletra a) del núm. 1 del seu apartat Tercer –sobre les dedicacions exclusives que es poden atribuir als consellers i conselleres de Districte- el text següent: «Alternativament a la distribució anterior, en exercici de la seva autonomia organitzativa, els Grups Municipals poden proposar l'assignació d'una o més dedicacions exclusives en l'esmentat concepte de coordinació general, sempre i quan el nombre total de dedicacions exclusives que, respectivament, els hi pertoqui per aplicació dels criteris que s'estableixen en els paràgrafs anteriors d'aquest apartat Tercer 1 a) no es vegi incrementat. »; i disposar la publicació íntegra d'aquest acord en el Butlletí Oficial de la Província i a la seu electrònica municipal, de conformitat amb allò establert a l'article 75.5 de la Llei de Bases del Règim Local.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

21. Adoptar, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de les Societats Privades Municipals, els acords següents: 1.- Designar membres dels Consells d'Administració de les Societats Municipals que es detallen, les persones següents: Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA, com a conseller, el Sr. Miquel Rodríguez Planas, en substitució de la Sra. Laia Núñez i Calvet; i a Foment de Ciutat, SA, com a consellera, la Sra.

Sara Berbel Sánchez, en substitució de la Sra. Mònica Mateos Guerrero. 2.- Establir que el termini de designació del conseller i consellera que es nomenen serà l'establert en els respectius estatuts, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. 3.- Facultar indistintament els/les presidents/tes i els/les secretaris/àries dels Consells d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública els nomenaments anteriors, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

Tot seguit, es dóna per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents, per tal d'agilitar-ne la inscripció en el Registre Mercantil.

Districte de Ciutat Vella

22. (19PL16666) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a l'ajust d'alineacions de l'avinguda de les Drassanes al Portal de La Pau; d'iniciativa municipal.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

23. (19PL16701) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació del nou equipament assistencial al solar del carrer Mestres Casals i Martorell 2-16, al barri de Sant Pere, Santa Caterina i La Ribera; d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de l'Eixample

24. (17PL16498) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic de concreció d'usos i d'ordenació volumètrica de la finca del carrer Mallorca 234; promogut per UNIQ M234 SL; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sants-Montjuïc

25. (18PL16535) Incorporar les esmenes introduïdes al document de Text refós de la Modificació puntual del Pla general metropolità per a l'ajust del pla de la Marina del Prat Vermell a la Zona Franca, d'iniciativa municipal, de conformitat amb l'article 92.3 del Text refós de la Llei d'urbanisme, en compliment de l'acord de la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona d'aprovació definitiva de la Modificació puntual de PGM de 30 de juliol de 2019;

modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per donar conformitat al Text refós.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez.

26. (18PL16652) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic d'assignació d'usos a l'equipament esportiu E/E-12 Club Natació Montjuïc - Fundació Damm, promogut per Club Natació Montjuïc i Fundació DAMM; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

27. (19PL16688) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic Integral per a la regulació de l'ampliació de l'escola Frederic Mistral - Tècnic Eulàlia, situada al passeig reina Elisenda de Montcada 20-22 de Barcelona, promogut per la Fundació privada Collserola; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

28. (19PL16700) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana del passatge del Camí de Mas Sauró 3; promogut per Miryam Pardo Margarit; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Zañartu, Buhigas i Castellana.

Districte de Nou Barris

29. (19PL16691) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació del Casal de Joves Prosperitat, al barri de la Prosperitat; d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Andreu

30. (19PL16665) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació dels habitatges dotacionals i els

equipaments a la carretera de Ribes 53-65, Trinitat Vella, districte de Sant Andreu; d'iniciativa municipal i resoldre l'escrit d'al·legacions presentat en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

31. (18PL16639) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana i Pla Especial Integral de l'HNC del Subsector Frigo, inclòs al PERI 22@ del Sector Parc Central, illa delimitada per Bolívia, Bilbao, Perú i la zona verda definida al pla de preservació del recinte de Can Ricart; promogut per Perú 84-102 Barcelona SL; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Proposicions

Part d'impuls i control

Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Ciutadans:

1. (M1923/203) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Mostrar el seu màxim suport i reconeixement als Cossos i Forces de Seguretat locals, autonòmics i nacionals, a més de solidaritzar-se amb les víctimes dels aldarulls. Així mateix, que l'Ajuntament de Barcelona es personi com a acusació particular en totes les causes que s'iniciïn amb motiu dels aldarulls violents protagonitzats per grups radicals organitzats a la ciutat durant els últims dies.

La Sra. Guilarte comença la seva intervenció dient que la violència i el caos a què els escamots separatistes han sotmès Barcelona i la seva ciutadania aquests dies han superat tots els límits imaginables; afirma que és intolerable, condemnable i que no es pot tornar a permetre.

Assenyala que allò que ha acabat d'aprofundir la tristesa d'aquells que estimen la ciutat, mentre els cossos i forces de seguretat feien l'impossible per defensar-los i intentaven contenir els atacs, és veure com responsables polítics es negaven a condemnar la violència i, a més, s'hi amagaven darrere per fer encara més xantatge a l'estat de dret. I afegeix que per més que hi hagi qui continuï buscant excuses per minimitzar els fets resulta evident que s'han ultrapassat tots els límits, tal com corroboren les imatges lamentables que estan donant la volta al món, que danyen severament la imatge de Barcelona, i que han provocat conseqüències que ja han pogut constatar a curt termini, però que també repercutiran a mitjà i llarg termini.

Retreu al govern municipal que, davant d'aquesta situació, hagi tornat a ser invisible novament; així, mentre la ciutadania esperava una resposta contundent contra els violents i els seus instigadors, el govern de la ciutat ha donat mostres de gran debilitat i de gran falta de lideratge.

Afirma que els responsables municipals han estat fluixos en la fermesa que demanava el discurs de qualsevol governant demòcrata en una situació com aquesta; i els acusa de tornar a arribar tard i malament a defensar els interessos de la ciutadania que compleix amb les seves obligacions.

Assegura que no hi ha un atac major a la democràcia que el dels governants que els haurien de protegir i vetllar per la convivència i la llibertat de tothom, però que acaben posant-se al costat dels violents i de la seva defensa. I afirma que com a exemple d'aquesta ignomínia, i després de dies de silenci, el govern de la ciutat ha presentat una mena d'estimació de danys a dia d'avui, encapçalats per una partida i un import que regalaran per a assessorament jurídic dels causants dels mals a la ciutat, i ho faran mitjançant un "xiringuito", un més dels que disposen per fer de portaveus de la ideologia populista de l'alcaldesa. Remarca, doncs, que En Comú Podem i PSC pagaran, d'entrada, amb més de nou mil euros de tots els barcelonins el que és injustificable: als qui han atacat la ciutat. Denuncia que amb aquesta decisió allò que fan és emparar als qui han exercit la violència i girar l'esquena a tota la ciutadania que ha vist pertorbat el seu dia a dia, els seus vehicles incendiats, el seus comerços atacats o que han hagut de romandre tancats, veient la seva salut desatesa, les seves classes cancel·lades o impedides les seves obligacions laborals.

Afegeix que totes les xifres que presenta el govern de la ciutat estan mancades de rigor, ja que no s'hi avalua el cost per a la imatge de la ciutat, i suggereix que ho preguntin als comerciants, als hotelers, als restauradors i a tothom qui s'ha vist afectat. No obstant això, retreu al govern que prefereixi gastar més en ajudes als qui s'anomenen estressats per incendiar barricades, llançar llambordes a la policia, als qui assegurin que exerceixen el seu suposat dret a llançar una ampolla amb un drap cremant.

Afirma que els violents han d'assumir el pagament i les conseqüències de les seves extorsions i abusos en primera persona, mentre que l'Ajuntament ha de complir amb la seva responsabilitat tant per la via penal com per la civil.

En conseqüència, exigeixen a l'ajuntament de Barcelona que es personi com a acusació particular en totes les causes iniciades contra els violents que presumptament hagin comès actes il·lícits i destrosses a la ciutat.

El Sr. Coronas constata que han condemnat, com molts altres grups, els actes violents a la ciutat, i a diferència del grup proposant han condemnat totes les violències que s'han produït.

Dit això, aprofita per enviar un missatge en nom del seu grup amb el desig de ràpida recuperació de totes les víctimes, tant les uniformades com les que no, i també el desig pel retorn immediat a la via del diàleg i el reconeixement de drets de la ciutadania.

Observa, però, que més enllà de condemnar cal fer autocrítica, ja que la política no es pot amagar darrere de la justícia, ni ho pot fer mai darrere de la policia, que és qui té el monopoli de la violència en aquest i en tots els estats.

Puntualitza que cal fer autocrítica quan el president en funcions ve a visitar a les víctimes, però només les que porten uniforme i s'oblida de tota la ciutadania que també ha patit danys importants. Afegeix que cal fer autocrítica quan fa anys que escolten discursos incendiàris que precisament no ajuden a resoldre aquesta situació. I constata que des de l'independentisme també cal fer autocrítica, i assegura que en són conscients i que no hi pensen renunciar.

Posa en relleu que tot plegat, tanmateix, no va només d'independència, sinó que també va de drets i de llibertats, i que allò que han de fer és comprendre què està passant en comptes de criminalitzar tota una generació de joves pels fets que s'han produït aquests dies; i remarca que això només ho poden fer quan surtin de les parets d'aquesta institució i hi parlin i els escoltin, ja que és a peu de carrer només que podran comprendre què està passant i no pas jutjant-los des d'aquests escons amb la impunitat que els donen aquestes parets.

Observa que molts membres d'aquest consistori exigeixen el cop de martell implacable de la justícia; i, curiosament, molts parlen de la Transició dels anys setanta com un exemple a seguir, i recorda que llavors la policia vestia de gris, aquesta era l'única diferència.

Demana que no es criminalitzi una generació per aquests fets recents; joves que reivindiquen un futur de llibertats, que es revelen contra la involució democràtica que estan vivint; en definitiva joves com la Xènia, que un cop detinguda arbitràriament va ser colpejada dins d'una furgoneta policial mentre un policia cridava "mata-la, mata-la"; o com David, Albert, Paula, Andrea, Amadeu, Laura, Joan, Robert, Pau, Álvaro, Francesc i molts d'altres.

Reclama, per tant, comprensió i no criminalitzar una generació de joves i la llibertat de totes aquestes persones que ha esmentat.

La Sra. Munté posa de manifest que la proposició del grup de Ciutadans conté, aparentment, tres qüestions; així, en primer lloc, parla del suport i del reconeixement als cossos i forces de seguretat, i que el seu grup ha mostrat sempre, això no obstant, també mostra suport i reconeixement a l'autocrítica quan aquests cossos no segueixen estrictament els protocols d'actuació, cosa que només ha fet mossos d'esquadra. Insisteix, doncs, que cal autocrítica, seguiment dels protocols, revisió de totes aquelles accions que no s'hi ajustin i, per tant, anunci de les possibles conseqüències si no s'han observat aquests protocols.

Assegura que voldrien veure aquesta actitud en altres cossos i forces de seguretat, perquè no hi és.

Afegeix que, en segon lloc, hi ha la qüestió de la solidaritat amb totes les víctimes, i que el seu grup demostra, i a totes les volen recuperades malgrat que algunes han patit pèrdues irreparables. Afirma que els interessin aquells servidors públics que han mostrat interès per totes les víctimes i que les han visitades totes i no només a una.

Esmenta, en tercer lloc, que la proposició demana la personació de l'Ajuntament com a acusació particular, quan la Sra. Guilarte sap que existeix una instrucció de març de 2019 que preveu tots aquests supòsits.

Assenyala que tot el que acaba d'esmentar es diu en el text que ha presentat Ciutadans, però entén que és molt més allò que no diu, allò que hi és subjacent, en primer lloc, una competició ferotge entre Ciutadans, el PP i Vox per veure qui arrossega més vots aquestes properes eleccions al govern de l'estat. Afegeix que també hi ha la voluntat d'amagar el retrocés en llibertats, l'absència de diàleg; i mentre Ciutadans fa soroll i parla d'altres coses, es produeix un canvi en la jurisprudència del TS pel que fa al delicte de sedició en una deriva molt perillosa.

Conclou que darrere d'aquesta proposició també hi ha criminalització del moviment independentista, que és pacífic i cívic per definició.

Confirma que, en cap cas, el seu grup entrarà en el discurs de Ciutadans ni validarà el seu relat inventat i, per tant, avança que votaran en contra de la proposició.

El Sr. Bou referma, en primer lloc, el suport i el reconeixement a les forces i cossos de seguretat de l'estat desplegades a Catalunya, especialment als mossos d'esquadra. Pregunta si s'imaginem què hauria passat si no hi hagués hagut policia, i esmenta, per aquest ordre, la policia nacional, la guàrdia civil i la guàrdia urbana de Barcelona, sense excepcions, per la seva tasca exemplar i compliment del deure garantint la seguretat i la convivència de tothom. Assegura que no pot dir el mateix d'alguns líders polítics, que irresponsablement van prémer contra els veïns i la societat civil en general, que treballa, s'aixeca, estudia i s'esforça cada dia per cercar un futur digne, en un país europeu, probablement el més pròsper de tots.

Observa que aquest país no és ni Bolívia, ni Nicaragua ni Veneçuela, on sí que hi ha motius per aixecar-se contra l'autoritat; altrament, afirma que aquí no n'hi ha, de motius, sinó que existeixen altres conductes. Assegura que la violència extrema, viscuda principalment contra els cossos de seguretat no és comparable amb el drama que es viu en altres països, i per això diu que ara toca posar el punt de mira en la violència organitzada per grups violents aquests darrers dies; remarca la importància de disposar d'informació perquè fets com els que han viscut recentment no es tornin a produir d'una manera tan greu. Afirma que el que es va poder veure als carrers de Barcelona no va ser una protesta cívica ni pacífica, tampoc l'expressió popular que pretenia ser, i encara menys una acció espontània d'uns veïns enfadats.

Reclama, en nom del seu grup, que aquest ajuntament mostri més suport i més contundència i per això subscriu la proposició del grup de Ciutadans.

Afirma que el PP no manté cap pugna amb Vox, ni contra Vox, tot i que diu que de vegades els ha escoltat i li han semblat de la CUP, de la qual la Sra. Artadi, per exemple, furta algunes expressions.

El Sr. Valls remarca que en un estat de dret les institucions són fonamentals, altrament no hi ni llibertat ni convivència, i diu que tenen la sort de viure en un estat de dret, amb separació

de poders en una democràcia exemplar des de fa quaranta anys, que té, òbviament, els seus problemes, com totes les democràcies.

Entén que convé parlar de la crítica permanent a la justícia independent, que alerta que és molt perillosa per a la democràcia; i afirma que els responsables polítics han de ser exemplars i no criticar una institució independent com la justícia. Afegeix, tanmateix, que la democràcia i la llibertat necessiten cossos de seguretat, exemplars, controlats per les institucions democràtiques, sobretot quan se'ls demana que facin la seva tasca per garantir la seguretat.

Considera un error comparar la violència legítima que apliquen aquests cossos de seguretat amb les violències que ha conegut Barcelona, i que és molt nociu per a la democràcia i les idees.

Confirma que el seu grup votarà favorablement la proposició, i expressa tot el suport als cossos de seguretat, als quals van anar a saludar, i diu que li va emocionar molt veure molts barcelonins que en comptes d'anar a la plaça de Sant Jaume o a la Delegació del govern van anar a la Prefectura de la policia nacional a la Via Laietana per expressar el seu reconeixement als cossos de seguretat; i van expressar el seu agraïment indistintament a policia nacional i mossos d'esquadra.

Considera, doncs, que allò que s'ha d'expressar en aquesta cambra és l'agraïment de la institució als cossos de seguretat; i pregunta, si demà hi ha nous atacs a la democràcia, a la convivència, al dret de les persones a moure's lliurement per la ciutat, què dirà aquest ajuntament.

El Sr. Batlle considera que Ciutadans presenta una moció trampa, com ja els tenen acostumats. Entén, però, que la intervenció de la Sra. Guilarte ha destapat el que realment pretenen presentant aquesta iniciativa, que no és condemnar uns fets i donar suport a les forces policials que hi han intervingut, cosa amb què, d'altra banda, tots estan d'acord, sinó que Ciutadans ha aprofitat per carregar contra el govern municipal, que ell creu que ha tingut una actitud exemplar i responsable en aquesta crisi.

Justifica qualificar la moció de trampa perquè és exactament el mateix que va fer la seva candidata a la presidència de la Generalitat amb la moció de censura que va presentar contra el president Torra i, anunciant-la formalment, en realitat es tractava d'una moció contra l'oposició propositiva del Parlament de Catalunya.

Assenyala que falten quinze dies per a les eleccions, i ningú no s'enganya sobre el sentit d'aquesta proposta, però no es pot estar d'expressar la seva indignació pels termes amb què la Sra. Guilarte s'ha adreçat a aquest ajuntament i al govern municipal, i aprofita per agrair les paraules que del Sr. Valls en sentit contrari.

Confirma que, des del primer moment, al front de la resposta institucional a la situació viscuda a Barcelona hi hagut no ja el govern municipal, sinó els servidors públics, i aquest ajuntament, encapçalat per la seva alcaldessa, ha tingut un dispositiu de reacció que li ha permès que després de greus aldarulls nocturns comencés el dia següent amb els carrers endreçats, amb reposició de l'asfaltat i d'aquells elements que s'havien danyat.

Posa en valor l'esforç i la feina en equip, l'acció municipal contra la qual la Sra. Guilarte ha carregat de forma indiscriminada; i expressa el suport a totes les forces de seguretat, sense complexos. I, en aquest sentit, no es vol estar de dir a la Sra. Munté que la posició del president de la Generalitat ha estat indigna, en primer lloc pel que fa al seu Consell d'Interior i, en segon lloc, respecte al cos de mossos d'esquadra.

Reitera, doncs, tot el suport a l'actuació de les forces policials en circumstàncies molt difícils, i entenent que en aquesta tessitura es poden donar situacions que poden desagradar a tothom. Tanmateix, diu que la valoració s'ha de fer a posteriori; i reconeix que hi ha hagut una bona resposta ciutadana; i vol agrair també l'actuació de bombers de Barcelona, del SEM, de Creu Roja, CUESB, als departaments d'Ecologia Urbana i de Manteniment i, molt especialment, a tots els departaments implicats en mobilitat, TMB, metro, Renfe, Adif i FGC, que han permès que malgrat tot el que ha succeït la ciutat hagi continuat funcionant.

Finalment, demana que intentin tots plegats abaixar la tensió, no només pel que fa a incidents al carrer, sinó també en la situació de col·lapse permanent que alguns pretenen instal·lar a la ciutat.

Quant a les responsabilitats que es demanen, recorda que hi ha un protocol establert per exigir el rescabament dels danys, que es posarà a disposició, des del punt de vista de la responsabilitat civil, mitjançant l'acció dels serveis municipals; i en les altres accions correspon a la fiscalia emprendre accions en defensa de l'interès públic. Assegura, per tant, que si són requerits aportaran el balanç de danys, alhora que informa que han fet un estudi molt detallat, i que ha presentat l'Alcaldia, de quina ha estat l'activitat municipal i els costos que ha generat la situació.

Per tot plegat, anuncia el vot contrari a la proposició.

La Sra. Guilarte reconeix, com ha dit el Sr. Batlle, que la ciutat ha estat a l'altura, que també han estat a l'altura els cossos i forces de seguretat, però no ho ha estat el govern municipal, que s'ha limitat a recollir els resultats dels aldarulls al dia següent, però no ha liderat res.

Assegura que la ciutadania no li serveixen les mitges tintes ni les justificacions d'aquest govern; i diu que ja coneixen l'alcaldesa, sempre fent costat als falsos pacifistes i oblidant els qui no combreguen amb la seva ideologia; mentre que el PSC del Sr. Collboni novament es posa de perfil i calla, actuant com a cooperador necessari del tripartit de facto.

Avisa que no és suficient reclamar els danys i perjudicis només per la via civil, sinó que també s'ha donat el missatge a la ciutadania que el fet de poder fer front econòmicament a les multes no és la llicència per cometre actes vandàlics; és a dir, que la capacitat econòmica per poder delinquir i abocar tota la ràbia i fúria acumulades no eximeix de respondre davant de la justícia per la via penal.

Conclou la seva intervenció remarcant que el govern municipal, el seus governants, està marcat per l'imperatiu democràtic d'actuar i defensar la ciutadania afectada i, per tant, obligat a reclamar totes les responsabilitats. I li retreu que amb les seves actuacions estan, de fet, obligant als perjudicats a pagar amb diner públic als qui han causat molts danys a la ciutat; i que per si l'alcaldesa fóra quedarien totalment immunes per via penal.

Confirma que el seu grup mai no serà còmplice d'aquest atropellament de drets emparat pel govern municipal. I, adreçant-se a la Sra. Munté, li fa saber que la voluntat del seu grup és que es respecti i prevalgui l'estat de dret enfront de l'"apreteu" del president Torra, ja que l'estat de dret els protegeix a tots, també a la formació de la Sra. Munté. I acusa també la formació del Sr. Coronas d'haver contribuït a mentir als joves mentre que la farsa els ha desbordat, i s'han amagat darrere d'aquests joves, de manera que són els autèntics responsables de tot el que ha succeït als carrers de la ciutat.

El Sr. Coronas observa, després d'escoltar algunes intervencions, que hi ha persones d'aquest consistori han renunciat a la política. Constata que escoltant al Sr. Bou i al Sr. Valls no té cap dubte que són ells mateixos, però escoltant la Sra. Guilarte escolta la consigna diària del partit.

Avisa que es responsabilitat de tots recuperar la política, i que allò que succeeix als carrers també és culpa de segons quins debats.

La Sra. Munté diu a la Sra. Guilarte que, si li preocupen tant les imatges, s'hauria de preocupar per la imatge de retrocés democràtic que ofereix l'estat espanyol.

Dirigint-se al Sr. Batlle, observa que deuen tenir un concepte molt diferent d'allò que és la indignitat, i no sap com definiria l'actitud d'un president del govern en funcions que es desplaça a Barcelona per visitar una sola víctima, i que no troba ni un moment per trucar i dialogar amb el president del govern de la Generalitat, cosa que tots li demanen, també l'alcaldeessa.

El Sr. Bou fa avinent que es queda amb la imatge de la policia nacional i mossos d'esquadra treballant colze amb colze, i valora molt positivament la gran professionalitat i voluntat de servei públic demostrada en aquesta ocasió per la policia de Catalunya.

El Sr. Batlle creu que ha quedat ben clar el que pretenia Ciutadans amb aquesta moció, i que la Sra. Guilarte ha ratificat encara més en el torn de rèplica, reiterant la salmòdia que aquest govern municipal no ha fet res i repartint responsabilitats de tot el que ha succeït. Assegura que el govern municipal no se'n sent responsable i, altrament, se sent orgullós d'haver permès que la ciutat funcionés durant aquest període convuls.

Entén que a la regidora la ciutat li importa ben poc, i que allò que li importa a la seva formació és el titular i continuar llançant llenya al foc. Contràriament, manifesta que la posició de la ciutat de Barcelona és la de garantir el respecte al dret de manifestació i, alhora, el dret a què la ciutat funcioni i que no es vegi perjudicada permanentment per l'activitat i el radicalisme de qualsevol banda.

Afirma que fan les coses com cal, i afegeix que han dedicat tot l'esforç a fer costat als serveis municipals i a les forces de seguretat, cosa que continuaran fent. Reconeix que ara els toca mirar endavant, i evitar que situacions semblants no es reproduïxin, i perquè sigui així cal un punt de contenció que ni la Sra. Guilarte ni el seu partit estan disposats a tenir.

La Sra. Guilarte exigeix que l'Ajuntament es personi com a acusació particular, com és la seva obligació, en totes les causes iniciades contra els violents que presumptament hagin comès actes il·lícits i destrosses a la ciutat.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb trenta-tres vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Martín, Badia, Rabassa, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcè i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/188) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Condemnar els fets violents succeïts a Barcelona dels darrers dies amb motiu del coneixement de la sentència del "procés". 2.- Elaborar un Informe detallat, en base a les diligències obertes pels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, sobre els costos i desperfectes ocasionats pels actes vandàlics, així com les destrosses del mobiliari urbà, la crema de contenidors i la reposició de l'asfalt, així com de l'impacte econòmic sobre el comerç i la restauració. 3.- Reclamar a Òmnium Cultural, a l'ANC, a Tsunami Democràtic i al president de la Generalitat els costos de les destrosses produïdes, així com altres danys i perjudicis ocasionats, com a responsables dels fets. 4.- Notificar el present acord al Govern de L'Estat Espanyol, a la Generalitat de Catalunya, i als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya.

Se sotmet a votació el següent text transaccionat:

(M1923/188) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Condemnar els fets violents succeïts a Barcelona dels darrers dies amb motiu del coneixement de la sentència del "procés". 2.- Elaborar un Informe detallat, en base a les diligències obertes pels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, sobre els costos i desperfectes ocasionats pels actes vandàlics, així com les destrosses del mobiliari urbà, la crema de contenidors i la reposició de l'asfalt, així com de l'impacte econòmic sobre el comerç i la restauració. 3.- Presentar la valoració dels danys produïts al patrimoni municipal en les causes judicials que eventualment s'obrin, a efectes del corresponent rescabament per part dels causants dels esmentats danys patrimonials. 4.- Notificar el present acord al Govern de L'Estat Espanyol, a la Generalitat de Catalunya, i als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya.

El Sr. Bou constata que la seva feina en aquest ajuntament és la defensa de la ciutat de Barcelona, cosa que motiva la presentació d'aquesta proposició.

Comenta que diumenge passat, en sentir la Declaració Institucional de l'alcalde, hi va trobar matisos sense sentit, conveniències equidistants en les seves paraules i dubtes en la condemna de la violència dels darrers dies a Barcelona. Assegura que es va adonar, arran de les seves paraules, del desconeixement profund de l'alcalde sobre els procediments vigents, ja que l'actuació dels cossos de seguretat ha estat la que reglamentàriament s'estableix als respectius protocols; és a dir, confirma que no han fet res especial sinó seguir els protocols d'actuació, i que una altra cosa és que es veiessin desbordats.

Afirma que hi ha gent disfressada d'activista, defensors d'allò indefensable, que han portat als fets que han succeït recentment; i diu que no va ser encara de major magnitud perquè els

constitucionalistes es van quedar a casa, i va actuar la policia d'acord amb les ordres que va rebre.

Fa referència a la presència de còctels Molotov, de boles d'acer, ampolles d'àcid, llançament de bales de vidre amb tiradors, llançament de panots arrencats, pirotècnia diversa fins i tot contra un helicòpter en vol; precisa, igualment, que s'ha cremat més d'un miler de contenidors, mobiliari públic i vehicles particulars. Es pregunta, amb aquest estat de coses que acaba de descriure, com havia d'actuar la policia, si és que algú considera que no havia d'actuar en defensa de vides, hisendes i de l'espai públic.

Per tot plegat, justifica la presentació d'aquesta proposició que pretén acordar quatre punts essencials, que són la condemna sense matisos dels fets violents dels darrers dies a Barcelona, i diu que tot ha de començar per no cedir espai a la violència. Considera que, malgrat les discrepàncies entre formacions d'aquesta cambra, tots volen que Barcelona sigui una ciutat de pau. En segon lloc, proposen l'elaboració d'un informe detallat dels costos dels danys, destrosses de mobiliari urbà, contenidors i reposició d'asfalt i voreres ocasionats pels actes vandàlics. Afegeix que també s'ha de valorar l'impacte econòmic sobre el comerç i la restauració. Apunta, en tercer lloc la necessitat de fer una valoració dels danys causats en el patrimoni municipal, i reclamar als responsables, que tots saben qui són: actors polítics i autors materials, amb associacions molt imbricades a Barcelona i Catalunya com ANC, Òmnium i els seus CDR.

Finalment, en aquesta proposta demanen notificar a tots els nivells de govern aquest acord, com a símbol d'esforç conjunt en la cerca de la normalitat per a la ciutat, ja que el dany moral i el desprestigi de la marca Barcelona ja està fet i ara cal avaluar-ne el cost.

Convida a posar-se a treballar des d'ara mateix per Barcelona; i fa notar la dificultat d'estar a un costat de la raó, però no dubten que Barcelona ha de ser ciutat pau. I assegura que no pot suportar tanta hipocresia junta i remarca que les víctimes són qui són, i no els qui han creat la violència extrema, que abans no existia, i aquests en són els responsables.

Diu que no es tracta de condemnar els joves, aquells que estudien i es preparen, que treballen i ajuden les seves famílies, els qui forgen un futur digne; i afirma que aquests joves no són els que han vist provocant por i violència als carrers.

Diu que si les seves paraules són considerades per algú d'aquesta cambra com a incendiàries o excessivament vehements, afirma que està disposat a repetir-les tant com calgui en comptes de dir paraules buides o adaptades a l'interlocutor de cada moment. Assegura que el que diu aquí també ho diu al carrer.

Qualifica la situació que estan vivint de malson; i avisa als responsables de portar els catalans a la divisió i a l'enfrontament, alguns dels quals estan aquí asseguts, que no se'n sortiran. Així, admet que Catalunya quedarà tocada en la seva imatge, en la seva economia, però no la dividiran ni la separaran.

El Sr. Sierra demana intervenir per una qüestió d'ordre, atès que el text transaccionat d'aquesta proposició que els ha arribat és molt diferent al que ha exposat el Sr. Bou; i la Sra. Alcaldessa li aclareix que el text que es porta a aprovació és el transaccionat.

El Sr. Coronas observa que el Sr. Bou parla des de l'emoció i no des de les consignes, cosa que en política és una virtut per defensar les pròpies creences. Això no obstant, confirma que està absolutament en contra de la majoria de coses que ha expressat el regidor; així, ha pogut constatar que li preocupa molt la imatge de la ciutat i l'economia, però sembla que no li preocupa la democràcia que, per cert, també està en risc. Igualment, també mostra gran preocupació pels costos econòmics, i hi replica si són conscients de quin cost té per a la sanitat pública 754 persones ferides a Barcelona, 8 de les quals hospitalitzades encara; i quin cost té per a la democràcia 122 casos de vulneració de drets i protocols de violència policial, cosa que confirmen les entitats de drets d'aquest país. Inquireix quin cost té per a les persones que han perdut un ull o un testicle; quin cost té per als presos i preses polítics i les persones exiliades la persecució de les idees i una sentència injusta; quin cost té per a les persones, especialment les joves detingudes arbitràriament aquests dies; quin és el cost per a una generació que ara és a la vintena la repressió actual; o quin cost està tenint per a la societat la pèrdua de drets i llibertats.

Observa que quantificar contenidors i mobiliari urbà és fàcil, però quantificar l'impacte en la vida de les persones afectades no ho és, i avaluar l'impacte en la societat del retrocés democràtic actual tampoc.

Remarca que el cost real, més enllà dels béns tangibles, a causa de la repressió no se sabrà fins d'aquí a uns anys. Entén que és aquest el cost que els hauria de preocupar avui.

Manifesta que el seu grup creu i continuarà defensant que la política és una eina de progrés social, no un instrument per aturar els canvis ni per retrocedir en drets i llibertats.

Acaba citant Theodore Roosevelt, qui deia que una gran democràcia ha de progressar, altrament, o aviat deixarà de ser gran o aviat deixarà de ser democràcia.

El Sr. Martí Galbis diu al Sr. Bou que no tenen intenció de prendre's les seves darreres paraules com una amenaça, tot i que algú podria interpretar que sonen a amenaça.

Posa de manifest que en llegir el text inicial d'aquesta proposició van veure que el PP tenia una clara voluntat de convertir el Plenari en un plató electoral, i estan convençuts, malgrat que el Sr. Bou assegurí que no competeixen amb ningú, que continuen intentant-ho amb Vox, Ciutadans i altres formacions de la seva òrbita ideològica.

Dit això, confirma que ahir a la tarda els va sorprendre un text transaccionat d'aquesta proposició amb el PSC, que poc té a veure, com ha fet notar el Sr. Sierra, amb el text inicial, tot i que la intervenció del Sr. Bou els retorna a la seva filosofia, i ha expressat moltes coses que ultrapassen el text que votaran finalment.

Constata que la intervenció del ponent continua criminalitzant l'independentisme cívic i pacífic, i els moviments socials i polítics que es mantenen fermes en la denúncia d'una sentència injusta i desproporcionada.

Quant al text de la proposició, reitera que el seu grup condemna, ha condemnat i sempre ho farà, tota violència, la que s'ha produït aquí i arreu del món. I adreçant-se al Sr. Bou, li fa avinent que no només li parla com a regidor sinó com una persona que va viure i patir la violència extrema, durant molt temps, de persones i grups que van devastar la ciutat el 2014.

Manifesta el convenciment que han de posar molt més en valor les demostracions pacífiques i cíviques que s'han produït aquests darrers dies que no pas les accions violentes minoritàries; i recorda al regidor Bou que la sentència afecta, entre altres persones honorables, un exregidor d'aquesta casa i amic de molts dels presents, Joaquim Forn, a qui qualifica de persona bona, honesta i exemplar.

Així doncs, confirma que Junts per Catalunya no votarà aquesta proposició, un text que condemna farisaicament violències materials, però que no condemna violències sobre persones innocents. Ratifica que votaran en contra d'aquesta proposició no tant pel que diu sinó, sobretot, pel que no diu, i per la intervenció del Sr. Bou, que ben poc té a veure amb el text de la proposició definitiva.

Acaba la seva intervenció afirmant que condemnen tota la violència, però també una sentència injusta, inhumana i jurídicament insostenible. I remarca que es tracta cent anys de presó per a innocents, i centenars de ferits, mutilats i acusats en presó preventiva injusta que són, per al seu grup, molt més importants que tres milions d'euros de cost de contenidors cremats.

El Sr. Sierra alerta al Sr. Bou que amb la transacció li han colat un gol. Observa que d'una primera proposició força coincident amb la que portava el seu grup s'ha passat a una de descafeïnada, quan semblava que compartien els mateixos arguments que ha defensat la seva presidenta de grup, la Sra. Guilarte, respecte als costos, els danys i la restitució que se li ha de fer a la ciutat.

Entén que el Sr. Bou no és polític, ni ell mateix tampoc ho és, però creu que són aquí per fer política, i ara mateix es necessita que a Barcelona li restitueixin no només els danys materials sinó també l'honor. I remarca que això implica que aquest ajuntament es personi com a acusació particular, i no només que es critiqui el president de la Generalitat o als grups que presenten iniciatives com la que els ocupa.

Insisteix, doncs, que estan parlant concretament de personar-se com a acusació particular; i aconsella de no entrar en baralles que no porten enlloc, malgrat que estiguin en campanya electoral, i s'han de llegir les proposicions per saber de què parlen.

En aquest cas, confirma que l'Ajuntament es persona com a acusació particular, i finança entitats pròximes a la Sra. Alcaldessa, per exculpar les persones que han causat els danys durant aquesta setmana negra.

Insisteix que la proposició original presentada pel grup del PP coincidia amb la de Ciutadans, i li suggereix de personar-se junts per defensar els interessos de la ciutat; i no només la restitució dels danys sinó per defensar l'honor de Barcelona.

Considera, doncs, que d'haver mantingut el grup del PP una proposició coincident amb la de Ciutadans, el seu vot hauria estat favorable, però avança que s'abstindran en aquesta proposició descafeïnada.

El Sr. Valls avança el vot favorable a aquesta proposició. Dit això, considera que s'ha de buscar consens o majoria àmplia en aquest Plenari, com proposa el PP, i també buscar les paraules justes per expressar el suport als cossos de seguretat i als serveis de la ciutat, que

pateixen pel que ha passat. Agraïeix al regidor Bou aquesta voluntat que ha manifestat amb les seves paraules com a barceloní.

Reitera que el moment no és nou, però sí molt perillós. En aquest sentit, recorda que l'alcaldeessa es referia l'altre dia en la reunió amb els presidents de grup que fa dos anys ja es van viure moments molt delicats a Barcelona amb l'atemptat de l'agost, el primer d'octubre i tensions polítiques i socials; però el que passa avui no es preveu com pot acabar i aquesta és la gran preocupació.

Fa avinent que ha criticat les reaccions de l'alcaldeessa, una equidistància que no suporta, o el mateix comunicat del seu partit respecte a les violències de la policia, però, tanmateix, reconeix que la responsabilitat de l'alcaldeessa i del Primer Tinent d'Alcaldeia del seu govern, i de tots els membres del consistori és protegir aquesta ciutat i els barcelonins, i la seva imatge.

Confirma que tots fan política aquí, tant els qui tenen experiència com els qui no, i tots representen la ciutat; i afegeix que estan en un moment de confrontació que ha volgut el moviment independentista, separatista; una confrontació violenta ja que, encara que hi hagi manifestacions pacífiques, les paraules porten violència; "apretem, apretem" és violència, i atacar directament com ha fet el president de la Generalitat als mossos d'esquadra, també és violència, com ho és atacar una decisió de la justícia d'un estat de dret. I diu que hauran d'esperar a veure què diuen la policia i la justícia del que ha passat aquesta setmana, que ha estat organitzat. Afirmar que no és un moviment espontani d'uns pobres joves indignats amb el que succeeix, sinó que és un moviment violent organitzat que, a més, s'està posant al carrer.

Per tot plegat, reclama seny, tal com ha proposat Josep Bou.

El Sr. Collboni avança, en primer lloc, el suport del seu grup a aquesta proposició, fonamentalment perquè mai no han jutjat una proposició per qui la fa sinó per allò que diu; en aquest sentit, i atès que estan d'acord amb la transacció final que s'ha presentat, confirma que hi votaran a favor.

Es remet a les paraules del Sr. Batlle quan ha explicat que l'esperit i l'objectiu d'aquest govern municipal durant els dies difícils que han viscut ha estat defensar la ciutat, els seus ciutadans i ciutadanes, de situacions de violència extrema que s'han produït als carrers. Igualment, afirma que han volgut garantir que els qui es volen manifestar pacíficament ho puguin fer amb totes les garanties, i que els qui no secunden aquestes accions, probablement la majoria, també puguin exercir la llibertat de moviments del seu dia a dia.

Confirma, doncs, que amb aquesta doble garantia el govern de la ciutat ha estat a peu de carrer durant tota la crisi, encapçalat per l'alcaldeessa, pel Sr. Batlle i per ell mateix, i tots els tinentes i tinentes d'Alcaldeia que han anat matí, tarda i nit als centres de coordinació d'emergències per fer costat als treballadors i treballadores públiques d'aquest ajuntament, començant per la guàrdia urbana, bombers, passant pel CUESB, serveis de neteja i mobilitat. Posa en valor, doncs, que tots els professionals de la casa s'han bolcat en la defensa de la ciutat, i ho han aconseguit en circumstàncies molt extremes i difícils. I confirma que així ho continuaran fent els propers dies, condemnant la violència de forma clara com ha fet el seu

grup municipal, però també ha fet l'alcaldesa de Barcelona, sense dobles jocs; defensant, per començar, l'actuació dels cossos de seguretat, la guàrdia urbana en el cas de Barcelona i que ha estat a allò que li indicava el cos de mossos d'esquadra des del Cedor de seguretat, i són els que han liderat els operatius, i aquest ajuntament hi ha estat d'acord. I remarca que també han estat al costat del Conseller Buch, i no així del president de la Generalitat que, en els pitjors dies, l'única cosa que feia era sembrar confusió i equívocs, en unes circumstàncies que requereixen, si de debò es creu en la institucionalitat, defensar l'ordre públic i la seguretat pública mitjançant els cossos de seguretat.

El Sr. Martí Grau anuncia el vot contrari del seu grup a la proposició del PP. Dit això, manifesta que estan d'acord a condemnar sense pal·liatius la violència; que estan d'acord a donar suport a tots els treballadors públics, entre els quals els cossos i forces de seguretat. Això no obstant, afirma que s'ha de poder discutir sobre les actuacions dels cossos policials que, com deia el Sr. Coronas, tenen el monopoli de la força i de l'ús de la violència. Alerta que si no poden preguntar sobre tot això els estan donant impunitat, cosa que en les forces de seguretat provoca la regressió en drets i llibertats, i assegura que no els han agradat moltes coses que han vist.

Indica que van fer una proposta de modificació a la proposició, entenent que podia ser acceptada, sobre l'ús indiscriminat de les bales de goma, un ús sobre el qual el Parlament de Catalunya ja s'havia pronunciat fa cinc anys perquè no s'utilitzessin a Catalunya. Puntualitza que ho van centrar en això en considerar que, aquells qui llancen cada dos per tres el Codi Penal pel cap dels adversaris, podrien entendre que allò que el Parlament havia aprovat era d'obligat compliment per al país; i, a més, perquè és indiscutible que l'ús de les bales de goma genera uns danys superiors al bé que persegueixen. Confirma que hi ha tres joves i un adult que han perdut un ull. Com s'ha dit abans, reitera que tot això no es pot valorar ni quantificar econòmicament, i fa notar que algunes d'aquestes persones potser eren manifestants, d'altres no.

Entén que s'ha d'avisar a la ciutadania que quan hi ha una manifestació, i alguns s'excedeixen i cremen contenidors, cosa que sempre reprovaran, l'ús de la força per part dels cossos policials pot generar fets tan greus com la pèrdua d'un ull; i es pregunta si no és possible discutir això.

Assegura que està atònit, i confia que qualsevol persona, el Sr. Bou també, amb la mateixa vehemència i passió amb què ha posat de manifest la seva posició, hauria de denunciar que quatre persones hagin perdut un ull en manifestacions a la ciutat.

Finalment, demana al Sr. Valls que no faci trampes, ja que a apel·lar al consens i a la necessitat de rebaixar la tensió també s'hi apunta, però quan es fa cal estar disposat a saber a què es renuncia per apropar posicions; atès que si l'única cosa que està disposat a fer el regidor Valls és a continuar repetint allò que tothom sap que pensa no se'n sortiran. I assegura que subscriu que cal unir posicions i trobar espais de consens, però no amb el sistema del Sr. Valls.

El Sr. Coronas conclou que hi ha qui continua ancorat en imposar la llei i l'ordre abans que la legalitat democràtica, i entén que tot és qüestionable. Així, una intervenció policial ha de ser qüestionable, sobretot quan produeix danys irreparables a persones, manifestants o no.

Coincideix amb el Sr. Valls quan ha dit que amb paraules es pot promoure la violència; i posa com a exemple el discurs del rei del 3 d'octubre de fa dos anys. I aprofita per dir al Sr. Bou que si s'ha de posar el retrat del rei en algun lloc sigui, com està ara mateix, als peus del representats de la ciutadania.

El Sr. Sierra diu al Sr. Collboni que es tractava d'aprovar o refusar una proposició, i no d'explicar-los novament el seu llibre en campanya electoral.

Assegura que els barcelonins s'han sentit orfes, han tingut molta por durant una setmana; i s'han sentit deixats, en primer lloc, pel "talla carreteres", en segon lloc pel mateix ministre d'Interior en funcions, que se n'ha anat de copes en comptes d'estar aquí amb els seus policies; s'han sentit orfes també pel president en funcions, i de l'alcaldeessa, que ha aparegut malament i tard. I li diu que no es tracta que acudeixi al Cecor, sinó de prendre decisions, de ser al carrer i posant el seny que calia. I demana una vegada més que defensin Barcelona i que aquest ajuntament es presenti com a acusació particular pels fets ocorreguts.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb vint-i-cinc vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Martín, Badia, Rabassa, Serra i Tarafa, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Mascarell i Martí Galbis i Vila–, quatre abstencions –emeses pels dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho–, i dotze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

3. (M1923/182) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Instituir un programa municipal de fins a 5.000 ajuts anuals de 600€ mensuals durant 5 mesos per complementar les beques ERASMUS, especialment en joves amb menor renda familiar, perquè qualsevol estudiant de Barcelona pugui participar en aquest pla d'intercanvi independentment de la seva renda familiar, contribuint així a l'aprenentatge de llengües estrangeres -principalment l'anglès- i a l'assoliment d'una estada a l'estranger; dos elements que poden contribuir a la igualtat d'oportunitats constituint veritables ascensors socials pels joves de la ciutat.

La Sra. Parera demana intervenir per justificar el motiu de la retirada de la seva proposició, que ha estat que entre abans-d'ahir i ahir al vespre van rebre un parell de propostes d'esmena per part del govern i del grup d'ERC, que semblava que havien de bastir un consens per tirar endavant la proposta encara que no fos amb les xifres que donava Barcelona pel Canvi.

En conseqüència, van valorar retirar la proposta i mirar d'arribar a un consens més endavant.

Es retira

Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/191) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda, d'acord amb la proposició aprovada a la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació, Seguretat i prevenció del passat 18 de setembre, que l'Ajuntament exigeixi l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques i adopti els següents acords: Primer. Rebutjar la sentència del Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista al considerar que la via penal no ha sigut l'adequada per resoldre una qüestió de caràcter polític, que el judici s'ha desenvolupat sense les garanties exigibles. Segon. Exigir la posada en llibertat immediata dels presos i preses polítiques condemnats així com el lliure retorn de les persones exiliades, exonerant a tots els represaliats polítics de qualsevol culpa referida a la seva participació en el referèndum de l'1 d'octubre i acció política durant els dies previs i posteriors a aquesta data. Tercer. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb la resta d'institucions i amb la societat civil del país per trobar solucions per aconseguir la llibertat dels presos i preses polítiques. Quart. Denunciar la regressió de drets i llibertats que des de fa anys es pateix a Catalunya, així com la judicialització de la política catalana. I evidenciar que en aquest context d'erosió de drets, a totes les escales, és responsabilitat de tots i totes enfortir les garanties democràtiques que assegurin l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals. Cinquè. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, com a única via per a canalitzar la voluntat democràtica i la resolució del conflicte polític. Sisè. Emplaçar al president del Govern Espanyol a prendre les mesures pertinents per l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques, lliure retorn dels exiliats i fi de la repressió, així com reclamar a l'Estat el respecte a la legitimitat política dels representats electes de Catalunya, com a màxima expressió de la sobirania popular. Setè. Sumar-se a la mobilització ciutadana contra la sentència i a favor de drets i llibertats, de manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics ara amenaçats, constatant, com sempre, el caràcter no violent del moviment independentista i el seu rebuig absolut a la violència. Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret. Vuitè. Establir urgentment contactes internacionals per forçar la posada en llibertat dels presos i preses polítiques i el retorn dels exiliats. NOVÈ. Fer arribar aquest acord a la resta d'institucions catalanes i de l'Estat, així com als governs de la resta d'estats membres de la Unió Europea, al Parlament Europeu, a la Comissió Europea i a tots els organismes internacionals en els que participa Barcelona. Desè. Sumar-se a les reclamacions majoritàries de la resta de municipis de Catalunya, incloent la participació en els actes conjunts de petició de llibertat.

La Sra. Alcaldessa anuncia que s'unifica el debat de les proposicions presentades pels grups d'ERC i Junts per Catalunya que, en ser la mateixa, s'han fusionat en un sol text transaccionat.

El Sr. Maragall constata que el debat que planteja la proposició és per decidir com actua i reacciona aquest ajuntament enfront d'una sentència que condemna nou innocents, nou persones que simplement van exercir la responsabilitat democràtica que els va atorgar la ciutadania amb el seus vots, definint una majoria parlamentària i un govern al capdavant de la Generalitat.

Afegeix que amb aquest debat que plantegen també volen defugir el mer debat tècnic i de gestió dels serveis municipals ja que la qüestió no es pot limitar a aquests àmbits. Això no obstant, expressa la felicitació als treballadors i les treballadores municipals, però, a canvi, no poden acceptar la inhibició institucional sobre la qüestió de fons: la defensa dels drets i les llibertats.

Assegura que avui més que mai troben a faltar Quim Forn en aquesta cambra, i donen la benvinguda a Francina Vila. Valoren que és una vergonya i causa desconsol pensar que Quim Forn no és en aquest Plenari, d'on és representant electe i legítim, per culpa d'una sentència indigna, que no és justa.

En conseqüència, condemnen aquesta sentència i exigeixen junts la llibertat de Quim Forn, Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Josep Rull, Jordi Turull, Jordi Cuixart, Dolors Bassa, Jordi Sánchez i Raül Romeva; i perquè se'ls escolti des de Lledoners, el Catllar i Puig de les Basses avui criden, com fan catalans i catalanes arreu del país, "Llibertat presos i preses polítiques!", i exigeixen la seva llibertat tant com exigeixen el diàleg veritable que el país reclama i que el govern de la Generalitat persegueix des de fa anys, i que es respecti el dret dels catalans i les catalanes a decidir quin país volen.

Constata que l'estat espanyol empresona demòcrates en nom d'una raó d'estat, cosa que suposa una evident contradicció i una manera de negar-se ell mateix i la Constitució de què s'emplenen la boca farisaicament. I alerta que s'ha perdut tota altura política si no entenen que això que avui debaten va, exactament, de drets i de llibertats; i el rebuig a la via judicial i a la condemna de la vergonya hauria de ser el primer missatge unànim d'aquesta casa, i assegura que no entén que pugui ser d'altra manera si és que, efectivament, volen començar a resoldre el conflicte políticament. Reconeix que el conflicte s'ha de resoldre sense vencedors ni vençuts, i només es dirimirà amb un referèndum que permeti la plena verificació del dret d'autodeterminació.

Fa notar a l'alcaldeessa que haurien d'haver estat els primers a donar una resposta i debatre sobre una sentència que ha condemnat representants polítics i socials a cent anys de presó; i diu que haurien d'haver estat els primers perquè són la capital d'un país que viu dies massa convulsos, i perquè un dels condemnats és un regidor de la ciutat.

Manifesta que, quan sent parlar de seguretat, de prosperitat i dels efectes negatius de les mobilitzacions i dels incidents que han viscut els darrers dies, comparteix la inquietud i la preocupació dels afectats directament o indirecta, però també pensa que seria molt pitjor oblidar que sense llibertat, dignitat col·lectiva i reconeixement dels drets bàsics dels ciutadans la prosperitat i la seguretat perden tot el sentit i es converteixen en conceptes buits o, encara pitjor, en mostra d'hipocresia i silenci còmplice amb l'autoritarisme i la pèrdua de llibertat; altra vegada es converteixen en l'embrió d'una experiència coneguda i que recorden perfectament d'altres períodes, i també d'altres països, que va acabar donant lloc a les pitjors vivències que Europa va conèixer el segle XX.

Adreçant-se a l'alcaldeessa, diu que entén que estan d'acord que governar vol dir, també, exercir com a institució la implicació que exigeix l'interès general de la societat a la qual representen; governar vol dir prendre partit pels drets i les llibertats, i significa ser part activa en la seva defensa i en la seva recuperació quan han estat obertament atacats. Afegeix que

inevitablement han d'escoltar el sentir del carrer, el sentir dels joves, que no es conformen ni es resignen, que reclamen amb explícita radicalitat solucions i horitzons; que reclamen de forma ben legítima una perspectiva digna per al seu futur. I confirma que han de respondre a aquestes crides des de la seva responsabilitat institucional, amb implicació activa en la construcció d'una solució política.

Conclou expressant la voluntat de ser dignes de la pròpia història i d'estar a l'altura d'allò que la ciutadania espera de tots i totes elles.

Quant a presentació d'aquesta proposició, que han treballat conjuntament amb el grup de Junts per Catalunya i que finalment han transaccionat amb Barcelona en Comú, assegura que totes les parts han cedit i renunciat a algun dels punts o dels criteris que inicialment incloïen, però celebra que hagin pogut arribar a un acord ferm de rebuig a la sentència, per la petició de la llibertat dels presos i preses polítiques, i perquè cal que la ciutadania voti en un referèndum d'autodeterminació.

Precisa que comencen amb aquest acord de mínims, però que cal treballar junts per definir horitzons, i han de construir i sumar forces i tornar a connectar ciutadania i institució.

La Sra. Artadi subscriu les paraules del regidor Maragall, de manera que intentarà no repetir tot allò que ja ha dit, començant, però, expressar l'agraïment als treballadors i a les treballadores públiques per la feina que fan, sobretot les dues darreres setmanes; i afegeix un reconeixement molt especial a Betevé, en la qual bona part de la ciutadania ha descobert aquests dies la gran televisió que és.

Dit això, remarca que es troben davant d'una sentència que els interpel·la a tots –o que els hauria d'interpel·lar–, que ataca drets fonamentals i que suposa un abans i un després en un estat suposadament de dret, que crea un precedent molt perillós enfront de qualsevol protesta o dissidència política. Entén que, tal vegada, als acèrrims defensors de la llei i de l'ordre això no els importa, però assegura que al seu grup li preocupa molt.

Indica que han volgut presentar conjuntament amb el grup d'ERC una iniciativa que han estat treballant durant diversos dies, una proposta que consideren de mínims, però valoraven que era important reflectir el sentiment majoritari de la ciutadania de Catalunya, un 80% que està en contra de la repressió i a favor del dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya; i, alhora, amb la voluntat que es pogués reflectir també en els representants de la ciutadania de Barcelona, que creuen que avui no tindrà el mateix consens.

Constata que és conegut el posicionament del seu grup sobre la sentència del TS, i diu que haurien volgut debatre aquesta proposició en una sessió plenària extraordinària que, inexplicablement, va ser desconvocada per l'alcalde. Remarca que 814 municipis del país dels 947 que el componen ja han fet els seus plens i hi han aprovat mocions per condemnar una sentència injusta; a canvi, Barcelona, la capital de Catalunya, ha hagut d'esperar a la celebració d'un ple ordinari i a presentar aquesta iniciativa conjunta per poder debatre la qüestió, atès que no hi ha hagut cap iniciativa al respecte per part del govern de la ciutat, cosa que els sembla incompressible.

Constata que estan en una conjuntura en què la justícia espanyola ha demostrat ser molt més espanyola que no pas justícia, que en comptes de fer sentències fa revenja, i per aquest motiu han volgut portar aquesta proposició al ple. Reitera que es tracta d'una justícia basada en una causa inventada i jutjada sense cap garantia i que ha portat nou persones innocents ha haver de complir cent anys de presó; una sentència que recau en el govern legítim de la Generalitat, en la presidenta del Parlament i dos líders de les entitats civils.

Diu que vol fer una apel·lació molt personal a Quim Forn, escollit regidor i avui impedit per representar la ciutadania, i a tots els qui l'han conegut veritablement en aquest ajuntament, entre els quals cita Eva Parera, amb la qual, a més, van ser companys de federació i que ha estat regidora i senadora d'Unió, o Óscar Ramírez, amb qui va compartir consistori el 2011, o Marilén Barceló i Paco Sierra amb els quals, com a mínim, van compartir dos anys en aquest ajuntament. Esmenta, igualment, Montserrat Ballarín, Jaume Collboni o Albert Batlle, que tots hi han tractat o treballat personalment i saben de la seva honorabilitat i la seva dignitat. Entén que cap de les persones que el coneixen són capaces de dir, mirant-la als ulls a ella, als seus companys de grup, o a la seva dona i a les filles, que Quim Forn mereix deu anys i sis mesos de condemna a presó. I observa que allò que alguns dels membres del consistori diuen en privat estaria bé que ho diguessin públicament, ja que tant a la vida com a la política cal més humanitat, més empatia, més comprensió i més sinceritat.

Es refereix a què han parlat del perill de segons quins discursos, i posa de manifest que en la política és necessari eliminar la deshumanització que practiquen alguns, ja que es comença deshumanitzant l'adversari i se l'acaba acusant de terrorista, rebel o sediciós, i s'acaba perseguint la dissidència, criminalitzant els moviments democràtics i perseguint idees polítiques.

Afirma que no tenia intenció de fer-hi referència, però recorda que abans el Sr. Bou deia que hi ha discursos, paraules, que poden generar violència, i confirma que els comentaris que sortien en el canal de YouTube que retransmet aquest ple anaven acompanyats de missatges com "matadlos a todos".

Afegeix que també estan veient aquests dies un estat espanyol que ha decidit que no hi ha res més important que la unitat d'Espanya, ni drets, ni llibertats ni tampoc les persones, i que qualsevol que posi en risc o atempti contra aquesta idea amb la idea legítima de la independència, que s'ha portat en programes electorals i que mai havia estat il·legalitzada perquè no ho pot estar, ara és castigada durament i reprimida. Constata que a partir d'això s'ha construït un relat que ha hi ha qui s'ha volgut creure, inclosos els socialistes.

Diu que avui es continuen preguntant on és el Pedro Sánchez que l'1 d'octubre de 2017 deia que volia deixar clar el seu desacord amb les càrregues policials que es van produir, que desitjava una prompta recuperació a les persones ferides, i expressava la voluntat de la seva formació d'exigir responsabilitats als dirigents que van ordenar les càrregues. Altrament, posa en relleu que aquesta mateixa setmana Pedro Sánchez es passeja per Barcelona sense fer ni una sola condemna de l'actuació de la seva policia, ni proporciona cap consol a les persones ferides i mutilades per la policia nacional, palesant exactament la mateixa reacció que el rei el 3 d'octubre de 2017. Insisteix que és el mateix Pedro Sánchez que proclamava que en arribar al govern el primer que faria seria trucar al president Puigdemont, mentre que ara no agafa les trucades del president Torra. I constata que tot plegat succeeix davant de la sorpresa de

la premsa internacional que es pregunta què pensa fer davant d'una protesta legítima per una sentència injusta. I denuncia que el més greu de tot no és només aquest actitud del PSOE sinó el silenci del PSC, el de Pere Navarro, que deia que compartien el dret a decidir si es vol la independència o, com era el seu cas, decidir continuar vinculats a la resta d'Espanya; o si és el mateix de Miquel Iceta, que el 2012 afirmava que s'havien de poder fer referèndums sobre la independència en les democràcies avançades. Remarca que les avançades sí que en poden fer, altrament, les democràcies malaltes només fan que empresonar.

Es pregunta què ha passat perquè els socialistes hagin passat de defensar la democràcia a manifestar-se amb la ultradreta, com farà el Sr. Iceta amb "los de Artós" aquest diumenge.

Assegura que a la seva formació no la representa cap violència, i així ho han dit a bastament, ni moralment ni políticament; i afirma que no acceptaran lliçons dels qui no han condemnat el GAL, i dels qui han estat condemnats pel Tribunal europeu de Drets Humans.

Entén que haurien de reconèixer, també, que part dels aldarulls i dels moviments més complicats d'aquesta setmana s'han produït abans que marxés la policia nacional que, després, ha estat rebuda amb honors en el seus llocs d'origen; ha estat en el moment que han marxat que han desaparegut les tensions nocturnes.

Augura que d'aquí a uns anys els llibres d'història diran que hi ha hagut dones i homes justos, demòcrates innocents que van ser condemnats a cent anys de presó; i també diran que hi ha hagut homes i dones que no han fet res per evitar-ho; i confia que també parlin d'un poble que, amb orgull, s'ha fet sentir, que es mobilitza de manera contundent i sostinguda davant de la injustícia.

Confirma que per al seu grup la sentència justifica encara més el seu projecte polític, i es ratifiquen en què, davant de la sentència, independència.

La Sra. Guilarte comença la seva intervenció reiterant la condemna de la violència que ha patit la ciutat i la ciutadania durant aquests darrers dies. Diu que els actes violents dels escamots separatistes són incompatibles amb els valors de la democràcia que defensen, i que caracteritza Barcelona. I afirma que és inadmissible que en democràcia hi hagi formacions polítiques que continuïn negant-se a condemnar la violència i, fins i tot, que utilitzin la seva repercussió com a càrrecs públics per avalar i participar en aquests actes violents, alguns dels quals són membres d'aquest consistori; i remarca que això demostra que no són dignes d'ostentar un càrrec públic.

Dit això, expressa novament el reconeixement, mai suficient, a la tasca feta pels cossos i forces de seguretat de l'estat, que han treballat de forma admirable per protegir la ciutat, malgrat la poca implicació i ajuda per part dels governs d'algunes administracions com ha estat el cas del d'aquest ajuntament.

En aquest sentit, demana al Sr. Batlle que no barregi conceptes, i qüestiona que es digui que pel fet d'estar en període electoral no es pot sol·licitar que es compleixi la llei amb totes les conseqüències i les responsabilitats penals i civils que se'n derivin.

Assegura que la seva formació respecta la separació de poders existent en aquest estat de dret, i confirma que Espanya és una de les vint democràcies plenes del món i un país dels

més avançats, i denuncia que una proposta com la que els ocupa és un atac directe a aquests fonaments i, per tant, profundament contrària a la democràcia i als seus valors.

Assevera que a Espanya no hi ha presos polítics ni exiliats, sinó que hi ha persones que han tingut responsabilitats polítiques que han estat condemnades per diversos delictes molt greus en contra dels drets i llibertats de tots.

Reconeix a la Sra. Artadi que ser independentista no és delictes, però saltar-se la Constitució, cometre sedició i malversació de fons públics sí que ho és. I constata que aquests fons públics haurien pogut estar destinats, per exemple, a la sanitat amb l'objectiu d'escurçar les llistes d'espera, o a la il·luminació dels barracons que fan d'escola, però altrament s'han destinat al Procés, que és el seu modus vivendi. Assegura que els falsos exiliats van fugir per no haver de respondre davant de la justícia dels delictes comesos en l'exercici de les seves responsabilitats polítiques, ja que consideren que havien de gaudir de determinats privilegis per damunt de la resta de ciutadans només pel fet de ser polítics.

Sosté que l'únic que han assolit amb el Procés ha estat debilitar un dels grans drets de què gaudia la ciutadania: la convivència, i han acabat dividint la societat. Ratifica que els drets i les llibertats de la majoria de catalans van ser aniquilats els dies 6 i 7 de setembre de 2017, quan els condemnats van donar un cop a la democràcia, sense tenir en compte els drets polítics dels representants de la ciutadania d'altres formacions polítiques i que sí que representen la majoria dels catalans; i tampoc no van tenir en compte els seus sentiments, malgrat que els agradi tant apel·lar-hi, mostrant ceguesa i manca de respecte al conjunt de la societat i a les institucions democràtiques i plurals.

En conseqüència, diu que davant d'aquests fets i en representació de tots els ciutadans, l'estat té l'obligació de garantir tots els drets mitjançant el compliment del marc legal vigent i l'acatament de les sentències judicials.

Confirma que per molt que menteixin no hi ha llibertat sense llei, ja que la llei és i garanteix la democràcia.

El Sr. Bou, en primer lloc, s'adreça al Sr. Maragall i a la Sra. Artadi per afirmar que no es partidari d'aixecar la mà contra ningú com s'ha dit a les xarxes.

Dit això, considera que aquesta iniciativa és una mostra més de la ràbia i de la impotència que ha provocat el final del Procés; i tot i que no nega la possibilitat que se n'obri un altre, afirma que aquest ha acabat. Constata que el cert és que han rebut un bany de realitat que ha trencat un relat construït a base de mentides i d'ignorància de la història i del moment actual; i els acusa de tractar, ara, de faltar al respecte i menysprear una vegada més una part molt important de la societat catalana que se sent molt còmoda amb la gran democràcia que tenen.

Els retreu que hagin construït el Procés a base de realitats paral·leles i imaginàries, i s'ho han cregut, s'han cregut que ells eren una democràcia, feta a mida, cosa que qualifica de terrible. Els acusa d'haver fet tot això amb absoluta desconsideració envers una part, que s'ha revelat molt nombrosa, de la societat, que és la Catalunya en silenci, la callada.

Sosté, però, que tot això tant els fa, no els importa crispar, dividir i separar la societat, ja que per al seu ideal separatista, la Catalunya formada per un sol poble que tant invoquen artificiosament, tot s'hi val.

Assegura que ell recorda quan Catalunya era un sol poble perquè ho ha viscut, aquí i a Vic, i si ara hi ha més d'un sol poble és perquè l'han dividit, i aquest és el drama de Catalunya.

Constata que el pretext ara per acabar amb la part de la societat que no és separatista és atacar la sentència del TS, que afirma que ha estat dictada després d'un procés exemplar, cosa en què entén que tots li han de donar la raó, que s'ha vist per televisió en directe i amb totes les garanties.

Els acusa d'haver perdut el sentit de la realitat, i ara demanen la posada en llibertat dels presos condemnats per sedició; i observa que això, segurament, succeiria en la seva república imaginària, però quan existeix la divisió de poders no és possible. Assevera que Espanya és un país democràtic, amb separació de poders, dintre de les legítimes discrepàncies, i que les sentències s'han d'acatar.

Recorda, també, que el dret a l'autodeterminació no és aplicable a Catalunya, cosa que no diu ell sinó l'ONU, i ho ha fet en tres ocasions; i afegeix que cap dels tres preceptes a què s'apel·la es poden aplicar a Catalunya.

Quant a què el moviment s'autodefineix com a pacífic, els acusa d'haver deixat al voral la meitat de la societat, cosa que suposa una violència moral terrible per a un poble.

Reclama que no enganyin més, que la gran mentida ha caigut, que són un únic poble i que hi ha catalans no nacionalistes. Assegura que ell és català de cap a peus i no gens nacionalista.

Diu que la majoria que menyspreen ha sortit finalment al carrer, i que ho tornarà a fer aquest proper diumenge, amb plena llibertat, i tindran cura que tot vagi bé i que no es llancin pedres ni es cremi res, i ho faran per Barcelona i per Catalunya.

Proclama que Espanya és un país democràtic, i que el respecte a la democràcia està escrit en una constitució i un estatut que tots han votat. Fa referència a què The Economist publica que entre les 194 nacions enteses per l'ONU com a estats-nació, Espanya ocupa en el lloc 19 com a democràcia plena, i per darrere hi ha Bèlgica, França, Itàlia, Japó, Portugal o EUA, i això palesa que Espanya és més demòcrata. I remarca que la Gran Bretanya ha suspès quatre vegades per causa de l'Ulster; o que Alemanya escull els jutges a dit i se'ls reparteixen els partits polítics.

El Sr. Valls entén que s'ha suscitat un debat sobre la societat catalana, cosa que és lògica, i més entre els catalans que no pas el catalans envers la resta dels espanyols. Assegura que coneixen bé els arguments dels uns i dels altres.

Assenyala que va arribar aquí fa més d'un any, sobretot per raons polítiques; i diu que ha tingut la sort de néixer aquí però de viure en un país que és una gran democràcia, imperfecta com totes, i sovintejant les vingudes a Espanya. Constata que des de París, com a militant socialista, com a alcalde, com a ministre i primer ministre, sempre ha considerat que Espanya viu els seus millors quaranta anys de democràcia de la seva història des de fa dos segles;

disposa d'una gran constitució, la del 1978, i un esperit, el de la Transició, que va fer que Fraga, Carrillo, González i Suárez es possessin d'acord; que un comunista, Carrillo, va decidir d'acceptar la bandera espanyola. Posa en valor que va significar un compromís, un estat de dret amb separació de poders, i unes autonomies que no existeixen, no només a França, sinó a la resta d'Europa.

Subratlla que tot això és exemplar, encara que hi hagi problemes polítics o s'hagin comès errors d'una part i de l'altra, però sempre s'han de buscar solucions polítiques amb les regles del joc, en un marc reconegut per tots, que és el de la democràcia i de la Constitució, que no preveu el dret d'autodeterminació, i que és fruit d'una bonica història: el compromís de la unitat d'un país, Espanya, amb la descentralització de les nacions que componen la nació espanyola. Tanmateix, per moltes raons de tots conegudes, des de fa uns anys hi ha la voluntat de trencar aquest pacte, de saltar-se la llei, la Constitució, l'Estatut i el reglament del Parlament de Catalunya.

Pregunta si a algú li estranya que, davant d'això, un estat democràtic sigui capaç de contestar, de tenir una resposta democràtica i contundent d'estat de dret; començant pel discurs del rei fa dos anys, passant per l'article 155 de la Constitució aprovat pel Senat i per una majoria de partits polítics. Remarca que la resposta és normal, és la d'un estat democràtic que defensa uns valors, uns drets, una constitució i la convivència.

Constata que la Sra. Artadi parla des de l'emoció, i ho pot entendre, però li pregunta a qui li pot fer feliç veure gent a la presó, pensant també en els familiars, en els amics i en els companys de partit. Això no obstant, afirma que els responsables polítics que es van saltar la llei sabien perfectament què feien, se'ls havia avisat, cosa tan certa com que alguns van marxar d'Espanya.

Diu que el problema no és l'emoció, sinó que rau en què la justícia d'un país independent, una justícia independent, més que la de França, ha treballat i n'ha resultat una sentència. Suggereix que sempre es poden demanar amnisties, però han de tenir clar que han fracassat.

Afirma amb contundència que no hi haurà independència, ni referèndum d'autodeterminació i no hi haurà amnistia perquè han fracassat, i han posat en un atzucac centenars i milers de catalans que s'ho creien; els acusa d'haver-los enganyat i els en responsabilitza, i fa notar que el problema és com se'n sortiran.

Admet que es pot discutir de tot, d'autonomia, del seu finançament, de competències, del futur de Barcelona, de finançament d'infraestructures, però no es pot discutir de destruir un estat democràtic, de destruir Espanya, perquè, a més, això obriria una capsa de Pandora terrible per a Europa.

Afirma que si s'és d'esquerra no es pot ser nacionalista, i es reivindica europeu i sempre contrari al nacionalisme, perquè destrueix la convivència i crea un etnicisme molt perillós per a la convivència.

Diu que està d'acord amb la via política per sortir de la violència i anar cap a la convivència i trobar solucions, però l'assumpte que avui els ocupa no és altre que el respecte de l'estat de dret i les decisions de la justícia.

Reconeix que els fets de la setmana passada són molt greus, i demostren que els independentistes no saben com sortir-se'n; i la via de la violència organitzada al carrer, però també de la violència política, com la que es veu en les paraules del president Torra, poden conduir a un desastre.

Per tant, convé que tots els discursos de convivència i de diàleg polític no tenen cap expressió de sinceritat si el moviment independentista i separatista no reconeix el seu fracàs. Remarca que són ells qui han de fer l'esforç i demanar perdó per tot el que ha succeït.

El Sr. Collboni reconeix que l'assumpte que els ocupa s'hauria d'abordar al Parlament de Catalunya o a les Corts espanyoles, però admet que poden parlar de tot. Així, comenta que han conegut la sentència del TS sobre la darrera part del procés independentista, i com totes les sentències judicials en un estat democràtic són opinables, i cal respectar la llibertat per fer-ho. Això no obstant, adverteix que també han de ser conscients que en un estat de dret modern i homologat com Espanya hi ha separació de poders i, en conseqüència, la sentència ha de ser acatada.

Afirma que els socialistes respecten totes les opinions que es versin en el marc del respecte mutu, així com la llibertat d'expressió, el dret de manifestació de totes les persones decebudes o en desacord amb la sentència.

Quant al judici, es remet al que diuen Jutges i Jutgesses per la Democràcia i és que s'ha fet en condicions de màxima transparència i garantint els drets de totes les parts, una afirmació que coincideix amb la d'algun dels advocats de la defensa.

Igualment, diu que consideren que aquesta frustració i indignació, fruit de les mentides, de l'engany al qual ha sotmès l'independentisme a una bona part de la societat catalana s'ha de poder canalitzar amb civisme, amb tolerància i amb respecte.

Mostra explícitament l'empatia i la solidaritat de la seva formació amb les persones que pateixen la pena de presó, amb les seves famílies i amb els seus companys i companyes de partit, i així els ho han fet arribar; com també creu que toca en aquest debat tenir un record per a les persones ferides, siguin qui siguin, algunes de les quals en situació de gravetat. Entén que aquesta és la dimensió humana d'un conflicte polític que mai s'hauria d'oblidar.

Constata que és un conflicte polític que ha fracassat en la política, que s'ha judicialitzat, en contra també de la seva opinió i de la seva posició; i també per manca de diàleg, per la via unilateral, per la reiteració en ignorar les resolucions judicials i per alimentar un xoc identitari que, en record dels pitjors temps de l'Europa que van superar el segle XX, entre identitats i nacionalismes aprofundeixen la divisió social de Catalunya.

Recorda que els socialistes van dir i van repetir que no volien arribar al punt on són ara, i Barcelona n'ha pagat les conseqüències en primera persona perquè ha estat i és l'escenari del conflicte; i als regidors i les regidores, de govern i d'oposició, d'aquest ajuntament els toca escoltar la gent, els veïns i les veïnes siguin de la ideologia que siguin i les seves exigències als seus governants, que no són altres que vetllin i defensin la ciutat.

Reconeix que, majoritàriament, les mobilitzacions de l'independentisme han estat cíviques i pacífiques, de la mateixa manera que l'Ajuntament ha vetllat per l'exercici dels drets i les

llibertats constitucionals d'expressió de la lliure opinió, i de les llibertats i drets constitucionals perquè els qui no secunden unes idees puguin fer una vida amb la màxima normalitat possible. Remarca que això és governar per a tothom, i no pas el que han vist a l'altra banda de la plaça de Sant Jaume, on en un exercici d'irresponsabilitat i de desorientació inèdit els van sumir en la confusió. Reconeix, però, que sortosament han tingut uns cossos policials i uns directius d'aquests cossos que han estat a l'altura de les circumstàncies. Diu, però, que no té intenció de qualificar l'actuació del Sr. Torra, ja que s'ha palesat públicament i ha estat part del problema que han tingut aquests darrers dies.

Posa en valor que han fet un esforç, avui també, per intentar rebaixar la tensió i desescalar el conflicte, rebutjant qualsevol temptació de desobediència institucional, i qualsevol intent d'enfrontar la legitimitat de les resolucions judicials amb les de qualsevol instància del poder polític i, per tant, anuncia que no donaran suport a la proposició.

Reconeix al Sr. Coronas que han de fer autocrítica, però cal que tinguin unes conseqüències pràctiques, cal passar del terreny declaratiu de les autocrítiques que hagin pogut fer i aconseguir que tinguin resultats.

Entén que tothom és conscient que cal obrir una nova etapa, i que no poden continuar repetint errors del passat, i aquesta nova etapa s'haurà d'inscriure en el marc de la legalitat i del respecte a les institucions i al pluralisme polític, perquè aquest és l'únic camí.

El Sr. Martí Grau anuncia que el seu grup votarà a favor de la proposició en considerar que era indispensable que el Plenari manifestés el seu rebuig a la sentència. Precisa que això era necessari per diversos motius, entre els quals hi de manera prioritària la judicialització d'un conflicte de naturalesa política, i que és en l'espai polític que s'haurien d'haver buscat les solucions. Constata que d'aquests errors inicials han arribat fins on són ara, amb una sentència que no poden qualificar d'altra manera que d'injusta; una condemna a gairebé cent anys de presó de nou persones per l'exercici de la seva activitat política que per molts errors que hagin comès, que ho han fet, resulta absolutament injusta.

Afegeix que hi ha dos motius més per donar suport a la iniciativa, en primer lloc perquè han de demanar la llibertat dels presos i les preses per reparar una injustícia que afecta persones concretes. En segon lloc, recull les paraules de la regidora Artadi, que molts expressen en privat, en el sentit que mentre hi hagi presos no arribaran les solucions. Remarca que mentre un conflicte polític tingui gent condemnada a 9, 12 i 13 anys de presó és impossible un diàleg sincer entre les parts, i entén que així ho demostra el debat que estan mantenint ara mateix.

Assenyala que de la mateixa manera que estan en contra de la sentència, i que comparteixen amb els grups de Junts per Catalunya i ERC la denúncia envers la sentència i l'exigència de la llibertat de les persones preses, no comparteixen l'estratègia actual de l'independentisme, al seu parer absolutament desnortat i portant al país a una situació greu.

Apunta que avui, novament, el regidor Maragall ha demanat un referèndum d'autodeterminació immediat, tal com demanava Torra al Parlament fa temps, i consideren que aquest no és el camí. Assegura que no neguen el dret a l'autodeterminació com sí que fan altres grups, però diu que avui les solucions passen per reforçar l'autogovern, ja que qui vol el tot no pot malmetre la part; i qui vol la independència del país no pot malmetre el

govern de la Generalitat que tenen ara. Tanmateix, afirma que a dia d'avui la ineficàcia, la desorientació política dels màxims dirigents del govern català els porten a haver de reclamar, treballar i reforçar l'autogovern i, per descomptat, per la llibertat, ja que la llibertat dels presos polítics és el que generarà les condicions per al diàleg.

Dirigint-se al Sr. Valls, li diu que ell mai no reconeix l'estadista per l'èpica de les seves paraules ni per la qualitat de la seva retòrica, sinó per la capacitat de trobar solucions, i així han estat els veritables estadistes que ha tingut Europa. I constata que la cerca de solucions significa una mínima capacitat d'empatia; així, entén que dir-li a l'adversari que ha fracassat, comminar-lo a reconèixer el seu fracàs, és el mateix que si demanés que els grans dirigents de l'estat reconeguessin el fracàs de la seva estratègia de judicialització de la política, que els requerís a acceptar el seu fracàs perquè hi continua havent milions de catalans que no estan d'acord amb el que està passant. Entén que fer això seria absurd, i que allò que han de fer es començar a bastir espais reals per al diàleg.

Seguidament, destaca dos aspectes ocorreguts aquests darrers dies que, tot i que al seu parer encara no configuren ni estratègies ni llums per a l'esperança, sí que vol posar en valor: les entrevistes de dues persones preses, en primer lloc a Carme Forcadell, en què reconeix l'error dels independentistes de no tenir prou empatia amb els qui no ho són; en segon lloc, es refereix a l'entrevista a Jordi Sanchez fa pocs dies a La Vanguardia, en què expressa una posició sobre la violència que, probablement, subscriurien grups no independentistes. I afegix, també, la tímida iniciativa, que tot just ha començat a caminar i ja ha rebut moltes crítiques, que l'alcalde de Barcelona i el president del Parlament van endegar just en el moment de màxima violència i aldarulls a la ciutat, que era fer un grup de treball realment transversal, amb representants de la societat civil, de les entitats, del món econòmic que, si bé tenen opinions ben diferents sobre el futur de Catalunya, es van mostrar ben disposats a encetar un diàleg sincer, sense excés d'escenificació, sense èpica per començar a construir un futur esperançador per al conjunt de la ciutadania de Catalunya.

La Sra. Artadi observa que sentir dir que la llei garanteix la democràcia l'endemà del segon funeral d'estat del dictador Franco és força irònic; com també ho és sentir acusacions de cop d'estat quan ahir la policia nacional decidia escortar el colpista Tejero acompanyat per portants de banderes preconstitucionals.

Dit això, confirma que agafen la paraula del Sr. Bou en el sentit que ell tindrà cura de "Los de Artós", que han estat els únics que han causat incidents violents, que no involucren la policia, durant la darrera setmana, apallissant joves indefensos i independentistes.

I posa en relleu com n'és de trencadora la resposta del Sr. Valls a dos milions i mig de catalans que no volen ser espanyols: que no pateixin, que Madrid els construirà un tren.

El Sr. Maragall observa que és legítim que el Sr. Valls, el Sr. Bou i la Sra. Guilarte es facin il·lusions, que aquest debat no tanca res, però també remarca que el que ha succeït aquests darrers dies no és el final de res sinó més aviat és l'inici d'un procés de construcció d'un edifici sòlid, digne i lliure que anomenen Catalunya.

I assegura que no ho fan en nom de cap nacionalisme, i fa notar al Sr. Valls que l'únic nacionalisme que hi ha aquí és l'espanyol, agressiu, intolerant, que no para d'exhibir banderes i que utilitza la repressió com a llenguatge institucional en relació a Catalunya.

Remarca que avui estan parlant de drets i llibertats de tots els ciutadans de Catalunya, també dels votants d'aquestes altres formacions; i els demana que comprovin la imatge que estan donant a la premsa internacional per valorar si estan a l'inici o al final de res.

Avisa que Barcelona no pot trencar l'associació històrica amb la defensa dels drets i les llibertats; no pot trencar amb La Canadenca, ni a l'època actual amb les grans manifestacions antiterroristes, antiglobalització, contra la guerra a l'Irak, el canvi climàtic, els darrers 8 de Març, que tot plegat és Barcelona i és el que ha de continuar sent.

Observa als Srs. Bou, Valls i Collboni i a la Sra. Guilarte que l'estat no és un agent de la naturalesa que aplica lleis immutables, és una estructura política que actua d'acord amb instruccions i amb decisions que tenen la legitimitat i el dret d'actuar políticament al capdavant de les seves institucions. Constata que tenen un estat cec i sord que, certament, es carrega la Constitució, que de tant usar-la i invocar-la l'han destruït, l'han ofegat i l'han reduïda a la mínima expressió, i li han fet perdre tota la legitimitat, especialment a Catalunya. Insisteix que de tant blindar-la, estimar-la i tant aplicar-la abusivament ja no en queda.

Entén que és davant d'aquest estat de coses que aquest debat té sentit, i lamenta que encara no hagin entès que democràcia significa respectar la voluntat majoritària de la ciutadania; i tampoc no volen entendre que Catalunya és un subjecte polític amb drets, i que els vol exercir i que ho farà dia a dia, ara i en el futur. Afegeix que democràcia també vol dir canviar lleis, marcs constitucionals, estatus internacionals, com passa contínuament i democràticament perquè són a Europa. Diu al Sr. Valls que poden competir a veure qui és més europeu, i dubta que li guanyi.

Conclou que l'estat ha actuat d'una determinada manera, amb nacionalisme agressiu; i observa que el Sr. Valls se situa a la dreta, fins i tot, dels Srs. Casado i Rivera, i li demana que es miri els informes dels observadors internacionals i, així, valori si aquest debat té sentit o no.

Per acabar precisa al Sr. Martí Grau que en el preàmbul d'aquesta proposició s'hi diu que la solució és la lliure confrontació de propostes polítiques en el marc d'un referèndum vinculant, i que reconeixen que Catalunya té dret a l'autodeterminació.

La Sra. Guilarte en nom del seu grup expressa un record per a les famílies de les persones desaparegudes en les riuades d'aquests dies a Catalunya, i el reconeixement als serveis d'emergència i la seva tasca admirable per retornar la normalitat a tot el territori. I aprofita per demanar al govern de la Generalitat que prioritzi els ajuts a tots els afectats.

Dit això, comenta al Sr. Collboni que voldrien parlar de tot allò que és important i que afecta a la societat, però que al separatisme no li interessa; i que arran de tots els fets recents han constatat que els drets dels barcelonins i dels catalans no són una prioritat per a aquest ajuntament.

Assegura que avui voldrien haver parlat d'habitatge, d'atenció a les persones amb discapacitat funcional, de gent gran o d'escoles bressol, però lamentablement no és possible perquè el separatisme sempre ve aquí a fer el mateix teatre, i aquesta vegada amb més violència. Posa en relleu que el resultat d'això és que la ciutadania s'ha adonat que el govern municipal ha tornat a no estar a l'altura dels esdeveniments; així, ni els Comuns ni el PSC han exercit les seves responsabilitats polítiques com a màxims representants de tota la ciutadania, els primers per acció i els segons per inacció han deixat de banda a la majoria social de la ciutat.

Remarca que un govern municipal ha d'actuar amb fermesa contra qualsevol acte i fet vandàlic que es produeixi a la ciutat i amb les persones que els han dut a terme, especialment els d'aquests darrers dies, en què no han vist la ciutat oberta i plural que hauria de ser.

Avisa que el cost dels actes violents que han patit no pot ser pagat pel conjunt de la ciutadania, i el govern municipal té la responsabilitat d'exercir l'acusació particular contra aquelles persones que han estat detingudes com a responsables de causar aquests danys i pèrdues econòmiques tan importants.

Recorda a la Sra. Colau i al Sr. Collboni que, més enllà de les seves ideologies, són els màxims responsables del govern municipal i, com a tals, han de triar si estan al costat dels violents o de la majoria dels barcelonins, ja que fins ara, amb les seves paraules i accions o inaccions, han demostrat que estan al costat dels violents, i els retreu haver adoptat el llenguatge pervers de l'independentisme. Els demana que escoltin els veïns i les veïnes, que allò que demanen és que el govern de la ciutat els defensi amb tota la contundència i que reclami totes les responsabilitats d'uns fets tan negatius per a la ciutat.

El Sr. Martí Grau observa que s'ha apel·lat molt al nacionalisme, i que un bon amic seu sempre diu que de nacionalisme n'hi ha de dues menes, com el colesterol, de bo i de dolent; així, el que és bo reconeix la nació com un conjunt de ciutadans lliures i iguals que tenen orgull de pertànyer a una comunitat; mentre que el dolent és essencialista, etnicista i reparteix carnets de bons i mals catalans, de bons i mals espanyols o del que vulguin. Constata que, malauradament, del bo i del dolent n'hi ha arreu, i entén que s'haurien de conjurar per treballar sempre en base als drets i a imaginar la nació, en el seu cas Catalunya, com una nació de ciutadans lliures i iguals, amb la frase que el Sr. Bou ha recordat, "un sol poble".

S'aprova aquesta Proposició amb contingut de Declaració Institucional amb setze vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcé i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera– i vint-i-cinc vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

(M1923/191) El Plenari del Consell Municipal acorda, d'acord amb la proposició aprovada a la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació, Seguretat i prevenció del passat 18 de setembre, aquest Ajuntament exigeix l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques i adopta els següents acords: Primer. Rebutjar la sentència del Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista al considerar que la via penal no ha

sigut l'adequada per resoldre una qüestió de caràcter polític, que el judici s'ha desenvolupat sense les garanties exigibles. Segon. Exigir la posada en llibertat immediata dels presos i preses polítiques condemnats així com el lliure retorn de les persones exiliades. Tercer. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb la resta d'institucions i amb la societat civil del país per trobar solucions per aconseguir la llibertat dels presos i preses polítiques. Quart. Denunciar la regressió de drets i llibertats que des de fa anys es pateix a Catalunya, així com la judicialització de la política catalana. I evidenciar que en aquest context d'erosió de drets, a totes les escales, és responsabilitat de tots i totes enfortir les garanties democràtiques que assegurin l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals. Cinquè. La resolució del conflicte polític s'ha de canalitzar a través de les vies democràtiques, el diàleg institucional i l'expressió democràtica de la voluntat de la ciutadania. Reconeixem que Catalunya té dret a l'autodeterminació. Sisè. Vetllar per tal que la ciutadania pugui mobilitzar-se contra la sentència i a favor de drets i llibertats, de manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics. Expressar el rebuig absolut a qualsevol forma de violència, i constatar la més ferma voluntat de seguir treballant per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret. Setè. Traslladar el contingut d'aquesta proposició a les institucions catalanes i espanyoles, així com en aquelles instàncies internacionals en les que participa Barcelona.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

2. (M1923/194) El Plenari del Consell Municipal acorda, d'acord amb la proposició aprovada a la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació, Seguretat i prevenció del passat 18 de setembre, que l'Ajuntament exigeixi l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques, i per això adopta els següents acords: Primer. Rebutjar la sentència del Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista al considerar que la via penal no ha sigut l'adequada per resoldre una qüestió de caràcter polític, que el judici s'ha desenvolupat sense les garanties exigibles. Segon. Exigir la posada en llibertat immediata dels presos i preses polítiques condemnats així com el lliure retorn de les persones exiliades, exonerant a tots els represaliats polítics de qualsevol culpa referida a la seva participació en el referèndum de l'1 d'octubre i acció política durant els dies previs i posteriors a aquesta data. Tercer. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb la resta d'institucions i amb la societat civil del país per trobar solucions per aconseguir la llibertat dels presos i preses polítiques. Quart. Denunciar la regressió de drets i llibertats que des de fa anys es pateix a Catalunya, així com la judicialització de la política catalana. I evidenciar que en aquest context d'erosió de drets, a totes les escales, és responsabilitat de tots i totes enfortir les garanties democràtiques que assegurin l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals. Cinquè. Mostrar el compromís amb el dret a l'autodeterminació, dret polític fonamental recollit en tractats internacionals com la Carta de les Nacions Unides i el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, com a única via per a canalitzar la voluntat democràtica i la resolució del conflicte polític. Sisè. Emplaçar al president del Govern Espanyol a prendre les mesures pertinents per l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques, lliure retorn dels exiliats i fi de la repressió, així com reclamar a l'Estat el respecte a la legitimitat política dels representats electes de Catalunya, com a màxima expressió de la sobirania popular. Setè. Sumar-se a la mobilització ciutadana contra la sentència i a favor de drets i llibertats, de manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics ara amenaçats, constatant, com

sempre, el caràcter no violent del moviment independentista i el seu rebuig absolut a la violència. Expressar la més ferma voluntat de seguir treballant per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret. Vuitè. Establir urgentment contactes internacionals per forçar la posada en llibertat dels presos i preses polítiques i el retorn dels exiliats. Novè. Fer arribar aquest acord a la resta d'institucions catalanes i de l'Estat, així com als governs de la resta d'estats membres de la Unió Europea, al Parlament Europeu, a la Comissió Europea i a tots els organismes internacionals en els que participa Barcelona. Desè. Sumar-se a les reclamacions majoritàries de la resta de municipis de Catalunya, incloent la participació en els actes conjunts de petició de llibertat.

S'aprova aquesta Proposició amb contingut de Declaració Institucional amb setze vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marí, Marcé i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera– i vint-i-cinc vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

(M1923/191) El Plenari del Consell Municipal acorda, d'acord amb la proposició aprovada a la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació, Seguretat i prevenció del passat 18 de setembre, aquest Ajuntament exigeix l'alliberament immediat dels presos i preses polítiques i adopta els següents acords: Primer. Rebutjar la sentència del Tribunal Suprem en relació al judici de l'1 d'octubre i la causa independentista al considerar que la via penal no ha sigut l'adequada per resoldre una qüestió de caràcter polític, que el judici s'ha desenvolupat sense les garanties exigibles. Segon. Exigir la posada en llibertat immediata dels presos i preses polítiques condemnats així com el lliure retorn de les persones exiliades. Tercer. Comprometre'ns a treballar conjuntament amb la resta d'institucions i amb la societat civil del país per trobar solucions per aconseguir la llibertat dels presos i preses polítiques. Quart. Denunciar la regressió de drets i llibertats que des de fa anys es pateix a Catalunya, així com la judicialització de la política catalana. I evidenciar que en aquest context d'erosió de drets, a totes les escales, és responsabilitat de tots i totes enfortir les garanties democràtiques que assegurin l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals. Cinquè. La resolució del conflicte polític s'ha de canalitzar a través de les vies democràtiques, el diàleg institucional i l'expressió democràtica de la voluntat de la ciutadania. Reconeixem que Catalunya té dret a l'autodeterminació. Sisè. Vetllar per tal que la ciutadania pugui mobilitzar-se contra la sentència i a favor de drets i llibertats, de manera pacífica i ferma en defensa dels valors democràtics. Expressar el rebuig absolut a qualsevol forma de violència, i constatar la més ferma voluntat de seguir treballant per garantir els drets i les llibertats de tota la ciutadania, la defensa del diàleg i dels principis democràtics i la pluralitat política, així com el respecte a la separació de poders, imprescindible en qualsevol estat de dret. Setè. Traslladar el contingut d'aquesta proposició a les institucions catalanes i espanyoles, així com en aquelles instàncies internacionals en les que participa Barcelona.

Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/192) Instar el govern municipal a reunir-se amb els diferents grups municipals i convocar el Consell Ciutat, així com adreçar-se al president del govern espanyol en funcions, Pedro Sánchez, per tal d'exigir-li la convocatòria d'una taula de diàleg amb les institucions catalanes amb l'objectiu d'avançar cap a una resolució d'aquest conflicte per vies polítiques.

El Sr. Maragall, després de llegir l'enunciat del prec, posa en relleu que aquesta és una primera aplicació de l'esperit de la proposició que acaben d'aprovar en aquesta sessió, que els obliga a tots, també al grup Socialista, que forma part del govern.

Afirma que és una anomalia democràtica quan el president Sánchez ve a Catalunya i menysté i maltracta les institucions catalanes en negar-se a reunir-se amb el president de la Generalitat; que l'Estat es negui a parlar, a debatre i confrontar idees.

Manifesta que no els sembla bé que l'alcaldeessa no assistís l'altre dia a la reunió que van convocar el president i el vicepresident de la Generalitat; i, d'acord amb el que acaben d'aprovar fa uns minuts, els sembla que l'Ajuntament ha d'estar present en totes les instàncies i ha d'aportar la seva visió, el seu compromís i la seva responsabilitat institucional en la presa de decisions polítiques, i no només de gestió de serveis, en aquestes hores greus.

Considera, per tant, que a partir d'ara tenen l'oportunitat de canviar d'actitud; i precisa que amb aquest prec no els demanen mediació, sinó implicació.

Fa avinent que parteix de la hipòtesi, i entén que tots la comparteixen, que l'alcaldeessa no està a mig camí dels uns i dels altres, sinó que entén que està inequívocament compromesa amb els drets i les llibertats i, en conseqüència, amb què cal actuar junts, tant com sigui possible, al servei del compromís amb els drets i les llibertats.

Per tot plegat, demana a l'alcaldeessa que doni sentit a la funció de l'alcaldeia de Barcelona, i que ho faci amb la concreció d'iniciatives, de relació i de presència; i que s'adreci directament a la presidència del govern espanyol perquè obri immediatament una taula de diàleg que encara avui està tancada amb pany i clau per part del govern de l'estat.

La Sra. Alcaldeessa assegura que fa anys que reclama una taula de diàleg i que ho continua fent, amb tothom i amb el president del govern de torn, i ara mateix al president en funcions Pedro Sánchez, públicament i en privat.

Diu que li sembla interessant que es demani la convocatòria del Consell de Ciutat, ja que s'ha suscitat un debat intens no només entorn de la sentència sinó també de tot el que implica. En conseqüència, valora positivament establir un contacte permanent amb les entitats i considerar l'oportunitat de fer aquesta convocatòria.

Quant a l'assumpte de fons que planteja el prec, insisteix en la idea del diàleg, que també ha sorgit en el debat de la proposició anterior, però remarca que s'ha de concretar i fer que sigui efectiu i seriós. Considera que, per a això, cal més feina seriosa, discreció, empatia real i lideratge i mirar d'evitar les gesticulacions i la retòrica que han utilitzat totes les bandes en el conflicte que estan vivint; i tot això començant pel diàleg a Catalunya, que el govern de la Generalitat doni missatges coherents i no contradictoris, com ha passat els darrers dies.

Posa en relleu, com també ha fet el regidor, que efectivament han estat capaços, malgrat tenir discrepàncies importants, d'aprovar una resolució en aquesta sessió, cosa que lamentablement no s'ha pogut fer al Parlament. Considera, però, que tractant-se d'un conflicte català, que òbviament implica Barcelona com a capital de Catalunya, implicació que mai no han defugit, és paradoxal que siguin incapaços de portar una proposta com la que avui han aprovat aquí al Parlament. Entén que això demostra que, efectivament, les mancances del diàleg no es poden atribuir només als representants de l'estat, i també interpel·la als grups de govern de la Generalitat perquè, d'entrada, tinguin un missatge cohesionat i, en segon lloc, perquè reuneixin totes les formacions polítiques de Catalunya per teixir les condicions reals del diàleg també aquí.

2. (M1923/193) Instar el govern municipal a aprofitar la presència de Barcelona en xarxes i plataformes que agrupen a ciutats de tot el món per tal de denunciar la vulneració de drets fonamentals que s'està vivint a Catalunya, i reclamar la resolució del conflicte per vies estrictament polítiques, així com l'amnistia per a totes les persones represaliades.

La Sra. Alamany posa en valor la projecció internacional de Barcelona, amb presència en diferents fòrums i plataformes en altres ciutats d'arreu del món, uns espais on s'intercanvien debats, propostes i idees entre ciutats molt diferents entre si, però connectades amb el mateix objectiu de fer avançar la ciutadania i millorar les seves condicions de vida. Igualment, remarca que és en aquests espais on els valors democràtics són ben presents.

Confirma, en aquesta línia, que Barcelona sempre ha estat capital de drets socials i llibertats, de manera que no es poden permetre, en un moment en què la llibertat i la democràcia estan amenaçades, que la ciutat es posi de perfil. I constata que de la mateixa manera que la ciutat es posicionarà sobre la igualtat de gènere, sobre el xoc climàtic, i alçarà la veu davant de l'expulsió de persones de les seves llars per una llei hipotecària injusta, ara no entenen que la ciutat es mantingui al marge.

Fa notar que, aquest, és el moment que els ha tocat de viure i, per això, malgrat que els faci més mandra o menys, davant de tota actuació que vulnera i suposa una agressió als valors fonamentals de la democràcia cal actuar, i no com a moderadors o àrbitres, sinó amb un total compromís. Diu que l'ajuntament de Barcelona ha de poder explicar a escala internacional què està passant a Catalunya; una sentència que empresona dirigents polítics i socials per fer política; i assevera que cal que aquest govern expliqui el que succeeix a Catalunya amb una sola veu i un sol relat. I afegeix que no ha d'explicar només on són, sinó per què hi han arribat.

Adverteix que l'ajuntament de Barcelona no es pot quedar enrere, aïllar-se del moment excepcional que estan vivint, i per això demanen que utilitzi totes les eines al seu abast per denunciar la situació que es viu a Catalunya.

I posa en evidència que allò que està en joc, en definitiva, és si els llibres d'història explicaran que en un moment de repressió brutal, el govern de la ciutat va fer tot allò que era al seu abast per explicar la situació injusta que viu Catalunya, i si va girar l'esquena o no a la conjuntura que li ha tocat viure; i també està en joc si avergonyiran o no la ciutadania compromesa amb la llibertat i la democràcia per no estar a l'altura.

La Sra. Bonet diu a la regidora que no ha de dubtar que el govern de la ciutat estarà a l'altura, cosa que vol dir fixar exactament les prioritats pel que fa a la presència de Barcelona en xarxes internacionals de ciutats. Precisa que cal establir unes prioritats coherents amb les que s'ha fixat l'equip de govern, i que tenen a veure amb enfortir les polítiques públiques que afecten tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de Barcelona; es tracta de la coherència del govern i les prioritats fixades amb les xarxes internacionals en què participa la ciutat, i assegura que no hi ha una altra manera de fer-ho.

Així doncs, avisa que s'enganyaran si pensen que el contrari seria quedar-se enrere, que és quedar-se justament amb l'actitud actual del govern de la Generalitat, dins d'una paràlisi d'acció. Assenyala que, altrament, el govern de la ciutat vol prioritzar allò que pertoca a aquest ajuntament, que és la dedicació a les polítiques públiques que afecten ciutadania.

Això no obstant, diu que no dubta que aquest prec sí que el té ben present qui té una funció en el govern de la Generalitat en matèria d'affers exteriors, el conseller Bosch, que va ser regidor en aquest ajuntament. Per tant, prega que fixi les prioritats que cregui adients al govern de la Generalitat, que ells ja fixen les que consideren convenientes al govern de la ciutat, que no són altres que les que ajuden a passar i a superar el dia a dia a la ciutadania de Barcelona, i ratifica que així ho expressen sempre en el seu posicionament en totes les xarxes de ciutats en què participen.

No s'accepta

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

3. (M1923/196) Que l'alcaldeessa lideri les accions necessàries per defensar i enfortir l'autonomia local com a garantia d'un millor govern en benefici del conjunt de la ciutadania.

La Sra. Artadi es refereix a la importància dels municipis com a peça clau del desenvolupament socioeconòmic i de la cohesió social; i entén que també estaran d'acord amb què, malauradament, l'autonomia local ha estat minvada amb diferents lleis, primer amb el ministre Montoro i, després, per la ministra Montero i pel president Sánchez, que han mantingut la política recentralitzadora que va iniciar el president Rajoy.

Indica que avui porten un prec perquè s'iniciïn les accions necessàries per defensar, i enfortir sobretot, l'autonomia local, que ha estat reduïda per aquestes polítiques recentralitzadores del PP i del PSOE; amb una llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL), que limita competències i organització municipal; una llei d'estabilitat pressupostària, que impedeix als ajuntaments fer despesa. Constata que es tracta de lleis que continuen en vigor malgrat que el Sr. Sánchez des de l'oposició estant es va comprometre a derogar-les, i també es va comprometre a millorar el finançament dels ajuntaments. I afegeix que va tenir ocasió de parlar d'aquestes lleis –sobre les quals no s'ha fet absolutament res– amb la ministra Batet.

Consideren, per tant, que és més urgent que mai que l'Ajuntament disposi que es recuperin les eines per fer la millor política pressupostària possible en benefici de la ciutadania. I diu que ho han de poder recuperar ara que no estan en un procés de consolidació fiscal, en què no hi ha excuses per poder recuperar la possibilitat d'endeutament; i en un moment en què

l'endeutament d'aquesta administració és moderat, i el ràting és bo, cosa que els permetria d'accedir als mercats.

Constata, per tant, que ara com ara no tenen cap excusa perquè les accions pressupostàries que són necessàries es puguin dur a terme, i per aquest motiu reitera la voluntat del seu grup que l'alcaldeessa lideri la derogació de la LRSAL, la modificació de la Llei de sostenibilitat i la millora del finançament, i que faci possible que el partit dels Socialistes compleixi els seus compromisos.

La Sra. Alcaldessa es mostra d'acord, en termes generals, amb què hi ha un infrafinançament històric dels municipis, que es va agreujar molt amb el govern del PP i la seva política recentralitzadora, que encara es manté. Tanmateix, comenta que a l'estat espanyol el finançament als municipis, d'un 11%, el situa en una mitjana molt allunyada del que es produeix en el context europeu, que està entorn del 20% o el 25%.

Reitera, doncs, que subscriu el plantejament de fons d'aquest prec, i que així ho han manifestat en moltes ocasions. I apunta que no només són crítics amb la capacitat legislativa i la fiscalitat, sinó també amb altres aspectes, i comenta que hi ha capitals europees que tenen un estatus especial que els permet fer regulacions, per exemple, en els preus del lloguer, sobre la qual ja han traslladat iniciatives concretes al Congrés dels Diputats.

Reconeix, però, que l'autonomia municipal s'ha de reivindicar allà on pertoca, motiu pel qual han traslladat les propostes a la Generalitat i, especialment, al Congrés i al govern de l'estat. Observa que el context polític complicat que viuen els darrers anys no ha facilitat aquests debats i accions; això no obstant, confirma que han fet diverses iniciatives al respecte i que en continuaran fent, i que tant de bo es facin amb el major consens possible d'aquesta cambra per aconseguir avançar en un tema que va amb molt de retard.

La Sra. Artadi encoratja l'alcaldeessa i li ofereix el suport del seu grup per intentar recuperar no només les competències que se'ls van retirar el 2012, sinó per ampliar-ne tantes com calguin.

La Sra. Alcaldessa confirma que continuaran treballant en aquesta línia.

4. (M1923/195) Que l'Ajuntament de Barcelona formuli una petició a Nomenclàtor per tal de canviar el nom dels Jardins de la reina Victòria a l'Eixample perquè portin el nom de Muriel Casals Couturier.

La Sra. Munté comença agraint la transacció del prec amb el govern municipal, el redactat final del qual inclou la petició a la Ponència del Nomenclàtor per trobar un emplaçament a la ciutat que porti el nom de Muriel Casals Couturier, i que sigui un espai que es relacioni amb la seva biografia vital i com a activista.

Confirma que amb aquest prec volen honorar Muriel Casals, dona, economista, doctora, professora, presidenta d'Òmnium Cultural, política, activista, lluitadora incansable, filla de l'exili del 1939 i barcelonina d'adopció.

Fa avinent que tots la poden recordar com a activista política i social en defensa dels drets nacionals i civils, i també com una de les creadores de les grans mobilitzacions que es van

dur a terme als inicis de la dècada, conjuntament amb la qui posteriorment va ser presidenta del Parlament, Carme Forcadell, ara injustament empresonada. Es refereix a què també va ser la creadora del concepte "revolució dels somriures", i reconeix que avui que no estan per massa somriures els reconforta recordar-la amb la seva serenitat i coherència en tot moment.

Afegeix que també destaca com a professora de moltes generacions d'economistes, com a investigadora i divulgadora de l'economia i de la història industrial, una pionera i un exemple a seguir per a moltes dones universitàries. En aquest sentit, constata que Barcelona té molt pocs espais dedicats a dones, i entén que, atès que en mandats anteriors s'ha començat a revertir la situació, avui han de continuar amb aquesta vindicació femenina de la ciutat i la seva història honorant algú com Muriel Casals i dedicant un espai de la ciutat a la seva memòria. I acaba la seva intervenció citant dues frases seves: "Escoltem perquè som de tots" i "la llibertat no és negociable".

El Sr. Rabassa confirma l'acceptació del prec, i agraeix la bona predisposició i l'amabilitat del grup de JuntsxCat per acceptar la modificació que li han sol·licitat en el redactat inicial del prec.

Es compromet en nom del govern, doncs, a elevar la petició a la Ponència del Nomenclàtor a fi de dedicar un espai de la ciutat a Muriel Casals, i a buscar que aquest espai tingui en compte i es relacioni amb la seva biografia d'activista i personal, tenint presents també els suggeriments de la família i de les entitats de les quals va formar part.

Fa avinent que estan parlant d'una persona popular, amb una biografia sovint poc coneguda com acostuma a passar en el cas de moltes dones; recorda que va ser filla de l'exili republicà, economista, mestra, activista política i cultural.

Constata que el nomenclàtor de la ciutat no reflecteix la realitat que volen, i que la presència de dones és ínfima, i quan hi són representades majoritàriament és en qualitat de propietàries de terres, santes i nobles, sobretot relacionades amb la monarquia, fet que explica molt bé qui ha hegemonitzat el relat de construcció de la ciutat, i que són, bàsicament, els homes privilegiats.

Posa en relleu que els noms dels carrers formen part la quotidianitat d'una ciutat, i que l'espai públic és el lloc on s'experimenta la vida social, de trobada i de reconeixement, i que triar el nom d'una plaça o d'un carrer és un fet profundament polític. Observa, en aquest sentit, que la ciutat popular, els moviments per assolir les llibertats, les lluites per a la construcció de la ciutat democràtica, les dones, les persones d'origen divers i les cultures no dominants estan infrarepresentades al nomenclàtor de Barcelona, i que això suposa que la pell de la ciutat encara és poc respectuosa amb la diferència, és masclista i uniformitzadora.

Conclou, per tant, que és responsabilitat de tots els partits polítics i de la regidoria de Memòria Democràtica fer una ciutat diversa i emplenar-la, entre més, de dones de les classes populars.

Del Grup Municipal Ciutadans:

5. (M1923/186) Que el Govern Municipal dissenyi i impulsi una campanya sobre civisme, amb especial atenció a la neteja dels carrers, el descans dels veïns i el respecte pel mobiliari urbà

públic, amb un caràcter anual, utilitzant tots els mitjans disponibles i destinant els recursos suficients a través d'una partida pressupostària per a l'any 2020.

El Sr. Sierra fa notar que, després de les representacions teatrals a què han assistit avui sobre matèries que no són competència municipal, el prec que presenta el seu grup s'ocupa d'allò que realment pertoca a aquest ajuntament, i que realment preocupa i ocupa als veïns de Barcelona.

Constata que la inseguretat continua sent el primer problema dels barcelonins en la darrera enquesta municipal publicada, un problema que inclou les conductes incíviques que incideixen en la percepció d'inseguretat de la majoria de la ciutadania, motiu pel qual formulen aquest prec.

La Sra. Alcaldessa indica que cada any aquest ajuntament fa campanyes de convivència o de civisme, en definitiva, del bon ús de l'espai públic, del respecte a allò que és comú, als valors positius de ciutadania. Precisa que la campanya està orientada a fomentar, entre la ciutadania i les persones visitants, el bon ús de l'espai públic, i estimular la coresponsabilitat, un concepte clau per aconseguir una bona convivència i augmentar el respecte per la ciutat.

Fa avinent que la campanya té diferents eixos sota un mateix paraigua comunicatiu a fi de promoure conductes cíviques en aspectes com el soroll, la neteja, el respecte al mobiliari urbà, el bon ús de l'espai públic per part dels propietaris de gossos o dels usuaris de les platges, i de la convivència en general.

Explica que, cada any, aquesta campanya s'inicia amb l'arribada de l'estiu, el juny, i s'allarga durant els mesos de juliol i agost, que és l'època en què l'ús de l'espai públic és més intensiu, i s'insereix la campanya en mitjans de comunicació diversos, a banda dels del mateix ajuntament.

Afegeix que la Direcció de Comunicació proporciona durant tot l'any els materials de la campanya als districtes, centrats en els problemes concrets de cada territori; i confirma que el 2020 es tornarà a posar en marxa una nova campanya, intensificant qualsevol aspecte concret que es detecti.

Finalment, confirma que el que planteja el prec ja s'ha està duent a terme.

El Sr. Sierra entén que s'accepta el prec. Dit això, fa notar que estan a l'inici del curs polític, i tot just s'han començat a celebrar els primers plens i audiències públiques als Districtes; i reitera que la seguretat i el civisme és allò que més preocupa els veïnats, i que en les audiències públiques de tots els districtes de la ciutat uns dels punts són el de la neteja i el compliment de l'ordenança de civisme.

Assenyala que hi ha nombroses conductes incíviques que cal identificar, entre les quals esmenta els "botellons", que generen moltes molèsties als veïns. En aquest sentit, comenta que el cap de la Guàrdia Urbana, Evelio Vázquez, explicava en una reunió del Consell de Seguretat que la venda il·legal d'alcohol als carrers genera greus conflictes cívics de soroll, brutícia i baralles.

Per tant, commina l'alcaldeessa a demanar un informe als regidors dels Districtes amb l'objectiu d'intensificar la campanya de civisme en els aspectes i àmbits que pertorqui, atès que incideixen en la millora de la percepció de la seguretat i, sobretot, en benefici de la qualitat de vida de la ciutadania.

La Sra. Alcaldeessa assegura que coneix perfectament la situació en cada districte perquè ha fet trobades amb els veïns, així com també que els regidors i regidores de Districte hi esmercen moltes hores en els Consells de Barri i en els plens.

Posa en valor els serveis públics de la ciutat; i aprofita per comentar que els propers mesos entrarà en vigor el nou contracte de neteja aprovat fa uns mesos, de manera que es podran constatar millores específiques en la neteja. Insisteix, però, en el concepte bàsic de coresponsabilitat de tots plegats, sense el qual la pedagogia i l'ús de tots els mecanismes i campanyes comunicatives perden eficàcia.

Del Grup Municipal Partit Popular:

6. (M1923/190) Que l'alcaldeessa condemni els actes violents succeïts a Barcelona des del passat 14 d'octubre, i mostri el seu suport explícit i institucional a les Forces i Cossos de Seguretat, tant Policia Nacional com Guàrdia Civil, Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana.

El Sr. Bou qualifica el seu prec de clarificador, i demana a l'alcaldeessa, en primer lloc, que condemni aquí –suposa que potser ho ha fet en altres llocs– els actes violents de la setmana passada a Barcelona i a l'aeroport; i en segon lloc, demana un reconeixement explícit i institucional a les forces i cossos de seguretat de l'estat.

La Sra. Alcaldeessa recalca que aquesta condemna ja l'ha feta, i que els mitjans de comunicació són testimonis que cada matí a primera hora s'han reunit amb el Sr. Batlle, el Sr. Collboni i les tinentes d'Alcaldia al Cecor, des d'on diàriament han fet crides a la calma, i han condemnat tots els actes de violència perquè Barcelona és ciutat de pau, i consideren que la violència només complica la situació i no resol res, i així ho han dit clarament i contundent. I remarca que també han expressat tot el suport als cossos de seguretat i a tots els serveis municipals que han hagut d'intervenir.

Assegura que és conscient que els cossos de seguretat han hagut d'actuar en condicions i situacions molt difícils, però justament perquè aquests cossos són professionals, democràtics i amb una formació i uns reglaments, que tenen l'ús exclusiu de la força, no s'exclou que hi hagi casos de males pràctiques.

Entén que el que acaba de descriure és el que el Sr. Bou anomena equidistància, i replica que és democràcia, que qui té l'ús exclusiu de la força ha de complir la normativa. Reconeix que en general és així, que els cossos de seguretat són professionals que han fet bona feina, però també que hi han hagut casos de mala praxi i que estan documentats, entre els quals les agressions a periodistes, vulnerant la llibertat de premsa i el dret a la informació, que també condemna; de la mateixa manera que demana que es compleixi la prohibició de l'ús de bales de goma que va aprovar el Parlament de Catalunya, ja que generen ferits greus, darrerament quatre persones hi han perdut un ull. I pregunta al Sr. Bou si creu que no s'ha de complir aquesta resolució del Parlament.

Remarca que tot això no és excloent del que demana el Sr. Bou, sinó que reforça el prestigi dels cossos de seguretat el compliment de la normativa del Parlament i que, en cap cas, es permetin ni es tolerin les agressions als periodistes que s'han produït per desenes aquests darrers dies.

El Sr. Bou assegura que condemna les agressions als periodistes, sense els quals la democràcia no caminaria.

Dit això, assenyala que els protocols d'actuació dels diferents cossos de seguretat estan establerts i cadascun sap què ha de fer i afirma que creu profundament en la seva professionalitat. Observa que, en tot cas, potser s'haurien de revisar alguns d'aquests protocols, valorar si és necessari un tipus de defensa o no, malgrat que entén que moltes vegades la millor defensa és un bon atac. I entén que tant els mossos com la policia nacional actuen en funció dels seus protocols.

Preguntes

Del Grup Municipal Ciutadans:

1. (M1923/197) Quins serveis va cobrir el Servei Municipal de Transport Especial conegut com el Servei Porta a Porta el dia 18 d'octubre del 2019?

La Sra. Barceló comenta que el servei de transport conegut com a porta a porta està gestionat per l'IM de Persones amb Discapacitat i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i justifica la pregunta que formulen perquè han tingut coneixement que el 18 d'octubre passat hi va haver usuaris habituals que es van veure privats del servei, i volen saber-ne la causa i quina valoració fa el govern del seu funcionament.

La Sra. Marí precisa, en primer lloc, el context en què s'havia de proveir el servei i que va ser d'una reducció del trànsit en un 70% el dia esmentat, de manera que l'afectació a la mobilitat va ser generalitzada.

Quant al servei de transport especial, distingeix entre les tipologies de serveis fixos i esporàdics. Indica, en aquest sentit, que per ordre del Departament de Treball s'estableixen els serveis mínims, que són els fixos, aquells que tenen un caràcter reiteratiu respecte a l'origen, el destí i l'horari, i que el dia 18 es van oferir tots els que es proveeixen en bus; quant als serveis fixos en taxi, informa que el col·lectiu del taxi va al·legar que no estava en condicions d'assumir el trasllat d'usuaris tant per qüestions de seguretat com de garantir que el trasllat es fes en un temps prudencial.

Afegeix que la majoria de centres receptors dels usuaris d'aquests transports van informar que no obrien, concretament deu centres que disposen de ruta, i el trasllat es va mantenir en bus als tres centres que restaven oberts.

La Sra. Barceló replica que, com ja va poder parlar ahir amb la regidora, els serveis mínims no van funcionar. Fa avinent que ho sap perquè una usuària del servei es va posar en contacte amb el seu grup per dir-los-ho, i que van comprovar, pel mateix servei, que no hi havia serveis mínims. Precisa que si alguna persona usuària del servei tenia alguna visita

mèdica aquell dia i havia de sol·licitar una ambulància calia que ho fes amb quaranta-vuit hores d'antelació.

Conclou, doncs, que la realitat és que els serveis mínims no han funcionat; i tot i que reconeix que és evident el dret a fer vaga també s'ha de tenir en compte el dret de la gent a continuar amb les seves activitats diàries.

Considera que el problema, que s'arrossega de fa anys, és que no es compleix amb els serveis porta a porta, ja que per utilitzar-lo s'ha de demanar amb quaranta-vuit hores d'antelació, per tant, no és un servei que s'adapti a les necessitats reals de les persones que l'utilitzen, amb dificultats en la mobilitat i amb diversitat funcional.

Posa de manifest, a més, la contradicció que suposa demanar a les persones amb mobilitat reduïda que programin les seves activitats amb tanta anticipació.

Reconeix que Barcelona és una ciutat accessible, però encara n'ha de ser més, i alerta que no es poden quedar amb eslògans, de manera que convida el govern a treballar a curt i llarg termini perquè aquest servei s'adapti a les necessitats reals de les persones i no a l'inrevés. Igualment, també proposa que parlin amb el col·lectiu coordinadament amb l'IM de Persones amb Discapacitat, i que el servei porta a porta es pugui sol·licitar amb una hora d'anticipació, tal com s'anuncia al web.

La Sra. Marí insisteix en què s'han garantit els serveis mínims pel que fa als microbusos que porten als centres; quant als serveis de taxi ja ha explicat que el col·lectiu no prestava servei aquella data.

Reconeix que allò que cal és seguir la recomanació del Síndic de Greuges arran de la vaga del gener en el sentit de regular la contractació de taxis i microbusos per garantir el compliment dels serveis mínims, i confirma que així ho han fet de cara a la propera licitació, incloent-hi un plec tècnic per garantir aquests serveis mínims en cas de vaga.

Del Grup Municipal Partit Popular:

2. (M1923/189) Com valora les dades de criminalitat i de victimització a la ciutat de Barcelona?

El Sr. Bou comenta que en els resultats de la darrera enquesta de victimització, presentada el 15 d'octubre, la inseguretat continua batent rècords negatius, i el 31,8% dels barcelonins assegura haver patit un delicte el 2018, és a dir, un de cada tres barcelonins ha estat víctima d'un delicte.

Per tot plegat, pregunta com valora el govern municipal les dades de criminalitat i victimització a Barcelona.

EL Sr. Batlle admet que les dades de l'enquesta de victimització del 2019 no són bones, i assegura que no pretenen buscar excuses ni amagar el cap sota l'ala.

Puntualitza que l'enquesta de victimització es fonamenta en el record dels enquestats dels fets delinqüencials del 2018, i en la percepció del primer semestre del 2019; així doncs, es

constata que vénen d'uns mesos complicats tant en termes delictius com en termes de percepció.

Observa que el resultat també és diferent quan es pregunta per la seguretat en un barri respecte a la percepció de seguretat a la ciutat, i es palesa que la ciutadania se sent més segura al seu entorn immediat.

Afirma que la situació actual ni és crònica ni irreversible, i explica que ja han pres decisions i han posat en marxa algunes mesures per revertir la situació, com la millora de la coordinació a fi d'aprofitar tots els efectius que hi ha a la ciutat, els compromisos adquirits a la Junta Local de Seguretat, entre els quals la incorporació aquest octubre de tres-cents mossos d'esquadra a Barcelona. Afegeix que s'està elaborant el Pla estratègic Barcelona, una ciutat segura amb el Departament d'Interior de la Generalitat i amb la participació d'entitats socials, actors econòmics i institucionals de la ciutat; s'està reforçant la guàrdia urbana –durant el 2019 s'han incorporat 138 nous agents–, i pel 2020 la previsió és que s'incorporin 60 agents provinents de la convocatòria interadministrativa i 240 de l'oferta del 2019, als quals caldrà sumar les noves incorporacions a què s'han compromès en el marc de l'acord de govern, i l'increment anual s'anirà concretant en els propers exercicis pressupostaris.

Explica que s'han trobat amb la gent dels barris per establir un espai de participació i comunicació directa en cada districte. Remarca que els Consells de Seguretat han de ser espais per treballar en benefici de la seguretat i confia d'obtenir resultats ben aviat.

El Sr. Bou agraeix la resposta del Sr. Batlle, que qualifica de tècnica i extensa, i aprofita per reconèixer la feina que ha fet en cada districte, i en cada barri en molts casos, que valora positivament ja que per trobar solucions el primer que cal és tenir una bona informació.

Demana al Sr. Batlle que escolti i que tradueixi per valorar què cal fer en cada cas a fi d'anar recuperant la pau i la tranquil·litat en tots els àmbits de la seguretat.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

3. (M1923/184) Quina és la relació dels danys que ha suportat la ciutat de Barcelona i les diferents infraestructures d'interès per la ciutat, com les estacions de tren i l'Aeroport, a conseqüència de la violència independentista entre el 14 i el 20 d'octubre, quin cost econòmic directe suposarà per a l'administració municipal, incloent-hi el cost del personal dels diferents serveis extraordinaris que s'han hagut de prestar en reparacions, neteja, seguretat, etc. i com pensa el Govern municipal fer front a aquestes despeses imprevistes?

El Sr. Valls indica que, tot i que han parlat de la qüestió fa un parell de dies, el seu grup manté la pregunta sobre els set dies de violència a Barcelona perquè consideren que cal una resposta en aquesta cambra, malgrat que admet que avaluar els danys causats necessita temps.

Seguidament, llegeix l'enunciat de la pregunta.

La Sra. Alcaldessa fa referència a què fa dos dies es van trobar amb els presidents dels grups i van presentar-los l'informe d'actuacions realitzades i valoració de costos a 22 d'octubre, i

assenyala que les dades s'aniran actualitzant. Comenta, també, que l'informe s'ha fet arribar als mitjans de comunicació i s'ha penjat al web municipal.

Precisa que, abans d'entrar en valoracions econòmiques, l'inici de l'informe fa una relació de les persones ferides, que entén que és el que el ha de preocupar més, que han estat tres-cents trenta-nou ateses a Barcelona ciutat, de les quals 97 van ser traslladades a Centres d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP) i hospitals, entre les quals n'hi ha 7 de greus o molt greus, i dues en estat crític, un policia i un civil que, sortosament, evolucionen favorablement. Aprofita per expressar des d'aquí el suport a totes les persones ferides i a les seves famílies.

Precisa que els ferits més greus ho estan per l'ús de bales de goma, cosa que com a ajuntament els preocupa i els ocupa.

Indica que, seguidament, l'informe conté una relació econòmica, que no fa referència a les infraestructures que no depenen de l'Ajuntament, com és el cas de l'aeroport, que correspon a l'estat i a més està en un altre municipi; per tant, en aquest cas no poden fer cap valoració.

Concreta que els costos estan entorn dels tres milions d'euros, i afegeix que s'ha explicat públicament que aquest ajuntament disposa d'un protocol de serveis jurídics per intentar el rescabament dels costos per la via civil.

El Sr. Valls recorda que aquests fets violents també han causat danys a béns de propietat privada, entre els quals caixers automàtics, aparadors de comerços o vehicles aparcats, als quals cal sumar-hi l'evident perjudici econòmic i social causat a la ciutat, també de cara al futur; alhora que no es pot oblidar el mal causat a la imatge i credibilitat internacional de la ciutat.

Entén, per tant, que caldrà parlar de com tots plegats, especialment amb el sector econòmic i cultural, es recupera la projecció i la imatge de la ciutat.

La Sra. Alcaldessa comenta que en els mateixos dies en què es produïen els incidents diversos regidors van estar en les zones afectades, començant pel de l'Eixample, i que avui mateix també té una trobada amb entitats i veïns i veïnes del districte per avaluar els danys; igualment, confirma que el Primer Tinent d'Alcaldia va estar visitant comerços afectats. Destaca, doncs, que han mantingut trobades amb diferents agents econòmics, del sector cultural o del cos consolar per fer un seguiment dels efectes i, sobretot, per fer crides a la calma, el diàleg i la resolució del conflicte de fons en benefici de tothom.

4. (M1923/183) Quants incendis va patir Barcelona la setmana passada provocats per l'onada de violència independentista, i quants incendis van ser extingits pel cos de Bombers de la ciutat ?

La Sra. Parera observa que arran de la setmana funesta que han viscut han parlat molt de danys i dels cossos de seguretat, però ho han fet poc del cos de bombers. Fa referència als nombrosos focs que hi ha hagut per barrar el pas a les forces de seguretat, que han generat molta por i molts desperfectes i, sobretot, unes imatges desoladores de la ciutat i que han estat vistes arreu.

Comenta que en presentar aquesta pregunta encara no disposaven de dades concretes dels danys causats, i els sembla important saber quants incendis provocats hi va haver, quin nombre de trucades van atendre els bombers i quants d'aquests incendis van extingir. Assenyala que s'han vist moltes imatges de veïns apagant aquests incendis de contenidors, i que també s'han vist afectats cotxes, motos i bicicletes, papereres, semàfors, arbrat i molts altres elements de mobiliari urbà, que demostren que no s'ha tractat d'uns quants fets puntuals sinó que han assolit molta més magnitud.

Observa que en aquest estat de coses semblava que els bombers no donaven abast per apagar els focs, i entén que cal valorar quines mesures cal abordar per estar preparats.

El Sr. Batlle celebra aquesta pregunta perquè permet posar en valor els serveis d'emergència, que inclouen els mateixos bombers, el SEM i la Creu Roja que han estat agents fonamentals en la recuperació de la normalitat.

Observa que el president del grup Barcelona pel Canvi, que ha estat ministre de l'Interior de França, sap perfectament el que costa posar en marxa una ciutat després de nits seguides d'aldarulls.

Quant a les xifres concretes, concreta que els bombers de Barcelona han fet 594 serveis, dels quals 564 han estat per extingir focs en contenidors, bujols, papereres, arbres i jardineres, sense que hi hagi hagut cap habitatge afectat pel foc ni afectació en les persones, en molts casos, gràcies a la funció de prevenció que han fet els bombers.

En referència als aspectes quantitius, indica que s'han cremat 1.044 contenidors a Barcelona, 358 bujols, s'han malmès 180 papereres, s'han cremat dotze arbres i 45 més han patit afectacions a les capçades. Pel que fa a l'afectació de vehicles, precisa que se n'han cremat 5.

Corroborar, doncs, que aquesta ha estat l'actuació de reacció del cos de en els llocs de conflictes, cosa que també els han d'agrair juntament amb la seva col·laboració amb els cossos i forces policials, que en ocasions han estat els qui han facilitat l'accés dels bombers a les zones d'incendi.

La Sra. Parera celebra que no hi hagi hagut cap desgràcia després de sis dies seguits d'aldarulls amb incendis continuats, ja que les possibilitats eren molt altes. Entén, per tant, que cal posar en valor la bona tasca de prevenció, i suposa que la coordinació amb bombers de la Generalitat ha estat bona.

Pel que fa a les xifres que acaba de donar el Sr. Batlle, considera que cal valorar, si la situació es manté, si estan preparat per continuar afrontant-la.

El Sr. Batlle confirma la bona col·laboració amb bombers de la Generalitat, que es van oferir des del primer moment; de la mateixa manera que també posa en valor la tasca dels serveis de protecció civil del mateix cos de bombers i del Departament d'Interior.

Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Mocions

Declaracions Institucionals

1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda mostrar el seu rebuig a la invasió militar de Rojava, el Kurdistan Occidental, iniciada per l'exèrcit turc. L'Ajuntament de Barcelona mostra el seu suport a la regió kurda de Rojava i al seu model social i polític democràtic, multicultural, multilingüístic i multireligiós. L'Ajuntament de Barcelona demana al Consell de Drets Humans de les Nacions Unides que investigui a Turquia per crims de guerra, per les sospites d'utilització d'armes químiques, execucions sumàries i atacs contra civils. L'Ajuntament de Barcelona demana al govern espanyol: 1. Fer tota la pressió diplomàtica possible, en el marc de la Unió Europea, Nacions Unides i de forma bilateral, perquè el govern turc aturi la seva agressió i respecti els drets del poble kurd, incloent la imposició de sancions previstes en el dret internacional. 2. Que suspengui immediatament les noves llicències d'exportació militar de materials susceptibles de ser utilitzats en la operació turca en territori siria i la cooperació militar amb el govern turc. L'Ajuntament de Barcelona es compromet a activar l'instrument d'emergència humanitària per donar suport a la població civil kurda i siriana afectada per la guerra, així com donar suport a les organitzacions de solidaritat de la ciutat que actuen en el Kurdistan siria.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Pérez, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals, excepte els del Partit Socialista, Ciutadans i el Partit Popular.

2. El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Instar totes les formacions polítiques que concorren a les eleccions generals del proper 10 de novembre de 2019 a no reproduir discursos racistes i xenòfobs, ni durant la campanya electoral ni posteriorment. 2.- Instar a totes les formacions polítiques que concorren a les eleccions generals del proper 10 de novembre de 2019 a no reproduir discursos criminalitzadors i estigmatitzadors cap als menors migrats sense referents, ni durant la campanya electoral ni posteriorment. 3.- Denunciar a través de les accions judicials oportunes totes aquelles conductes que promoguin l'odi o atemptin contra la dignitat de les persones a la ciutat de Barcelona. 4.- Donar suport jurídic i acompanyament psicosocial a les víctimes de situacions de discriminació i delictes d'odi per raó del seu lloc d'origen, ètnia i/o creença religiosa. 5.- Vetllar perquè l'ús de l'espai públic que es pugui fer durant la campanya electoral de les eleccions del 10 de novembre de 2019 per part de les formacions polítiques que concorren a les eleccions sigui respectuós amb els drets humans.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Bonet.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les catorze hores i quaranta minuts.